

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINSUL

— Problemele politicii internaționale în atenția bibliotecarilor	1
A. Lupu — Activitatea bibliotecilor în Luna prieteniei romino-sovietice	1
M. Jianu — Documentarea și rolul ei în ridicarea nivelului tehnic al producției	8
Eugen Goldner — În ajutorul bibliotecarilor din întreprinderile metalurgice și construcții de mașini	13
— Bibliotecile regionale și documentarea tehnică	17
Gh. Duță — Prieteni ai cărții agrozootehnice	23
Sergiu Brătescu — Cartea politică și învățămîntul de partid	28
M. Morgovan — Bibliotecile din regiunea Oradea în sprijinul învățămîntului de partid	31
Alfred Lauterman — Biblioteca centrală pedagogică în slujba învățămîntului	31
Ilie Stanciu — „Zilele deschise” ale bibliotecii	37
Ecaterina Iosepescu — Noul regulament al bibliotecilor din institutele de învățămînt superior	39
— La a 80-a aniversare a marelui nostru scriitor Mihail Sadoveanu	41
Mihail Șerban — Țăranul în opera lui Mihail Sadoveanu	42
— Pe marginea desfășurării concursului bienal	45
I. Holhoș — Scurt bilanț al întrecerii noastre	50
Aron Grünberg — Cantitate... dar atenție și la conținutul muncii	52
Ioana Bică și V. Măriu — La închiderea cursurilor interregionale de perfecționare a bibliotecarilor	54
Tudor Clorțea — Secția muzicală a Bibliotecii centrale de stat	58
— Activitatea bibliografică în bibliotecile din R.P. Bulgaria	61
V. Proțici — Accesul liber la raft în biblioteca regională din Plevna	63
Virgil Căndea — Introducere în „Mic dicționar de bibliologie”	64
Ana Toșa Turdeanu — Primele hărți rominești	67
Lucrări de specialitate	
Cronica bibliologică	
Vă recomandăm	

7 105115 51

J. M. F. ...
O. G. F. I. ...
Bibliotecă — ...

9-10

1960

* 5 5 0 0 1 5 4 7 0 *

Biblioteca ILMEST

Stiri

● **FOTOGRAFIEREA PRESEI COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI.** La Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. se întreprinde în prezent reimprimarea prin fototipie a presei noastre comuniste și muncitorești. În felul acesta se pune la dispoziția cercetătorilor și se asigură conservarea unei importante părți din presa noastră care din cauza unor condiții vitrege din trecut s-a păstrat în exemplare puține și deteriorate.

● **MANUSCRISE RARE.** La Biblioteca „Bathyanum” din Alba-Iulia înființată în secolul XVII, în afară de alte cărți valoroase se găsesc 1230 de manuscrise datînd din secolul al IX-lea și următoarele. Cel mai important manuscris este *Codex aureus* scris acum 11 secole cu litere unciale de aur, cu ornamente bogate, portrete, coperte de fildeș. În 1622 la mănăstirea Lorsch (Germania) manuscrisul a fost rupt în două. În prezent, jumătate se află la Biblioteca Vaticanului, cealaltă jumătate fiind păstrată la Alba-Iulia, iar copertele la British Museum și la Museo Sacro din Roma.

● **NOI MANUSCRISE ALE LUI GEORGE COȘBUC.** Între notele-manuscrise ale lui George Coșbuc păstrate la Academia R.P.R., cercetătorii au descoperit de curînd un vast comentariu al operei *Divina Comedie*,

elaborat de marele poet în perioada cînd lucra la traducerea operei lui Dante. Acest comentariu, pentru închegarea căruia Coșbuc a folosit o documentație enormă, a fost destinat publicării, dar a rămas inedit, fiind recent prezentat în *Revista de filologie romanică și germanică*.

● **MĂȘINI ELECTRONICE DE CALCULAT FOLOSITE PENTRU TRADUCERI.** Institutul de fizică al Academiei R.P.R. folosește pentru tradus două mașini electronice de calcul CIFA-1 și CIFA-2, concepute și construite de inginerul V. Toma. Deoarece se folosesc mașini de calcul mecanice de tradus, trebuie citral. Cercetătorii se ocupă în prezent cu găsirea unor coduri simple și eficiente.

● **BIBLIOTECI MOBILE PE VAPOARE.** Biblioteca centrală a Clubului „Dezrobirea” din Constanța are un fond de cărți de 30.000 de volume. Biblioteca a înființat pe diferite vase, biblioteci filiale și mobile. Astfel

în 1960, la cele 16 biblioteci filiale și mobile existente, s-au înscris 18.000 de cititori. Pe vasul „Dimitrov” 70% din membrii echipajului sînt cititori permanenți ai bibliotecii.

● **UN DAR.** Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a dăruit Bibliotecii Universității „Indonezia” din Djakarta un număr însemnat de cărți, albume și reproduceri după lucrări de artă.

● **COMASAREA BIBLIOTECILOR SINDICALE ÎN R.P. BULGARIA.** Consiliul Central al Sindicatelor și Ministerul Culturii din R. P. Bulgaria au elaborat o hotărîre care stabilește comasarea bibliotecilor sindicale.

Vor fi comasate bibliotecile din întreprinderile și instituțiile cu mai puțin de 500 muncitori, care nu au bibliotecar salariat, un fond de cărți corespunzător, săli de lectură și materiale de tehnică de bibliotecă suficiente. Prin comasarea acestor biblioteci mici, care nu aveau posibilitatea să desfășoare o activitate de sine stătătoare, se vor crea biblioteci mari, bine înzestrate, care vor îmbunătăți deservirea la locul de muncă a miilor de cititori — muncitori și funcționari.

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

ANUL XIII • Nr. 9-10
SEPTEMBRIE-OCTOMBRIE 1960

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Redacția: str. C. Mille, 5-7, — București: Telefon 139404

POLITICII INTERNAȚIONALE

in atenția bibliotecarilor

Creșterea continuă a forțelor sociale care luptă pentru pace și securitate internațională, pentru democrație și progres social este una din trăsăturile fundamentale ale vieții politice internaționale contemporane. Victoriile obținute de țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică în toate domeniile construcției pașnice exercită o influență covârșitoare asupra mersului istoriei zilelor noastre. Elanul nestăvilat al luptelor de eliberare națională și ruperea unui număr din cele mai mari de popoare din lanțul înrobitor al exploatării coloniale sînt de asemenea elemente care favorizează lupta pentru pace și progres social a oamenilor cinstiți din lumea întreagă, în fruntea cărora se află partidele comuniste și muncitorești. Zi de zi crește forța de neînfrînt a popoarelor iubitoare de pace și se clatină tot mai mult ținutul capitalista, bazată pe exploatare, nedreptate, războaie și asuprire.

„Noi sîntem convinși de superioritatea socialismului — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul cu privire la situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne, ținut la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. — El va triumfa prin forța exemplului său, prin ajungerea și depășirea din punct de vedere economic a celor mai avansate țări capitaliste, prin marile avantaje ale sistemului socialist, prin pilda pe care o va oferi tuturor popoarelor înaltul nivel de trai și de cultură al oamenilor în socialism și comunism. Iată esența politicii noastre de coexistență“.

Statele socialiste militează pentru coexistență pașnică pentru că numai o asemenea politică este conformă celor mai înalte principii umaniste ce stau la baza concepției comuniste despre lume și societate.

O dovadă nouă și covârșitor de convingătoare a sincerei dorințe de pace care caracterizează politica internațională a țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică este faptul că la cea de a 15-a sesiune a O.N.U., în fruntea delegațiilor acestor țări se află cei mai vajnici luptători pentru pace și progres social, conducătorii iubiți ai popoarelor acestor țări. Inițiativa țărilor socialiste a determinat ca și alți conducători de state și guverne să plece la O.N.U., în fruntea delegațiilor țărilor lor.

Prezența la New-York a unor asemenea marcante personalități ale vieții politice, a făcut ca a 15-a sesiune a O.N.U. să capete aspectul unei adunări la înalt nivel, ceea ce a determinat caracterul cu adevărat istoric al acestei sesiuni.

Demascînd manevrele mîrșave ale așîțătorilor la un nou război mondial, dejucînd planurile lor de incendiere a lumii și dezgolind în fața opiniei publice mondiale întregul adevăr al mașinațiunilor celor ce au transformat O.N.U. într-o oficină a S.U.A., — delegațiile țărilor socialiste au adus o uriașă contribuție la crearea condițiilor pentru ca

în viitor O.N.U. să constituie un real for suprem internațional, capabil să exprime și să acționeze în direcția înfăptuirii celor mai vitale năzuințe de pace și de libertate ale popoarelor.

Libertate și independență tuturor popoarelor coloniale! cere cu glas răspicat cel mai iubit fiu al poporului sovietic, — tovarășul N. S. Hrușciov, exprimând voința de libertate a milioanele de oameni asupriți încă de regimul colonial. „*Secolul nostru este secolul luptei pentru libertate*”, afirmă tovarășul N. S. Hrușciov de la tribuna O.N.U. iar „*acelor care s-au obișnuit să-și clădească bunăstarea pe seama popoarelor asuprite din colonii, le spunem: gîndiți-vă, priviți ce se întîmplă în jurul vostru. Dacă nu astăzi, atunci curînd, foarte curînd se vor năruia definitiv rînduielele colonialiste, iar dacă nu vă veți da la o parte din drum la timp, atunci oricum veți fi măturați*”.

Dezarmare generală și completă! răsună glasul plin de umanitarism al conducătorilor statelor socialiste care se află în fruntea luptei pentru pace. „*Apreciînd în mod lucid situația și raportul de forțe care s-a creat în lume, guvernul sovietic — spune tovarășul N. S. Hrușciov — este profund convins că în zilele noastre dezarmarea este nu numai necesară dar și posibilă*”.

De la înalta tribună a Organizației Națiunilor Unite la cea de-a 15-a sesiune a sa a răsunit și voința de luptă pentru pace a poporului român, exprimată de cel mai iubit fiu al său tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Prin ampla și cuprinzătoarea expunere asupra politicii externe de coexistență pașnică și de dezvoltare a relațiilor de colaborare multilaterală între toate țările, indiferent de orînduirea lor socială, pe care o promovează Republica Populară Romînă și prin demascarea uneltirilor dușmanilor păcii și ai civilizației mondiale, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a exprimat cele mai vitale năzuințe ale poporului nostru muncitor.

„*Trăim într-o lume care dispune de bogății imense, de mijloace tehnice perfecționate, în stare să asigure condiții mai bune de viață întregii populații a globului. Eliberarea omenirii de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare și a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilități*” — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Ridicîndu-se împotriva politicii de înarmare promovată de guvernele imperialiste, pentru dezarmarea generală și completă, pentru lichidarea definitivă a sistemului colonial, sprijinind cu toată hotărîrea propunerile făcute sesiunii Organizației Națiunilor Unite de către Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov, și propunînd inițierea unor acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite și transformarea regiunii balcanice într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine și solicitînd înscrierea pe ordinea de zi a sesiunii, a problemei măsurilor ce trebuie luate pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare, delegația romînă — prin cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej — s-a alăturat celor mai înaintate forțe ale păcii, ale progresului, ale civilizației.

Intregul nostru popor muncitor sprijină cu tot elanul și prin munca sa entuziastă lupta pentru pace pe care o duc la O.N.U. — delegațiile țărilor socialiste. Aprobînd cu însușire cuvîntarea rostită la O.N.U. de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, oamenii muncii din țara noastră își exprimă deplina lor hotărîre de a contribui prin munca și lupta lor de fiecare zi la înfăptuirea acestor minunate imperative: pace, dezarmare generală și completă, stîrpirea colonialismului, făurirea unei lumi fără războaie, fără arme, în care oamenii să folosească în scopuri pașnice cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii mondiale.

În numele a tot ce este mai frumos și mai demn în cuvîntul „Om“, să facem ca glasul adevărului și al păcii — ce a răsunat cu deosebită hotărîre la această sesiune a Organizației Națiunilor Unite prin mesajul adresat popoarelor de către tovarășul N. S. Hrușciiov, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători ai delegațiilor țărilor socialiste și ai altor țări iubitoare de pace, — să triumfe!

Speranțele oamenilor cinstiți, iubitori de pace din lumea întregă se pot împlini! Minunatele cuceriri ale științei veacului nostru pot fi puse în slujba prosperității, a culturii, a vieții noastre și a viitoarelor generații. Trebuie să conlocuim pe aceeași planetă și nu să distrugem viața de pe suprafața ei. Acesta este minunatul apel la viață pe care-l lansează de la înalta tribună a O.N.U. cei mai credincioși fii ai popoarelor eliberate de sub jugul orînduirii capitaliste, aceasta este esența politicii de coexistență, de întrecere pașnică între capitalism și socialism, de rezolvare pe calea tratativilor a oricăror probleme litigioase.

Evident, problemelor care sînt astăzi în centrul atenției întregii lumi trebuie să le acordăm și noi, lucrătorii din domeniul muncii cu cartea, importanța cuvenită. Lucrătorii din bibliotecile de toate categoriile trebuie să-și concentreze activitatea în vederea unei cit mai largi popularizări a tuturor lucrărilor și documentelor referitoare la problemele coexistenței pașnice, ale luptei pentru libertatea și independența popoarelor, pentru dezarmarea generală și completă.

În toate bibliotecile trebuie să se organizeze un important număr de acțiuni dedicate acestor probleme. De exemplu, se pot organiza pe aceste teme: expoziții, consfătuiri cu cititorii, seri de întrebări și răspunsuri. Pot fi alcătuite bibliografii, planuri de lectură etc. Consfătuiri cu cititorii pe teme ca: *Aportul adus de R.P.R. în lupta pentru pace sau Întrecerea economică pașnică între cele două sisteme cu orînduiri sociale diferite*, pot fi organizate în cit mai multe biblioteci. Un loc central trebuie acordat în cadrul tuturor acestor manifestări, popularizării deosebitelor eforturi depuse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste pentru a preîntîmpina un nou război mondial, pentru a se statonici în lume o pace trăinică.

În același timp, problemele luptei pentru libertatea popoarelor coloniale trebuie să constituie și ele unele din subiectele acțiunilor de masă organizate în biblioteci. *Africa se deșteaptă* sau *Metropolă și colonii* sînt doar două exemple de teme ce pot constitui obiectul unor seri literare, expoziții etc.

Date, cifre, fotografiile și fragmente din lucrările beletristice închinatelor asemenea teme, pot face din aceste manifestări importante mijloace de educare comunistă a maselor, în spiritul internaționalismului proletar, al urii împotriva acelor ce asupresc și exploatează, pentru întărirea hotărîrii oamenilor muncii de a contribui la triumful coexistenței pașnice, la dezvoltarea colaborării între toate țările, și la consolidarea păcii în întreaga lume.

Popularizînd acele publicații în care sînt demascate uneltirile ațișătorilor la un nou război, dînd cifre concludente cu privire la costul unui război și cu privire la consecințele cursei înarmărilor asupra nivelului de trai al maselor în țările capitaliste, explicînd pe larg principiul leninist al coexistenței pașnice, în cadrul diferitelor manifestări cu cititorii, bibliotecarii pot contribui la întărirea în conștiința maselor a convingerii că pacea poate fi cucerită și făurită de popoare numai prin munca și lupta de fiecare zi a tuturor celor de a căror voință depinde în ultimă instanță viitorul omenirii și anume: oamenii simpli!

În această perioadă, cînd fiecare zi este marcată de noi evenimente politice de cea mai mare însemnătate, bibliotecarii — și în special cei de la sate — au datoria să asigure cu promptitudine informarea politică a oamenilor muncii. În vitrinele cu ziare

(continuare în pag. 69)

Activitatea Bibliotecilor ÎN LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

A. LUPU

Luna prieteniei romîno-sovietice, ale cărei manifestări vor culmina cu aniversarea de către poporul nostru, alături de oamenii muncii din toate țările, a celui mai important eveniment din istoria omenirii — Marea Revoluție Socialistă din Octombrie —, a devenit în țara noastră o sărbătoare populară, scumpă tuturor oamenilor muncii. Dragostea și prietenia pe care poporul nostru le nutrește față de marele popor vecin și frate — poporul sovietic — își au izvorul în tradițiile de luptă cele mai înaintate pentru cauza libertății și a socialismului. Într-un manifest lansat în România, în 1918, și semnat „Muncitorii socialiști”, sentimentele acestea erau exprimate în următoarele cuvinte calde și avîntate: „Impodobiți-vă piepturile, muncitori, cu corcarde roșii, avîntați pălăriile în văzduh, umpleți-l cu strigăte de bucurie și victorie, pentru că viitorul clasei muncitoare de pretutindeni — socialismul — se înfăptuiește”. A trecut mai bine de un sfert de veac de cînd, în condițiile asupririi burghezo-moșierești, s-a creat în țara noastră asociația „Amicii U.R.S.S.”. În 1935 avea să se constituie de asemenea „Societatea pentru întretinerea raporturilor culturale dintre România și Uniunea Sovietică”.

După 23 August 1944, sentimentele frățești dintre poporul nostru și poporul sovietic s-au dezvoltat și s-au cimentat, pe baza luptei comune împotriva fascismului, pe baza ajutorului neprecupețit pe care marea Uniune Sovietică ni l-a dat în cei 16 ani care au trecut.

Astăzi, pentru poporul nostru, prietenia cu marele și puternicul stat socialist constituie nu numai un titlu de mîndrie, dar și un inepuizabil izvor de putere și încredere în viitor. Această prietenie este considerată de poporul nostru ca o cheazășie a victoriei sale în lupta pentru realizarea planului concret de continuu progres, pe care cel de-al III-lea Congres al partidului i l-a pus în față și pe baza căruia, zi de zi, își făurește un viitor tot mai luminos. Iată de ce, odată cu întreaga omenire muncitoare, împreună cu toți oamenii iubitori de pace, ne bucurăm și ne umplu inimile de mîndrie realizării Uniunii Sovietice, care exercită o înfrîurire uriașă asupra întregii istorii a secolului nostru.

Manifestările Lunii prieteniei romîno-sovietice prilejuiesc exprimarea mai vie a dragostei profunde și a sentimentelor frățești ce leagă poporul nostru de poporul sovietic, prilejuiesc o mai adîncă cunoaștere a realizărilor uimitoare pe care constructorii comunismului le-au înregistrat în toate domeniile economiei, artei și culturii. Cea mai mare parte a acestor realizări se fac cunoscute maselor largi prin intermediul cărților, revistelor și ziarelor. Iată de ce, alături de celelalte instituții cultural-educative, bibliotecile au un rol important, în ansamblul manifestărilor ce se vor organiza și în acest an în Luna mării prietenii.

Experiența celor mai buni bibliotecari, în munca desfășurată în trecut cu același prilej, va trebui să devină un bun al tuturor lucrătorilor din biblioteci. Studiul atent al

acestei experiențe ne dovedește că obținerea unor succese a fost posibilă numai în urma organizării unor acțiuni complexe, variate și continue. Atragerea unui număr cât mai mare de cititori, care să lărgescă baza activității de masă a bibliotecilor în această perioadă, nu este posibilă dacă ne vom mărgini la una sau două forme ale manifestărilor de masă, la câteva cărți sau la unul sau două domenii de publicații.

În atenția bibliotecarilor trebuie să stea deci scrierile despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, despre realizările economice, politice și culturale ale Uniunii Sovietice, publicațiile care descriu experiența în muncă a muncitorilor și tehnicienilor sovietici, a colhoznicilor și intelectualiții sovietice, lucrările care dezvoltă unele cele mai înaintate științe din lume, operele literaturii sovietice, ca și paginile din literatura noastră contemporană, dedicate acestor probleme.

Întocmind planul de acțiune pentru Luna prieteniei romîno-sovietice, bibliotecarii trebuie să se gîndească apoi, pe lângă îmbrățișarea tuturor acestor genuri de publicații și la folosirea cât mai multor forme de propagandă a cărții, — de la îndrumarea individuală a cititorilor, pînă la manifestările de masă cele mai complexe.

Pentru ca un plan întocmit pe aceste baze să poată fi realizat, este necesar de asemenea să se asigure o perfectă conlucrare între bibliotecă și celelalte instituții culturale — cămine culturale, case de cultură, cluburi, școli precum și organizații de masă.

În rîndurile care urmează, vom face câteva recomandări metodice privind organizarea propagandei publicațiilor din domenii cât mai variate și vom da de asemenea unele informații bibliografice privind publicațiile cele mai indicate să formeze obiectul activității bibliotecilor în Luna prieteniei romîno-sovietice.

a) *Activitatea cercurilor de citit.* În general, în această perioadă activitatea cercurilor de citit se intensifică, multe din ele se reorganizează, își stabilesc noi planuri pentru timpul de iarnă. În planurile lor de

lectură pot fi introduse pentru lunile octombrie-noiembrie, lucrări despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, despre politica de pace a Uniunii Sovietice, despre cuceririle științei și tehnicii sovietice, despre realizările muncitorilor sau colhoznicilor în construirea societății comuniste. Pentru prima temă enunțată mai sus, planul ar putea începe cu lucrări literare mai scurte, cum sînt nuvelele lui B. Lavreniov, apărute de curînd în limba romînă sub titlul *Al 41-lea*, cartea lui M. Gubelman *Un erou legendar*: S. G. Lazo, apărută tot anul acesta în Editura tineretului, sau lucrări mai vechi ca *Povestiri și nuvele* de Dmitri Furmanov, *Înfrîngere* de Al. Fadeev, *Povestiri despre Serioja Costricov*, de A. Golubeva, *Vipera* de A. Tolstoi. Se înțelege că toate aceste lucrări și cite vor mai fi amintite, nu trebuie incluse în același plan. Cu ocazia lecturii lor pot fi prezentate și împrumutate membrilor cercului și alte lucrări mai mari ca: *Ultimul din Udeghe* de A. Fadeev, *O țară neobișnuită* sau *Orașe și ani* de K. Fedin, *Ceapaev* de D. Furmanov, *Cimentul* de F. V. Gladkov, *Parhomenko* de Vs. Ivanov, *În întîmpinarea zorilor* de V. Kojevnikov, *Așa s-a călit oșelul și Născuți în furtună* de N. A. Ostrovski, *Torul de fier* de A. S. Serafimovici, *Pe Donul liniștit* de M. Șolohov, *Piinea* de A. Tolstoi, opere care constituie o parte din cele mai frumoase pagini ale literaturii sovietice.

În planurile de lectură ale cercurilor de citit este bine să fie incluse și poezii. Versurile lui V. Maiakovski (*Poemul lui Octombrie*, V. I. Lenin, 150.000.000), A. Blok (*Cei doisprezece*), S. Essenin (*Lenin, Balada celor douăzeci și șase, Toboșarul cereșc*), M. Isakovski (*Cintec despre revoluție, Bun rămas*), St. Scipaciov (*Intîia primăvară, Steagul, Marea aniversare, Incepe ziua, Căsuța din Sușenskoie, Pavlik Morozov*), închinată revoluției, formează de asemenea pagini de antologie. Bibliotecarii trebuie să le aibă în vedere atît pentru planurile de lectură ale cercurilor de citit, cît și în îndrumarea individuală a lecturii, în recomandările activiștilor căminelor culturale pentru manifestările ce le vor organiza etc.

O atenție egală trebuie acordată versurilor poeților noștri, în care și-au găsit expresia sentimentele de fierbinte prietenie pe care poporul nostru le nutrește față de poporul sovietic, admirația și atașamentul său față de Revoluția din Octombrie. M. Beniuc (*Inchinare, Lumina lui Octombrie*), Demostene Botez (*Octombrie*), M. Breslașu (*Cîntec pentru Octombrie*), E. Jebeleanu (*Glasul lui Lenin*), V. Porumbacu (*Ea, Revoluția, și Scapără, scapără, cremene!*), M. Banuș (*Octombrie, Invingătorii*), A. Andrișoiu (*Intrarea în Armata Roșie*), I. Brad (*Coliba din Razliv*), N. Cassian (*An viu, nouă sute șaptesprezece*), M. Dragomir (*Poeme pentru 7 Noiembrie*), Alfred Margul Sperber (*Cîntec de Octombrie și Inscricție pe mormintul unui ostaș al Revoluției din Octombrie*), C. Theodorescu (*Cîntec pentru Marea Revoluție*), Horváth Istvan (*7 Noiembrie*), Szemer Ferenc (*Piața Palatului*) și alții au închinat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie versuri de o înaltă vibrație artistică.

Incepînd cu lucrări literare, planurile de lectură trebuie să treacă la materialele documentare, ușor accesibile ca fragmente din: *Amintiri ale foștilor voluntari romîni din Armata Roșie în timpul Marii Revoluții din Octombrie și al războiului civil 1917-1922*, *Amintiri despre Vladimir Ilici Lenin, în slujba sovietelor* de Bronci-Bruevici, *Zece zile care au zguduît lumea* de John Reed ș.a. În sfîrșit, planurile pot fi încheiate cu fragmente din lucrări social-politice pentru înțelegerea cărora cititorii au fost pregătiți: V. I. Lenin *Despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice* (cap. 7, „Partidul — inspiratorul și organizatorul victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie” și cap. 8, „Lupta partidului pentru dezvoltarea revoluției socialiste și consolidarea Puterii Sovietice”), Gh. Gheorghiu-Dej, *Marele Octombrie — o răscruce în destinele omenirii*, Chivu Stoica *Soarele lui Octombrie* (în culegerea *Marea aniversare, 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie*, Buc., E.S.P.L.P.).

Pentru lecturi în cadrul cercurilor de citit, de un mare folos este antologia editată în

1958 de Editura de Stat Didactică și Pedagogică *Octombrie roșu în literatura popoarelor*. Această lucrare trebuie recomandată și activiștilor căminelor culturale și caselor raionale de cultură cit și cluburilor, care pot găsi în ea texte pentru organizarea unor manifestări artistice, (recitări, piese de teatru etc.)

b) *Expoziții, panouri, vitrine de cărți*. Operele indicate mai sus pot constitui materialele cele mai importante pentru organizarea vitrinelor de cărți, a panourilor și secțiunilor de expoziții, închinată Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Bibliotecile trebuie în același timp să lărgească tematica acestora incluzînd publicații despre situația de astăzi a Uniunii Sovietice, despre construcția comunismului, despre nivelul înalt al științei și tehnicii sovietice. Indicii bibliografici de recomandare pe diferite teme, editați de Biblioteca centrală de stat, și în special indicele: *Marea Revoluție Socialistă din Octombrie*, Buc., 1959, 20 p., cuprind atât material ce poate fi expus, cit și scheme de expoziții, titluri de secțiuni, citate etc. O atenție deosebită trebuie acordată vitrinei de ziare, atrăgînd atenția cititorilor asupra materialelor ce se vor publica în această perioadă despre Revoluția din Octombrie, despre realizările Uniunii Sovietice etc. În Luna prieteniei romîno-sovietice este bine să nu lipsească din vitrina de ziare, harta Uniunii Sovietice, scurte liste de recomandare din materialele amintite mai sus, material ilustrativ etc. Separat, în bibliotecă, este indicat a fi expuse la locuri vizibile fotomontaje cu aspecte din viața și munca oamenilor sovietici.

c) *Concursuri. Seri de întrebări și răspunsuri*. Astfel de manifestări întregesc ansamblul acțiunilor organizate în biblioteci și prilejuiesc bibliotecarilor propaganda publicațiilor și din alte domenii ca științele naturii, tehnică, medicină, artă etc., deși ele pot fi organizate și pe baza unor opere literare. Pentru organizarea unor concursuri de genul „Drumeții veseli” sau „Cine știe, răspunde” ca și pentru seri de întrebări și răspunsuri, recomandăm dintre lucrările cele mai noi, cartea lui I. Pascaru *Rachetele sovietice cuceresc*

cerul. Buc., S.R.S.C. 1959, 72 p. împreună cu
relatările din presă (în special din revista
„Știință și tehnică“), despre ultima explo-
rare a cosmosului de către oamenii de știință
sovietici și lucrarea lui V. Emelianov *In*
U.R.S.S. atomul se află în slujba omului —
Buc. 1960.

O călătorie imaginară în viitorul comu-
nist, pe baza unor texte bine selectate, poate
prilejui nu numai o manifestare foarte in-
structivă, dar și plăcută cititorilor noștri.
Recomandăm pentru astfel de manifestări
lucrarea lui E. Karinovski *U.R.S.S. în 1965*,
editată anul acesta, în care economistul so-
vietic redă foarte plastic și sugestiv oglinda
Țării Sovietelor după încheierea septenalului
sau culegerea lui Vasiliev și Gascev *Repor-
taj din secolul al XXI-lea*, în care sînt con-
semnate relatările a 29 de savanți sovietici
despre știința și tehnica viitorului. Părerile
lor despre metalurgia, minele, petrolul, ener-
gia, agricultura și chirurgia secolului urmă-
tor, despre radio, soarele artificial, călătorii
în cosmos, sînt previziuni științifice pe baze
reale, care captivează chiar și pe un cititor
mai puțin avizat în toate aceste domenii.

Pentru astfel de acțiuni pot fi folosite și
cele mai bune lucrări din colecția de poveș-
tiri științifico-fantastice.

d) *Seri și matinee literare. Consfătuiri cu*
cititorii. Pentru manifestări de acest gen,
poate fi folosită antologia amintită *Oc-
tombrie roșu în literatura popoarelor* ca
și textele întocmite de Biblioteca centrală
de stat, *Marea Revoluție Socialistă din Oc-
tombrie oglindită în operele scriitorilor ro-
mini* — Buc., 1957, 27 p. și *Răsunetul Marii*
*Revoluții Socialiste din Octombrie, în lite-
ratura universală* — Buc., 1957, 18 p. Te-
matica acestor manifestări va trebui însă
lărgită la sfera întregii literaturi sovietice,
opriindu-se cu precădere asupra ultimelor lu-
crări apărute. Astfel, de un mare interes din
partea cititorilor se bucură romanul Galinei
Nicolaeva *Bătălie în marș*. De curînd a
apărut *Frații Eršov* de V. Kocetov, romanul
unei „dinastii“ de furnaliști dintr-un oraș

industrial din sudul U.R.S.S., a cărei ac-
țiune se desfășoară în zilele noastre. Această
carte trebuie larg popularizată și difuzată,
mai ales în rîndul cititorilor din bibliotecile
de la orașe, după cum bibliotecile de la sate
își vor concentra eforturile pentru a orga-
niza tot felul de manifestări pentru răs-
pîndirea și cunoașterea volumului al II-lea
al romanului lui M. Șolohov *Pămînt des-
felenit*. Cititorii noștri cunosc de mult figura
comunistului Davidov, lupta acestuia pentru
crearea colhozului din Gremeacii-Log. În
volumul II sînt continuate întîmplările care
au dus la făurirea unei vieți noi, îmbelșu-
gate a țăranilor din satul ucrainean. Ală-
turi de Davidov, a cărui experiență se îm-
bogățește cu ajutorul colhoznicilor, cititorii
vor întîlni figurile lui Nagulnov, Andrei
Razmiontov, Maidanikov, a lui Moș Sciuc-
kar, descrise cu profunzime și cu binecu-
noscutul umor șolohovian. Și dacă volu-
mul I al romanului a influențat și el mii de
țărani muncitori de la noi în hotărîrea lor
de a păși spre gospodăria colectivă nu mai
puțin vor învăța colectivștii noștri, din cel
de al II-lea volum, în perioada consolidării
organizatorice a marilor lor gospodării. Bi-
bliotecile raionale, comunale și sătești tre-
buie să organizeze larg circulația acestei ope-
re în timpul Lunii prieteniei romîno-sovie-
tice, să pună bazele unor consfătuiri cu co-
lectiviștii pe marginea romanului *Pămînt*
desfelenit, una din marile opere literare ale
secolului nostru.

Cadrul restrîns al revistei noastre, nu
ne-a permis tratarea mai în amănunt a
tuturor formelor muncii de masă din biblio-
teci, a tuturor problemelor ce se pun în
această perioadă în fața bibliotecilor și nici
detailarea informațiilor bibliografice. Folo-
sind însă cu pricepere izvoarele amintite în
cuprinsul articolului și mai ales experiența
din trecut, bibliotecile noastre vor putea
organiza o astfel de activitate în Luna prie-
teniei romîno-sovietice, încît succesele obți-
nute acum la sfîrșitul concursului bial
„Biblioteca în slujba construcției socialiste“
să le situeze pe locuri fruntașe în întrecere.

Înfăptuim sarcinile trasate de CONGRESUL AL III-LEA AL PARTIDULUI

DOCUMENTAREA ȘI ROLUL EI ÎN RIDICAREA NIVELULUI TEHNIC AL PRODUCȚIEI

M. JIANU

director al Institutului de
documentare tehnică

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R.

cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției, indicînd măsurile necesare pentru continua dezvoltare a tehnicii în țara noastră, scoate în evidență importanța pe care o are documentarea tehnică în reducerea tehnicii noi. În acest sens, după ce constată că „propaganda tehnico-științifică și sistemul de informare asupra realizărilor tehnico-științifice nu sînt organizate la nivelul actual cerut de introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale”, Hotărîrea indică măsurile concrete care trebuie luate pentru îmbunătățirea organizării informării tehnice a oamenilor muncii cît și pentru intensificarea propagandei tehnico-științifice de masă.

Prin sarcinile ce-i revin, documentarea trebuie să contribuie activ la ridicarea nivelului tehnic al industriei noastre la nivelul tehnicii mondiale.

Este evident că în numeroase țări mai dezvoltate din punct de vedere industrial, în țările socialiste cu o tehnică avansată și îndeosebi în U.R.S.S., s-au rezolvat în multe cazuri probleme care se pun în prezent în întreprinderile noastre. A nu folosi această experiență, a încerca să „descoperim” lucruri de mult cunoscute înseamnă în fond irosire de timp și bani. Este mult mai avantajos să adoptăm numeroasele soluții experimentate în alte părți și să încercăm să le im-

bunătățim și să le dezvoltăm, făcînd să progreseze totodată propria noastră tehnică.

Documentarea tehnică este o cerință a dezvoltării contemporane a științei și tehnicii. În trecut, era posibil ca un specialist să se țină la curent cu problemele noi în domeniul profesiei sale, consultînd cîteva reviste de specialitate. Un număr restrîns de țări dezvoltate din punct de vedere industrial dețineau monopolul perfecționărilor în domeniul tehnicii și chiar realizări valoroase obținute în alte țării erau acaparate de acestea. În prezent, în afară de țările socialiste care au făcut pași uriași în domeniul industrializării lor, numeroase alte țări, înainte colonii sau țări dependente, au început să dezvolte o industrie proprie, să-și perfecționeze tehnica, să contribuie la progresul mondial al științei. Aceasta a determinat o creștere excepțională a numărului publicațiilor tehnico-științifice. Sînt domenii de specialitate ca de exemplu: metalurgia, construcția de mașini, chimia, agricultura etc. în care apar mii de publicații periodice fără a mai vorbi de cărți, rapoartele diferitelor comisii, referate ținute la congrese sau conferințe științifice etc. Dacă la toate acestea mai adăugăm cele cîteva sute de mii de brevete de invenții care se înregistrează anual în toate țările lumii, ne vom da seama că în prezent o informare individuală, fără ajutorul documentării tehnice, este cu totul imposibilă chiar dacă specialistul respectiv

ar cunoaște un număr mare de limbi străine și ar avea foarte mult timp la dispoziție. De altfel, scopul documentării nu este în principal cultivarea erudiției individuale, ci sprijinirea nemijlocită a producției și a activității de cercetare științifică.

Documentarea tehnică trebuie să aibă o funcție activă. Ea nu trebuie să se mărginească la procurarea, sistematizarea și semnarea materialului documentar, ci — mai ales —, trebuie să asigure prelucrarea acestui material și informarea celor interesați. Actualitatea documentării tehnico-științifice este o cerință esențială, deoarece, după cum știm, tehnica nouă este o noțiune dinamică în continuă dezvoltare. Tot ce a fost până de curând tehnică nouă poate să fie astăzi cu mult depășit.

În activitatea de documentare, un rol important îl are biblioteca, întrucât ea asigură prima parte a activității de documentare și anume procurarea, sistematizarea și semnarea bibliografică a materialului. Din punctul de vedere al documentării tehnice, o bibliotecă este pusă în valoare de nivelul pe care l-a atins în sistemul de evidență și de informare. În ceea ce privește fondul său de publicații, trebuie să se țină seama de faptul că datorită dezvoltării rapide a tehnicii, numeroase lucrări își pierd actualitatea fie total, fie parțial și în acest ultim caz ele sînt îndeobște reluate în alte lucrări.

O problemă importantă este cea a achizițiilor, care trebuie să constituie o preocupare de bază în activitatea de documentare. Caracteristic pentru majoritatea bibliotecilor este în prezent achiziționarea de cărți și periodice. A fost neglijată însă procurarea unor lucrări de o deosebită importanță pentru introducerea tehnicii noi și, anume comunicările făcute în cadrul diferitelor congrese și conferințe internaționale, deși în asemenea ocazii specialiștii din lumea întreagă prezintă ultimele realizări în domeniul respectiv. Mai mult încă, de abia acum a început să se țină o evidență a congreselor și conferințelor tehnico-științifice cu caracter internațional, sau chiar cu caracter național dintr-o serie de țări dezvoltate din punct de vedere industrial. Pe această bază s-a început

urmărirea sistematică și procurarea lucrărilor respective.

În nici una din bibliotecile noastre tehnice nu există o colecție de prospecte, deși ele reprezintă o sursă importantă de informare pentru proiectanți. Trebuie să menționez că la Biblioteca tehnică din Praga, numai colecția pe ultimii zece ani cuprinde câteva milioane de prospecte.

Achiziționarea constituie însă numai prima parte de informare tehnică, esențialul activității, este sistematizarea materialului și punerea lui la dispoziția celor interesați.

Dacă în București acest lucru este în parte rezolvat, datorită existenței unor mari biblioteci naționale, a bibliotecii I.D.T. și a centrelor de documentare pe ramură, în care se găsește majoritatea materialului necesar, cu totul altfel se prezintă situația în diferitele regiuni din țară. Achiziționarea întregului material de către o singură bibliotecă din centrul regional nu este nici posibilă și nici utilă. În prezent însă, foarte multe materiale importante există în bibliotecile diferitelor întreprinderi și instituții din țară, dar ele nu sînt cunoscute și nici folosite de cît cel mult în cadrul unității care le deține.

Pentru soluționarea acestei stări de lucruri este binevenită inițiativa întreprinsă în unele regiuni, de a întocmi cataloage colective care să cuprindă lucrările, îndeosebi periodicele, existente în bibliotecile principalelor uzine sau institute cu caracter științific din regiunile respective. Va trebui să se stabilească un mijloc de procurare a acestor lucrări prin împrumut interbibliotecar și prin microfilmare. Sarcina coordonării acestor operațiuni revine centrelor de documentare care s-au creat cu ajutorul Ministerului Învățămîntului și Culturii pe lângă principalele institute politehnice din țară.

O altă problemă care trebuie să ne preocupe este pregătirea și stabilizarea cadrelor din bibliotecile tehnice, mai ales în întreprinderi. Acest lucru se referă și la inginerii sau tehnicienii care se ocupă cu documentarea, dar aș dori să mă refer în special la bibliotecarii din uzine, a căror situație este mai grea.

În primul rînd, în bibliotecile tehnice trebuie să lucreze oameni care să cunoască specificul tehnic al întreprinderii respective și să aibe cunoștințe corespunzătoare activității de bibliotecă. Asemenea bibliotecari trebuie să știe să pună în valoare materialul tehnic respectiv. Ei trebuie să fie un sprijin activ al documentalistului și să poată recomanda lucrările necesare pentru rezolvarea problemelor pe care producția le pune muncitorilor și tehnicienilor. Situația actuală din numeroase întreprinderi nu este de natură să permită o bună folosire a materialului documentar. În unele locuri nu s-a asigurat nici spațiul, nici cadrele necesare, ceea ce de la început nu creează condițiile unei bune activități de documentare. La I.R.E.B. — București, de exemplu, cca 15.000 de volume sînt plasate într-o încăpere unde mai lucrează peste 10 persoane de la serviciul tehnic, iar materialul este puțin folosit. La Combinatul carbonifer din Valea Jiului, materialul este ținut într-o sală, fără a fi inventariat și sistematizat. Situații asemănătoare mai sînt la Industria lînei din Timișoara, Fabrica de spirt — Colentina — București etc.

În ceea ce privește cadrele, se constată o fluctuație dăunătoare. La Uzinele „Vasile Roaită” din București au fost schimbați 4 bibliotecari numai în anul 1959. La U.M.B. din Timișoara, în anul 1959 s-au perindat 3 responsabili la Cabinetul tehnic. Fără lichidarea acestei situații și fără asigurarea unui control permanent din partea ministerelor respective, în multe uzine — cu toate cheltuielile mari care se fac pentru achiziționarea materialului — nu se va reuși punerea lui în valoare.

Eficacitatea documentării tehnice a fost verificată pe plan mondial, iar în țările socialiste documentarea a devenit de mult o problemă de stat.

În țara noastră, I.D.T. și centrele de documentare din unele ramuri industriale (petrol-chimie, construcții, transporturi), se străduiesc să asigure o informare la nivelul tehnicii mondiale. Principalele direcții spre care se îndreaptă documentarea tehnică în țara noastră sînt: pe de o parte informarea cu-

rentă asupra celor mai noi realizări în ramura respectivă, iar pe de altă parte asigurarea documentării necesare în vederea rezolvării unor probleme concrete de producție. La aceasta se adaugă propaganda industrială și schimbul de experiență.

În domeniul informării curente, I.D.T. asigură, în cadrul unor caiete pe ramură, o informare asupra principalelor noutăți în specialitatea respectivă, publicînd articole traduse, informații, noutăți tehnice, brevete etc. De asemenea, periodic, pe diferite ramuri, se fac scurte sinteze asupra progreselor realizate în ramura respectivă. Aceste materiale se bazează pe o largă bibliografie.

În ceea ce privește informarea cu caracter tematic, ea constituie în prezent și va trebui să devină într-o măsură din ce în ce mai mare principala preocupare în activitatea de documentare.

În primul rînd, ea se face în imensa majoritate a cazurilor la cererea diferitelor întreprinderi, institute de cercetări, de proiectări, institute de învățămînt superior etc., iar tema care se indică este de obicei foarte îngustă.

În al doilea rînd, materialul indicat pentru cercetare este astfel selecționat, încît să răspundă în mod cît mai precis problemei date, avînd grijă de a nu recomanda lucrări care se repetă. Este evident că indicînd unui specialist din producție zeci de cărți și sute de articole înseamnă în fond a-l încurca, deoarece el nu are posibilitatea să studieze un material atît de voluminos. De aci decurge o altă caracteristică a acestor lucrări și anume caracterul selectiv al materialului indicat. Așa dar, în esență, important nu este numărul lucrărilor recomandate, ci măsura în care datele problemei sînt acoperite. De altfel, în practică se insistă asupra unui număr cît mai restrîns de referințe bibliografice, ceea ce în fond implică o muncă mai grea decît întocmirea unei bibliografii exhaustive în problema respectivă.

În al treilea rînd, referințele bibliografice nu se mărginesc la indicarea titlului articolului sau cărții respective, ele sînt însoțite de rezumate largi, în multe cazuri cu desene, scheme, tabele, monograme, etc. Cărțile nu

sint indicate în întregime decît în cazuri cu totul excepționale. De obicei se indică un număr restrîns de pagini, cu prezentarea problemelor pe care le cuprind.

O formă mai dezvoltată a acestor cercetări bibliografice o constituie referatele documentare. În cazul cînd se găsesc indicații concrete pentru rezolvarea problemei puse, se întocmește un referat. Acesta reprezintă în fond o sinteză a materialului documentar cercetat, formînd o lucrare de sine stătătoare care permite în cea mai mare parte din cazuri rezolvarea problemei fără consultarea materialului original. În anexă se indică totuși și bibliografia folosită la întocmirea referatului pentru a fi consultată la nevoie de cei interesați.

O asemenea activitate nu poate fi efectuată decît de specialiști în domeniul respectiv și aceasta impune ca în munca de documentare să lucreze îndeosebi ingineri și tehnicieni, buni cunoscători ai domeniului lor de specialitate și în același timp cunoscători de limbi străine.

În ultimul timp, I.D.T. se preocupă de asigurarea unor lucrări cu privire la com-
pararea tipurilor de mașini și utilaje produse în țara noastră cu tipurile similare produse în străinătate. Acest lucru este cu atât mai important cu cît țara noastră a devenit o țară exportatoare de tractoare, motoare electrice și numeroase alte mașini și utilaje. Fără cunoașterea realizărilor similare din alte țări există pericolul fabricării unor produse la un nivel tehnic scăzut. În practică, se stabilesc o serie de caracteristici pentru fiecare mașină sau utilaj și toți specialiștii din ramura respectivă, în decursul unei perioade de cîteva luni, urmăresc aceste caracteristici în diferitele publicații de specialitate. La găsirea indicațiilor corespunzătoare se întocmesc fișe, care periodic se centralizează în cadrul unor tabele speciale, în care apar tipurile produse în diferite țări cu caracteristicile lor, alături de caracteristicile produselor similare din țara noastră. Asemenea lucrări trebuie să constituie principala preocupare a serviciilor de documentare din întreprinderi și ministere. Este necesar să se compare toate produsele rea-

lizate în întreprinderea respectivă cu cele realizate peste hotare și pe baza scoaterii în evidență a celor mai bune performanțe obținute într-o anumită țară sau în mai multe țări, să se pună la dispoziția serviciului tehnic materialul necesar îmbunătățirii propriilor produse.

În domeniul propagandei industriale și a schimbului de experiență o preocupare deosebită o constituie în ultima vreme materialul documentar destinat muncitorilor și maiștrilor. În mod deosebit ne ocupăm de extinderea experienței înaintate a întreprinderilor și muncitorilor fruntași din țara noastră. În acest sens, I.D.T. popularizează în cadrul unei colecții intitulată „Din experiența uzinelor noastre” procedeele tehnologice avansate care au fost introduse în anumite uzine, în vederea extinderii aplicării lor. În cadrul unei alte colecții intitulată „Din experiența fruntașilor în producție”, sint descrise metodele de muncă și realizările muncitorilor fruntași.

Un loc deosebit îl ocupă generalizarea inovațiilor mai importante realizate în țara noastră și în țările prietene. Începînd din acest an, I.D.T. întocmește sub forma unor conferințe, materiale pentru muncitori cu privire la progresele realizate într-un anumit domeniu.

Fără îndoială că într-un articol nu poate fi cuprinsă întreaga contribuție a documentării la introducerea progresului tehnic în economia noastră. Mult mai grăitoare sint realizările obținute de acele întreprinderi, în care documentarea este bine organizată și materialul documentar bine folosit. Putem cita astfel exemplul uzinelor „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, unde, pe baza materialului documentar, a fost construită o instalație pentru regenerarea nisipurilor de turnătorie cu ajutorul căreia se obține o economie de 2.000.000 lei anual. De asemenea, la fabrica de încălțăminte „Flacăra roșie” din București, pe baza unei inovații din caietele de inovații, s-a introdus o nouă metodă de creștere a randamentului de suprafață la pieile tăbăcite mineral, metodă care aduce economii anuale de aproape 3.000.000 lei. Rezultate importante s-au obținut și la

uzinele „Clement Gottwald“ din București, la Combinatul de cauciuc — Jilava și în numeroase alte întreprinderi. Strungarul fruntaș Chiru Alexandru, de la uzinele „Colibași“ din Pitești, deputat în Marea Adunare Națională, a aplicat pe baza materialului documentar peste 20 de inovații și prin exemplul său a stimulat în uzină crearea unei adevărate acțiuni de folosire a materialului documentar.

Realizările obținute și nivelul actual al activității de documentare, nu reprezintă însă decît valorificarea parțială a posibilităților pe care le are documentarea tehnică. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției trasează I.D.T.-ului sarcina ca în colaborare cu ministerele, să elaboreze un regulament cu privire la desfășurarea activității organelor de documentare din ministere, instituții și întreprinderi, în vederea realizării unei mai bune organizări și coordonări a elaborării și în special, a folosirii documentației tehnice. În lumina Hotărîrii trebuie îmbunătățită organizarea documentării tehnico-științifice îndeosebi în întreprinderi, astfel încît să răspundă în mod nemijlocit cerințelor producției. Este necesar să se asigure o informare mai completă pentru toate ramurile economiei naționale, mai legată de sarcinile concrete ale întreprinderilor.

O deosebită importanță va trebui acordată problemelor specializării și cooperării întreprinderilor, eficacității economice a investițiilor etc. Va trebui să ne preocupăm de studierea direcțiilor de dezvoltare a unor ramuri industriale în diferite țări. Problemele privind mecanizarea și automatizarea complexă a producției vor avea rezervate capitole speciale în toate materialele elaborate de I.D.T. și de celelalte centre de documentare pe ramură. Intreaga activitate de documentare va trebui axată pe principalele sarcini ale planului de șase ani. În acest sens, se vor întocmi fișiere speciale în care vor fi înregistrate sistematic, materialele și informațiile importante cu caracter tehnic și tehnico-economic, astfel ca fiecare problemă mai importantă să aibă o documentare care să poată fi pusă la dispoziția institutelor

de cercetări, proiectări și întreprinderilor. O mare extindere o vor lua lucrările pentru informarea muncitorilor și maiștrilor. Lucrările existente vor fi îmbunătățite și pe baza unor materiale de sinteză, vom întocmi lucrări pe teme practice de uzină, cu date concrete, chiar sub forma unor fișe, în care se vor descrie procesul tehnologic, detalii de producție, norme de timp etc.

Va trebui să sprijinim inițiativa organizării unor centre de documentare regionale care să poată pune în valoare pe plau regional materialul documentar.

Vor trebui valorificate lucrările de cercetare efectuate în țara noastră. În prezent, în afară de institutele de cercetări și cele de învățămînt superior, au început să se țină sesiuni de comunicări științifice și în numeroase întreprinderi. Unele din aceste comunicări sînt publicate cu mare întîrziere (1—2 ani) sau nu sînt deloc publicate. Este necesar ca I.D.T. să primească copile sau rezumatele acestor lucrări și să publice periodic un catalog al lor. Aceasta va ajuta la cunoașterea și aplicarea în producție a rezultatelor cercetărilor științifice și într-o anumită măsură va duce la evitarea paralelismelor în munca de cercetare.

O altă problemă o constituie evidența traducerilor de literatură tehnică. Atît la I.D.T., cît și la institutele de cercetări, proiectări în institutele de învățămînt superior tehnic și în numeroase uzine, se efectuează multe traduceri de literatură tehnică. Acest lucru este just, îndeosebi cînd se referă la rezolvarea unor probleme de producție sau de cercetare. Nejust este însă faptul că în afară de I.D.T. care publică cataloage lunare de traduceri, toate celelalte traduceri tehnice rămîn de regulă numai la întreprinderea sau instituția care le-a efectuat. În viitor, va trebui să se publice un catalog central al tuturor traducerilor tehnice efectuate în țară.

Fără îndoială, cele menționate mai sus nu reprezintă decît o parte din problemele care vor preocupa în viitor documentarea tehnică în legătură cu contribuția sa specifică la ridicarea nivelului tehnic al producției.

În ajutorul bibliotecarilor din întreprinderile metalurgice și construcții de mașini

ING. EUGEN GOLDNER

șeful secției redacționale „Studii-documentare-popularizare” din Editura tehnică

Documentele celui de-al III-lea Congres al partidului trasează ca o sarcină de mare importanță intensificarea introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale. Prin introducerea tehnicii noi și aplicarea în practică a cuceririlor științei moderne, oamenii muncii contribuie la realizarea unui ritm înalt de creștere a producției, la sporirea neîncetată a productivității muncii și reducerea prețului de cost. Pentru aceasta este necesar ca muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderi să fie permanent la curent cu tot ceea ce știința și tehnica mondială aduce nou, de a folosi larg cunoștințele lor și de a analiza toate posibilitățile existente în vederea aplicării unei tehnologii avansate în producție.

Rezultă de aici importanța deosebită a rolului bibliotecilor din întreprinderi, a căror activitate trebuie să se îndrepte în special în direcția sprijinirii producției cu acele publicații care să stimuleze și să ajute introducerea și extinderea procedeele tehnologice moderne, mecanizarea unor operații sau lucrări, modernizarea unor mașini sau utilaje, activitatea inovatorilor și raționalizatorilor etc.

Bibliotecarii au la îndemână un instrument valoros: cartea tehnică.

Urmărind nu numai creșterea nivelului de cunoștințe în general, ci și pregătirea și ridicarea nivelului profesio-

nal al oamenilor muncii la înălțimea sarcinilor actuale ale desăvârșirii construcției socialiste, — cartea tehnică are un important rol în economia națională. Așa se explică și faptul că literatura tehnică a atins și a depășit în unii ani procentul de 50% din totalul producției editoriale din țara noastră.

În propaganda cu cartea tehnică, bibliotecile din întreprinderi și bibliotecile de masă trebuie să țină pasul cu necesitățile ivite în producție, cu ceea ce frământă pe oamenii muncii pentru a-și îndeplini angajamentele. De aceea, o principală grijă a bibliotecarului trebuie să fie cunoașterea amănunțită a fondului de cărți tehnice de care dispune, completarea și îmbogățirea lui continuă cu cele mai corespunzătoare și mai noi lucrări, menite să asigure îmbunătățirea documentației tehnice a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din întreprinderea respectivă. De asemenea, bibliotecarul va procura acele cărți sau publicații care contribuie la dezvoltarea continuă a profilării și specializării întreprinderii, va solicita de la I.D.T. studii aprofundate și de sinteză asupra diferitelor probleme care intervin direct în procesul de producție etc.

Închegându-și un colectiv de colaboratori voluntari, atrași din rîndul specialiștilor din întreprindere, bibliotecarul va putea să valorifice întregul material documentar și bibliografic (cataloge, pliante, prospecte, recenzii), primit de la Colectura bibliotecilor sau edituri. În completarea și îmbogățirea fondului de cărți cit și în achiziționarea lucrărilor noi, menite a sprijini realizarea unor

îmbunătățiri sau inovații în procesele tehnologice, bibliotecarul trebuie să se consulte cu tehnicienii și specialiștii cei mai competenți ai întreprinderii respective.

Propaganda cu cartea tehnică trebuie dusă de bibliotecar în mod organizat, folosind forme variate și atrăgătoare. O atenție deosebită trebuie dată alcătuirii cit mai conștiințioase a catalogului de fișe bibliografice — cu adnotări (pe baza fișelor I.D.T.).

Bibliotecarul trebuie să dea dovadă de mult simț de răspundere și competență în munca de îndrumare a cititorilor. El trebuie să cunoască specificul meseriei fiecărui cititor, să stea de vorbă cu fiecare în parte și să-i recomande cele mai necesare și mai valoroase lucrări sub aspectul progresului tehnic. Bibliotecarului îi revine sarcina de a îndruma pe muncitori și tehnicienii în formarea bibliotecii lor personale. Stăruirile de cărți cu vânzare din secții trebuie să cuprindă pe lângă lucrările social-politice generale și de beletristică, lucrări pe specificul producției din fabrica sau uzina respectivă.

O eficientă formă de îndrumare a lecturii cititorilor este alcătuirea unor liste bibliografice de recomandare, ținând seama de specificul producției din diferitele secții ale întreprinderii și de nivelul celor cărora li se adresează. În anumite condiții, — de exemplu pentru participanții la diferite cursuri de calificare, — pot fi alcătuite chiar planuri de lectură, ținând bineînțeles seama de programa de învățământ.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecilor din întreprinderile industriei metalurgice și ale industriei constructoare de mașini, indicăm în cele ce urmează câteva cărți ce pot fi incluse în listele bibliografice de recomandare sau în planurile de lectură pentru cititori. Am ales aceste sectoare, călăuziți de importanța lor covârșitoare în industrializarea socialistă a țării, subliniată în documentele celui de-al III-lea Congres al partidului. Într-adevăr, atenția principală în domeniul dezvoltării industriale, se va acorda sporirii producției siderurgice, pentru satisfacerea în măsură din ce în ce mai mare a nevoilor crescînde de oțel și laminate ale eco-

nomiei naționale. De asemenea, prezintă o importanță excepțională industria constructoare de mașini — pivotul industriei grele — și care în viitorii ani trebuie să atingă un ritm anual de creștere de peste 14%, față de circa 13% pe ansamblul industriei.

Lucrările recomandate sînt sistematizate pe cele două grupe și anume: I. *Metalurgie* și II. *Construcții de mașini*.

I. Metalurgie

CERKEZ, B. M. *Cromarea și fierarea*. Buc., Editura tehnică, 1960, 112 p.

În această broșură sînt indicate proprietățile fizico-chimice și domeniul de aplicare al cromării, procedeele tehnologice și datele necesare pentru realizarea unui strat protector de bună calitate.

Broșura este destinată muncitorilor calificați, laboranților și maiștrilor din atelierele de galvanizare.

DOBROVICI, D. și BANCIU, I. *Exploatarea furnalelor*. Buc., Editura tehnică, 1960, 250 p.

Îndreptar pentru muncitorii calificați, pentru cei care se califică la furnal și memorator pentru maiștrii și tehnicienii de la furnal.

GOLDFARB, E. M., KRAVTOV, A. F. și alții. *Calculul cuptoarelor de încălzire*. (Sub redacția prof. Iu. N. Taiț, doctor în științe). Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 512 p.

Tratează despre modul de rezolvare a tuturor problemelor de calcul, privitoare la cuptoarele de încălzire a metalelor pentru laminare, forjare și tratamente termice. Lucrarea se adresează inginerilor, proiectanților și tehnicienilor care lucrează în domeniul forjării, laminării și al tratamentelor termice.

IAMPOLSKI, M. A. *Galvanotehnica metalelor prețioase și rare*. Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 58 p.

În broșură sînt descrise procedeele de argintare, aurire și platinare electrolică, acoperirea electrolică cu rodiu, paladiu și alte metale rare. Broșura este destinată muncitorilor calificați, laboranților și maiștrilor din atelierele de galvanizare.

IAMPOLSKI, M. A. *Cuprarea și nichelarea*. Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 52 p.

Sînt indicate proprietățile fizico-chimice și domeniul de aplicare al cuprării și nichelării, procedeele tehnologice și datele necesare pentru realizarea unui strat protector de bună calitate. Broșura este destinată muncitorilor calificați, laboranților și maiștrilor din atelierele de galvanizare.

ILIN V. A. *Zincarea și cadmierea*. Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 56 p.

Sînt prezente noțiunile generale din domeniul proceselor galvanice și se generalizează experiența tehnicii sovietice și din alte țări. Sînt indicate: proprietățile fizico-chimice și domeniul de aplicare al zincării și cadmierii, procedeele tehnologice și datele necesare pentru realizarea unui strat protector de bună calitate. Broșura este destinată muncitorilor calificați, laboranților și maiștrilor din atelierele de galvanizare.

KISLEAKOV, I. P. *Metalurgia metalelor rare*. Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1959. 266 p.

Expune problemele obținerii wolframului, molibdenului, tantalului, niobiului, vanadiului, zirconului, uraniului, toriului, acpăminurilor rare și a metalelor disperse (galiu, indiu, taniu, germaniu și reniu), a beriliului și a litiului. Pentru fiecare metal sînt arătate metodele de extracție, proprietățile fizico-chimice și domeniile de folosire.

Lucrarea — de nivel superior — este destinată atît inginerilor și tehnicienilor care se ocupă de problema obținerii și folosirii metalelor rare, cît și unui cerc larg de studenți și tehnicieni, interesați să cunoască stadiul actual al extragerii și aplicațiilor metalelor rare.

KUZNETOV, N. S. *Dispozitive și scule de trasatori*. Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 100 p.

Cartea — de nivel elementar — cuprinde o descriere detaliată a dispozitivelor și sculelor de mare productivitate folosite pentru trasarea pieselor, indicîndu-se metodele de lucru care duc la o creștere a productivității muncii.

MÜLLER, GHEZA. *Tehnologia formării*. Buc., Editura tehnică, 1960. 140 p.

Cartea tratează despre modelele pentru turnătorie, cutii de formare, miezuri, amestecuri de formare, formare manuală și mecanică. Lucrarea — de nivel elementar — este destinată muncitorilor din turnătorii.

RAU, AL. *Elaborarea oțelurilor*. Buc., Editura tehnică, 1960. 516 p.

Înfățișează procedeele moderne de elaborare a oțelurilor prin fuziune (în convertizoare, în cupatoare Martin, acide și bazice). Sînt tratate de asemenea construcțiile cupatoarelor și utilajelor auxiliare și utilajul de mecanizare și automatizare.

ROSTOVȚEV, T. S. *Teoria proceselor metalurgice*. Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 556 p.

Tratează despre toate problemele metalurgice, expuse în baza ultimelor cunoștințe în acest domeniu și anume: procesele de disocieră și de formare a carbonaților, a oxizilor și a sulfurilor în minereuri, despre teoria arderii și a reducerii și despre procesele de topire în metalurgia feroasă. Lucrarea de nivel superior —, destinată inginerilor metalurgi și studenților din facultățile de metalurgie.

Sudarea oțelurilor de construcție. Buc., Editura tehnică, 1959. 300 p.

Cartea tratează despre: oțelurile de construcție, procedee și regimuri de sudare întrebunțate la sudarea oțelurilor de construcție, sudabilitatea oțelurilor de construcție, materiale de adaos, procesele metalurgice care au loc la sudarea oțelurilor, tehnologia sudării oțelurilor aliate și nealiate, tensiuni interne, deformări și crăpături, controlul și încercările îmbinărilor sudate, construcții sudate.

De asemenea sînt precizate, pe baza unui studiu amplu și a experienței autorilor, noțiunile legate de sudabilitatea oțelurilor.

Lucrare — de nivel mediu — se adresează tehnicienilor și inginerilor care lucrează în domeniul sudării.

VLADESCU, I. *Tehnologia metalelor*. Buc., Editura tehnică, 1960. 336 p.

Lucrare de nivel elementar despre metale, aliaje, metodele de elaborare a acestora, obținerea pieselor turnate, sudură și deformarea plastică a metalelor.

II. Construcții de mașini.

Organe de mașini. Vol. I, ed. a 2-a. Buc. Editura tehnică, 1960. 604 p. (Biblioteca standardizării. Seria tehnică A, 10. Colecția de standarde).

Culegere de nivel mediu, cuprinde standardele referitoare la nituri, șuruburi, piulițe, știfturi, filete. Utilă și necesară pentru proiectanți, constructori și muncitori.

CERNEA, EGON. *Mașini termice cu pistoane libere. Teoria, calculul și construcția lor.* Buc., Editura tehnică, 1960. 350 p.

Lucrarea tratează, despre teoria, calculul și construcția mașinilor termice cu pistoane libere. Aceste mașini combină avantajele arderii din cilindrii motoarelor Diesel cu cele ale transmiterii de energie din turbinele cu gaze, adică: simplitate constructivă, preț de cost mic, dimensiuni reduse, randament ridicat, deservire și întreținere ușoară. Mașinile termice cu pistoane libere sînt folosite pe scară din ce în ce mai mare la centralele termice, la propulsia locomotivelor, a autovehiculelor și în special a navelor.

Cartea se adresează inginerilor și tehnicienilor din sectorul proiectării și construcției de mașini termice, și studenților din facultățile de mecanică.

CRIȘAN, S. *Mașini-unelte.* vol. I, Buc. Editura tehnică, 1959. 430 p.

Din cuprins: mecanisme mișcării rotative, mișcarea rectilinie, mecanismele mișcării rectilinii, forțe de acționare, corpuri, suportți, paturi ale mașinilor-unelte, ghidaje pentru organe de mișcare, organele de transmitere ale mișcării. Lucrare — de nivel superior — destinată studenților institutelor tehnice superioare, putînd fi utilizată și de inginerii de exploatare și inginerii tehnologi din atelierele mecanice și atelierele de reparație în vederea cunoașterii bazelor teoretice ale funcționării mașinilor-unelte cu care lucrează.

HARIZOMENOV, I. V. *Acționarea electrică a mașinilor-unelte.* Traducere din limba

rusă după ed. 2-a. Buc., Editura tehnică, 1960. 388 p.

Tratează despre toate problemele acționării și comenzilor electrice, despre schemele automatizării electrice și despre aparatele folosite în aceste domenii, care au aplicații la toate mașinile-unelte moderne. În această lucrare sînt expuse atît realizările cit și tendințele dezvoltării electrificării mașinilor-unelte.

Cartea este destinată inginerilor și tehnicienilor care lucrează în atelierele mecanice și studenților facultăților de mecanică.

KUCER, M. I. și KUCER, M. A. *Modernizarea și automatizarea mașinilor-unelte.* Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 416 p.

Expune principalele căi de modernizare și automatizare a mașinilor-unelte, metodele de mărire a puterii și turației, de scurtare a timpilor auxiliari, de automatizare și lărgire a posibilităților tehnologice ale mașinilor, de mărire a preciziei, etc. Carte — de nivel mediu — destinată proiectanților și tehnologilor din uzinele metalurgice, putînd fi utilă și studenților facultăților de mecanică.

LIPSCHÜTZ, S. *Economia de metale în construcția de mașini.* Buc., Editura tehnică, 1960. 248 p.

Sînt expuse principiile și metodele de proiectare și tehnologice, cu ajutorul cărora se pot realiza economii raționale în consumul de materiale metalice, folosite în construcția de mașini, cit și problema dependenței prețului de cost al mașinilor, de consumul de materiale metalice, folosite pentru construcția lor. Lucrare — de nivel mediu — destinată tehnicienilor industriei construcție de mașini.

PALMOV, E. V. și SOKOLOVSKI, V. I. *Îmbunătățirea calității și economicității mașinilor.* Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1960. 518 p.

Cartea generalizează experiența acumulată de uzinele din Ural și în parte de cele din Siberia, cu privire la îmbunătățirea indicilor tehnico-economici și a calității mașinilor. Se dau date privind îmbunătățirea calității mașinilor (la proiectare și în fabricație), reducerea ciclului de producție al fa-

bricării, micșorarea greutateii și gabaritelor, îmbunătățirea calității de exploatare, prelungirea durabilității, îmbunătățirea aspectului exterior ale mașinilor, precum și mijloacele ce pot duce la reducerea prețului de cost. Lucrare — de nivel superior — destinată personalului tehnico-ingineresc.

PONOMARIOV, S. D. ș. a. *Calculul de rezistență în construcția de mașini*. Traducere din limba rusă. Voi. 1. Buc., Editura tehnică, 1960. 1076 p.

O expunere a problemelor de rezistența materialelor în construcția de mașini, la nivelul tehnicii mondiale. Cartea a fost distinsă cu Premiul Lenin pe anul 1960. Cuprinde: bazele teoretice ale calculelor de rezistență și metodele experimentale, calculele de rezistență și rigiditate ale elementelor din bare ale construcțiilor la sarcini statice.

Se adresează inginerilor proiectanți de mașini și studenților având specialitatea construcției de mașini.

VAINSTOCK, I. S. *Ultrasunetele și aplicațiile lor în construcția de mașini*. Traducere din limba rusă. Buc., Editura tehnică, 1959. 152 p.

În primele patru capitole, autorul prezintă noțiuni generale privind ultrasunetele: proprietăți, obținerea ultrasunetelor, fenomene ce însoțesc propagarea lor în diverse medii, tipuri de instalații cu ultrasunete.

În celelalte opt capitole, sînt indicate domeniile de aplicare a ultrasunetelor: prelucrarea mecanică, lipirea și cositorirea, curățirea, utilizările în metalurgie, protecția împotriva depunerilor din cazane, defectoscopia, încercări nedestructive ale materialelor și măsurări cu ultrasunete.

In hotărârile plenarelor C.C. din noiembrie 1958 și decembrie 1959, de la înalta tribună a celui de-al III-lea Congres și mai recent, în Hotărîrea cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției, Partidul Muncitoresc Român a trasat un program de măsură menit să promoveze pe scară largă tehnica nouă ca pirghie de bază în realizarea progresului economic al țării noastre. Ultimele documente de partid au subliniat totodată însemnătatea deosebită a activității de documentare și de răspundere a cunoștințelor tehnice, în opera de introducere a tehnicii celei mai avansate, în realizarea obiectivelor economice ale perioadei de desăvîrșire a construcției socialiste.

Ministerul Învățămîntului și Culturii s-a adresat comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, recomandîndu-le să înființeze secții tehnice, specializate, care să asigure răspunderea largă a cărții tehnice și sprijinirea concretă a bibliotecilor cabinetelor tehnice din întreprinderi.

În ultima vreme, în regiunile țării propaganda cărții tehnice a crescut în intensitate datorită îndrumării și sprijinului acordat de organele regionale de partid și de stat. Cu toate acestea, în bibliotecile regionale atragerea largă a muncitorilor și a celorlalte categorii de oameni ai muncii legați de producție către cartea tehnică și răspunderea acestui gen de carte nu au luat încă forma unei munci minuțios organizate, cu maximum de eficiență. Aceasta și datorită faptului că pînă la începutul anului 1960 nici o bibliotecă regională din țară nu înființase o secție tehnică.

Dovedind o justă înțelegere a sarcinilor lor actuale, unele biblioteci regionale, printre care se numără cele din Tg. Mureș, Iași, Pitești, Bacău și Baia Mare, au trecut în cursul acestui an la organizarea secțiilor tehnice.

Unele biblioteci regionale sînt încă în faza de pregătire a secțiilor tehnice, în timp ce altele au demobilizat de la primele greutăți întîmpinate.

În aceste împrejurări, redacția a considerat necesar să întreprindă o analiză asupra felului în care unele biblioteci regionale au transpus în viață sarcinile puse de partid în legătură cu intensificarea propagandei tehnice, în vederea introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale.

Ne-am propus să scoatem în evidență modul în care au fost organizate secțiile tehnice, metodele care au condus la realizările de pînă acum, și să arătăm ce mai au de realizat bibliotecile regionale în vederea dezvoltării acestor importante secții.

UN ÎNCEPUT ÎNDRAZNET ȘI PROMIȚATOR

Secția tehnică a Bibliotecii regionale Iași a luat ființă cu cîteva luni în urmă, mai precis — la 20 iunie 1960. Mulți cititori ai revistei noastre vor fi surprinși, poate, de faptul că Biblioteca regională Iași a fost aceea care a organizat o asemenea secție, știut fiind că indicația Ministerului Învățămîntului și Culturii era ca în orașele în care funcționează institute politehnice să ia ființă pe lîngă acestea centre de documentare tehnică. Invocînd lipsa unor „condiții” corespunzătoare, Institutul politehnic din Iași nu a organizat centrul de documentare. Conducerea Bibliotecii regionale Iași (director Constantin Gilea) în schimb, dovedind o bună orientare, a luat inițiativa înființării unei secții tehnice, prin intermediul căreia și-a propus să atragă spre bibliotecă un număr mai mare de cititori din rîndul muncitorilor, să asigure o difuzare mai largă a cărții tehnice și să contribuie la îmbunătățirea activității bibliotecilor cabinetelor tehnice din întreprinderi.

Care erau problemele care trebuiau rezolvate mai întîi? Spațiu, cadre, organizarea fondului de cărți și, mai ales, o foarte strînsă colaborare cu filiala regională A.S.I.T. A fost repartizată secției tehnice o încăpere spațioasă și pentru început au fost folosite cadre din colectivul existent al bibliotecii, iar fondul de cărți destinat acestei secții a fost aranjat separat în cadrul depozitului general. Organizațiile de masă, sub îndrumarea Comitetului regional de partid, au ajutat biblioteca să-și organizeze un colectiv voluntar format din ingineri și tehnicieni, au pus la dispoziția secției tehnice oameni de specialitate pentru consultațiile cu muncitorii

și tehnicienii inovatori și raționalizatori și pentru organizarea unor consfătuiri cu cititorii pe marginea cărților tehnice.

Cum era și firesc, în planul de muncă al bibliotecii s-a prevăzut pentru această perioadă o susținută acțiune de popularizare a noii secții. Prin afișe și panouri difuzate în întreprinderi, prin presa locală, prin anunțuri la stația de radioficare și postul local de radio, majoritatea oamenilor muncii din întreprinderile Iașului au aflat despre existența secției tehnice în cadrul Bibliotecii regionale. Înființarea secției a fost comunicată tuturor sfaturilor populare raionale, S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor din regiune.

În bibliotecă au apărut expoziții și vitrine de cărți tehnice pe teme legate de mecanizarea și automatizarea procesului de producție, îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost etc.

„Ne-am dat seama că munca noastră nu trebuie să se desfășoare numai în bibliotecă, ci mai ales în întreprinderi, în ateliere și secții” — ne spune bibliotecarul șef al bibliotecii regionale. Și într-adevăr, într-un timp destul de scurt, au fost vizitate cele mai multe din întreprinderile industriale ale orașului. Aceste vizite au avut ca prim rezultat organizarea unor acțiuni pe linia propagandei cărții tehnice. La Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie”, de exemplu, 150 muncitori, tehnicieni și ingineri au participat la o consfătuire asupra lucrării *Îndrumătorul ajustorului de precizie*. La Întreprinderea comunală de electricitate și tramvai consfătuirea a avut drept scop discutarea cărților *Manualul mecanicului auto* de P. A. Kolesnik și *Manualul conducătorului auto* de P. Cristea, iar la fabrica „Tehnica confecției” a fost prezentată cartea *Contribuții la studiul*

productivității muncii în industria confecțiilor de S. Teich.

Tot în întreprinderi, lucrătorii bibliotecii au făcut cunoștință cu preocuparea muncitorilor și tehnicienilor pentru îmbunătățirea procesului de producție, au cunoscut frământările acestora, căutările lor, bucuria succeselor și mihnirea negăsirii soluțiilor. Reîntorși în bibliotecă, lucrătorii acesteia s-au gândit în ce mod ar putea biblioteca regională să ajute pe neobosiții căutători ai noului în tehnică. Soluția a fost găsită: secția tehnică să acorde, consultații pentru muncitorii și tehnicienii din întreprinderi. Inițiativa este valoroasă. Zilnic, între orele 16—20, un inginer sau un cadru didactic de la Institutul politehnic din localitate, stă la dispoziția muncitorilor și tehnicienilor. Fiecare zi este consacrată unei anumite ramuri industriale — mecanică, chimie, textile, construcții și electrotehnică.

Pentru asigurarea unei participări corespunzătoare la consultații, Biblioteca regională a difuzat în întreprinderi afișe, iar în afară de aceasta, cu o zi sau două înaintea consultației, bibliotecarii secției s-au deplasat în întreprinderi, popularizând acțiunea ca atare și temele care vor fi puse în discuție.

Până la 1 septembrie a.c., 152 muncitori și tehnicieni au primit în cadrul consultațiilor răspunsuri la problemele tehnice care îi preocupau.

Rezultatele au început să se vadă. Muncitorii Lăcătușu St. Micu și Ion Voicu, care lucrează la Atelierele C.F.R., cititori ai bibliotecii și participanți activi la consultațiile organizate de secția tehnică, realizează prețioase inovații. Citirea cărților tehnice l-a ajutat pe Lăcătușu Micu să realizeze un dispozitiv pentru ținut contra la buloanele bridă, reducând timpul de demontare a unui bulon. Economia anuală se ridică la suma de 20.000 lei. Strungarul Veniuc Ion de la secția cazangerie a realizat un dispozitiv de ținut bare la strunjire, reducând consumul specific la electrozii de oțel și cupru, obținându-se o economie anuală de 26.000 lei.

Pe maistrul electrician Katz Max de la Întreprinderea textilă „Țesătura“, cititor al Bibliotecii regionale, cartea l-a ajutat într-o bună măsură să realizeze modificarea motoarelor de la războaiele de țesut, inovație care dă o economie anuală antecalculată de 278.000 lei. Și muncitorii Topor Nicolae și Mardare Victor de la fabrica „Țesătura“ sînt cititori ai bibliotecii. Aplicînd procedee tehnice noi pe care le-au descoperit și în urma lecturii cărților tehnice de specialitate, ei au confecționat un mecanism de scoatere a țesăturii în timpul mersului, ceea ce dă o economie anuală de 20.000 lei.

Biblioteca regională Iași a elaborat și citiva liste bibliografice pe teme ca: *In ajutorul maistrului constructor, In ajutorul tehnicianului instalator, Cărți pentru constructori* etc.

Ca urmare a înființării secției tehnice, numărul cititorilor bibliotecii care consultă cărți tehnice a crescut, comparativ cu anul trecut, cu peste 50%.

Activitatea desfășurată pînă acum de secția tehnică a Bibliotecii regionale Iași marchează un îndrăzneț și promițător început. Lucrînd cu același entuziasm, stabilind legături de colaborare cu și mai multe întreprinderi, pentru a sprijini în mod concret documentarea în vederea rezolvării problemelor de producție ale acestora, colectivul Bibliotecii regionale Iași poate realiza lucruri deosebite. Ar fi necesar ca o parte din fondul de cărți tehnice să existe chiar în camera în care funcționează secția tehnică, să se alcătuiască catalogul fișelor și al cercetărilor bibliografice I.D.T. și să se depună eforturi mai susținute pentru îmbogățirea substanțială a fondului de cărți tehnice, care este încă insuficient față de necesități.

Pentru toate acestea, este necesară completarea schemei bibliotecii cu posturile indicate de Ministerul Învățămîntului și Culturii, și în special, cu postul de bibliotecar șef, pe care trebuie să-l ocupe un inginer sau un tehnician cu practică în producție și cu o înaltă calificare.

PE UN DRUM BUN

Luna februarie a acestui an a marcat în viața Bibliotecii regionale din Tg. Mureș un eveniment deosebit: a luat ființă secția tehnică.

Cît de necesară și utilă a fost înființarea acestei secții, o arată rezultatele obținute în cele 6 luni de activitate, o arată numeroasele însemnări din caietul de sugestii al secției. „Ați realizat un lucru de mult așteptat și foarte necesar, pentru care vă mulțumim“, așa scriu muncitorii de la fabrica „Lazar Ödön“, de la fabrica „Encsel Mauriciu“, sau de la „Ludovic Minschi“ și alții.

Încă de la înființarea sa, secția tehnică a Bibliotecii regionale din Tg. Mureș este condusă cu multă competență de tovarășul Ștefan Schnedarek, tehnician cu multă experiență și cu o bună pregătire de specialitate. Alături de responsabilul secției mai lucrează încă doi bibliotecari.

Ca și în celelalte biblioteci regionale din țară și la Tg. Mureș fondul de cărți tehnice era insuficient față de necesități și solicitări. Iată o problemă care se cerea soluționată. La întrebarea noastră: cum ați reușit să îmbogățiți atât de mult fondul de cărți tehnice? Ștefan Schnedarek a ținut să ne spună: „Cu 12.000 volume, și acestea dintr-un număr mic de ramuri industriale, nu puteam să ne gândim la o activitate bogată și eficientă. Am preluat fondul de cărți al filialei A.S.I.T., am cerut Fondului de stat al cărții, Bibliotecii centrale de stat și I.D.T.-ului ca din fondul de dublete al acestora să fim dotați și noi cu cărți tehnice, primind un mare număr din cărțile solicitate. Comitetul executiv al Sfatului popular regional ne-a suplimentat fondul pentru procurarea de cărți cu 15.000 lei. Așa a fost posibil să ajungem la 30.000 volume, asigurîndu-se o și mai largă cuprindere a diferitelor ramuri industriale“.

Fondul de cărți tehnice, căruia i s-a destinat un spațiu separat, își are cataloagele sale, alfabetic și sistematic.

În sala de lectură s-a organizat și un „raft liber“ pe meserii, cu cărți din diferite domenii ale industriei.

Conducerea Bibliotecii regionale din Tg. Mureș intenționează, ca într-un viitor nu prea depărtat să treacă la organizarea catalogului colectiv al publicațiilor tehnice din regiune. Aceasta însă, cere un timp mai îndelungat. De aceea, în dorința de a răspunde tuturor solicitatorilor, pentru moment Biblioteca regională a cerut și a primit liste cu cărțile tehnice existente în bibliotecile regionale și din unele întreprinderi. În prezent se lucrează la centralizarea acestora.

Popularizarea secției tehnice a constituit o preocupare de seamă pentru colectivul Bibliotecii regionale din Tg. Mureș. În afara ațișelor difuzate în întreprinderi, a anunțurilor la vitrina din centrul orașului, și a publicității prin presa locală și postul local de radio, s-au organizat mai multe conferințe care aveau drept scop popularizarea secției și a planurilor ei. La prima conferință avînd ca temă *Rolul publicațiilor tehnice și al bibliotecilor în ridicarea continuă a calificării muncitorilor și în rezolvarea diferitelor probleme ale procesului de producție* care a fost organizată, au participat numeroși liniști tehnicieni și ingineri. În cadrul conferinței au fost prezentate rolul și obiectivele secției tehnice a Bibliotecii regionale. Numeroși participanți și-au manifestat mulțumirea pentru înființarea acestei secții, dînd în același timp sugestii pentru buna funcționare a ei. O a doua conferință a reunit responsabilii cercurilor de politehnizare din școli, cu care prilej s-au stabilit relații strînsse între bibliotecă și cei ce răspund de problema politehnizării în școli. La cea de-a treia conferință au participat responsabilii bibliotecilor de casă. Biblioteca regională a organizat și o conferință cu cititorii fabricii „Lazar Ödön.“

Este îmbucurător faptul că la Biblioteca regională din Tg. Mureș preocuparea principală a secției tehnice este aceea de a răspunde problemelor celor mai acute din întreprinderile orașului și de a contribui la rezolvarea lor. Pentru fabrica de cabluri

„Lazar Ödön“, de exemplu, au fost elaborate liste bibliografice pe teme. *Să rezolvăm lipirea cablului de aluminiu, și Intrebuințarea ultrasunetului în tehnică* (pentru sudura aluminiului și găurirea duzelor pentru îmbrăcat cabluri electrice).

Secția tehnică a Bibliotecii regionale din Tg. Mureș are planuri frumoase. În curând, în întreprinderi vor fi montate panouri, confecționate de Biblioteca regională, care vor populariza cititorii fruntași ai secției tehnice și realizările lor în producție pe linia îmbunătățirii procesului de producție, precum și ultimele publicații din ramurile specifice fabricilor respective intrate în bibliotecă. Se vor alcătui un fișier tematic și unul cu articolele apărute în presă în legătură cu mișcarea inovatorilor, se vor organiza consultații pentru muncitori și discuții în vederea rezolvării unor probleme de producție.

Toate realizările și planurile de viitor ale secției tehnice demonstrează că Biblioteca regională din Tg. Mureș este pe un drum bun în ceea ce privește sprijinirea documentării tehnice în vederea îmbunătățirii procesului de producție.

DAR LA BACĂU?

Cu toată coincidența existentă în ceea ce privește ziua inaugurării sale, secția tehnică a Bibliotecii regionale Bacău nu poate fi comparată ca volum de activitate și orientare cu secția tehnică a Bibliotecii regionale Iași.

Unele realizări au fost obținute și la Bacău. În primul rînd, comitetul executiv al Sfatului popular regional a acordat 2 posturi noi pentru secția tehnică. Unul dintre acestea este un post de bibliotecar șef în care a fost încadrat un inginer chimist. Pentru a stabili relații mai strînse cu întreprinderile, a fost organizată o ședință de lucru cu responsabilii cabinetelor tehnice, cu care prilej au fost prezentate 3 referate, tratînd despre mișcarea de inovații și documentare tehnică în întreprinderi.

Ca realizări mai importante — cam atît, ceea ce înseamnă destul de puțin față de posibilitățile create și de necesități. Că acti-

vitatea secției tehnice a Bibliotecii regionale din Bacău nu este corespunzătoare încă, se explică și prin lipsa unui plan de muncă. Obiectivele după care se conduce secția sînt înscrise — la general — într-un caiet personal al responsabilului secției, fără sarcini concrete, fără termene și responsabilități. De altfel, situația de la această secție apare ferească atît timp cît nici Biblioteca regională nu avea un plan de muncă pe trimestrul III.

Secția tehnică nu are încă un catalog — nici sistematic, nici alfabetic. Popularizarea secției este foarte slabă și de aceea și numărul cititorilor care o frecventează este redus (200), deși în orașul Bacău există destul de multe întreprinderi cu profil industrial variat.

Despre un sprijin concret și practic dat bibliotecilor cabinetelor tehnice nu se poate vorbi. Este oare organizat după toate regulile fondul de cărți al bibliotecilor tehnice? Se știe bine că nu. Întreprinderile nu au oare probleme de producție de rezolvat? La Bacău nu se pune problema introducerii tehnicii noi, a mecanizării și eventual a automatizării procesului de producție? Desigur că da. Numai că la secția tehnică a Bibliotecii regionale din Bacău nu se simte preocuparea pentru găsirea soluțiilor de sprijinire a cabinetelor tehnice în vederea îmbunătățirii propagandei cărții tehnice și documentării.

Biblioteca regională din Bacău are acum un spațiu corespunzător, este bine dotată și amenajată, are un colectiv destul de numeros și capabil. Ii lipsește însă ceva: un director. Din păcate, aceasta nu este o problemă nouă. În existența unei atari situații secția de învățămînt și cultură regională are, după părerea noastră, partea ei de vină. Ea nu a dat toată atenția îndrumării și orientării Bibliotecii regionale în ceea ce privește dezvoltarea secției tehnice.

Sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. nu trebuie tratate cu ușurință. În întreprinderile industriale, colectivele de muncitori, tehnicieni și ingineri depun eforturi sporite pentru a îmbunătăți procesul de producție, pentru a realiza economii, a face să crească productivitatea muncii și pentru

a reduce prețul de cost. Colectivul Bibliotecii regionale din Bacău va trebui să-și pună întrebarea: cu ce contribuie la obținerea realizărilor oamenilor muncii din întreprinderile regiunii?

Cu un om bine pregătit, cum este inginerul Teofănescu, responsabilul secției tehnice, cu un colectiv de bibliotecari cu multe posibilități, Biblioteca regională Bacău poate și trebuie să dezvolte activitatea secției tehnice pe baza necesităților ridicate de viața întreprinderilor din regiune.

LA TIMIȘOARA

La Timișoara, centrul de documentare tehnică care a luat ființă pe lângă Institutul politehnic, are o existență precară, deoarece din cauza unui număr restrâns de bibliotecari, activitatea sa e foarte redusă. S-a stabilit ca documentarea la nivel mediu să fie făcută de către Biblioteca regională, care trebuie să organizeze secția tehnică. Formal, această secție a luat ființă, dar practic ea nu există. Ca responsabil al acestei secții a fost numit bibliotecarul șef, care are și alte însărcinări în cadrul bibliotecii.

Unele încercări de intensificare a propăgandei cărții tehnice s-au făcut totuși și la Timișoara. S-a organizat o consfătuire cu cititorii la sectorul finisaj al Întreprinderii „Industria linii” pe tema *Realizări recente în domeniul vopsirii materialelor textile*. Se pregătește o nouă consfătuire la fabrica „Electromotor”, cu o temă legată de specificul întreprinderii. Au fost organizate expoziții cu cărți tehnice și au fost elaborate liste bibliografice de recomandare cu titlurile: *Cum pot deveni țesătorii, frunțași în producție, Ce să citească muncitorii de la fabrica de mase plastice, Ce să citească mecanizatorii de la S.M.T.* (care a fost trimisă la 24 S.M.T.-uri din regiune) și altele.

Conducerea Bibliotecii regionale va trebui să ceară cu mai multă insistență sprijinul organelor locale de partid și de stat pentru asigurarea condițiilor — care în prezent într-adevăr nu sînt corespunzătoare — necesare dezvoltării activității acestei importante secții.

Trebuie stabilită o cît mai strînsă legătură cu inginerii, specialiștii din localitate și Biblioteca Institutului politehnic, în vederea organizării unor acțiuni concrete și eficiente, cum ar fi consultațiile și consfăturile cu cititorii, precum și pentru sprijinirea competentă a activității cabinetelor tehnice.

CONCLUZII

Datele culese de pe teren demonstrează că bibliotecile regionale au înțeles să transpună în practică sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. Trebuie să considerăm că Bibliotecile regionale Iași și Tg. Mureș s-au orientat just și au acționat îndrăzneț și promițător, animate de convingerea că secțiile tehnice vor da roade în ceea ce privește contribuția lor la îmbunătățirea procesului de producție și la introducerea tehnicii noi în întreprinderile industriale.

Unele biblioteci regionale au separat fondul de cărți tehnice, organizîndu-l după toate regulile tehnicii de bibliotecă, au organizat cataloagele sistematic și alfabetic și au luat măsuri pentru întocmirea catalogului colectiv al publicațiilor tehnice din regiunile respective. De asemenea, au organizat în cadrul bibliotecilor regionale sau la bibliotecile cabinetelor tehnice acțiuni de popularizare a cărții tehnice. În aceste unități se prevede și sprijinirea mai concretă și mai calificată a bibliotecilor din cabinetele tehnice.

Pentru ca secțiile tehnice să-și dezvolte activitatea, este necesar să se acționeze cu mai multă fermitate și perseverență. Este de dorit ca toate secțiile tehnice să aibă un spațiu special destinat, în care să fie depozitat întregul fond de cărți tehnice, pentru o mai bună organizare și mînuire a acestuia. Secțiilor tehnice nu trebuie să le lipsească catalogul sistematic și alfabetic, catalogul fișelor I.D.T. și al cercetărilor bibliografice I.D.T., catalogul colectiv al publicațiilor tehnice din bibliotecile raionale și ale întreprinderilor din regiune, pentru ca bibliotecile regionale să poată deveni surse cît mai complete de informare pentru cei

ce vor să se documenteze în probleme tehnice.

Faptul că bibliotecile regionale nu s-au preocupat pînă acum direct și cu intensitate de propaganda cărții tehnice a determinat achiziționarea unui număr mic de cărți tehnice. Secțiile tehnice nu vor putea să dea randamentul scontat decît dacă vor reuși să-și îmbogățească substanțial fondul de cărți. Aprovizionarea cu cărți tehnice trebuie să se facă ținîndu-se seama de specificul diferitelor întreprinderi din raza de activitate a bibliotecii, precum și de solicitările muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor.

În vederea unei mai bune orientări a cititorilor, este binevenită organizarea „raftului liber“ pe meserii cu cărțile cele mai utile și mai noi din ramurile respective.

Pentru a se realiza progrese în ceea ce privește sprijinirea cabinetelor tehnice, este necesar ca bibliotecile regionale să organizeze cursuri scurte cu bibliotecarii din cabinetele tehnice, să organizeze o bibliotecă tehnică model la care să aibe loc schimbul de

experiență, să organizeze acțiuni de masă model în întreprinderi.

Avînd în vedere felul cum au lucrat pînă acum unele secții tehnice, se poate aprecia că ele se mențin într-o fază de organizare, care nu va trebui să se mai prelungească mult. Paralel cu activitatea de organizare, lucrătorii secțiilor tehnice trebuie să se documenteze temeinic asupra problemelor de producție care ar trebui rezolvate cu ajutorul cărților și revistelor tehnice și să organizeze acțiuni concrete de sprijinire a întreprinderilor.

Conducătorii bibliotecilor regionale trebuie să acorde toată atenția secțiilor tehnice, pentru dezvoltarea cărora trebuie să ceară sprijinul organelor regionale de partid și de stat.

Numai astfel, bibliotecile regionale vor putea să contribuie la îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. în direcția îmbunătățirii procesului de producție și introducerii tehnicii noi.

GHEORGHE DUȚA
bibliotecar șef la Biblioteca
regională București

Nu mergeam pentru prima dată în raionul Urziceni, deoarece de curînd mai fusesem pe acolo. Mă gîndeam că s-ar putea ca această deplasare să nu-mi ofere totuși lucruri noi în legătură cu activitatea bibliotecilor din acest raion. Că temerile mele n-au fost justificate, mi-a dovedit-o chiar primul contact cu lucrătorii bibliotecii raionale și mai cu seamă discuția cu tovarășul bibliotecar principal... Nu ne mai văzusem de mult și fiecare aveam să ne spunem multe. Aș fi dorit, să aflu, printrele altele,

cum a fost rezolvată problema aprovizionării cu cărți.

— Aprovizionarea și îmbogățirea fondului de cărți — în funcție de specificul economic al raionului nostru — mă informează tovarășul Anghel Gheorghe, bibliotecar principal la biblioteca raională, se face ca și la toate unitățile, în funcție de necesitățile comunelor și satelor noastre. Cartea social-politică, de popularizare a științei și cartea agrotehnică, au fost în centrul atenției noastre. Broșuri și cărți cum ar fi: *Cultura iri-*

gată a sfeclei de zahăr de V. V. Ionescu-Sisești, Folosirea porumbului murat în hrana animalelor, Sfaturi agricole, Sfaturi pentru prevenirea și combaterea bolilor la animale de C. Gheorghiu și I. Severeanu și încă multe altele, nu lipsesc din rafturile niciuneia din bibliotecile raionului nostru... De altfel... lucrul acesta o să-l vedeți, când o să ne deplasăm la fața locului.

— Dar îndrumarea și controlul acestor unități din raion, îl întrerup eu, cum reușiți s-o realizați?... Tovarășul Anghel zîmbește...

— Poate n-o să credeți, reia el, dar nu se află unitate comunală, sătească, sau chiar școlară, care să nu fi fost controlată anul acesta. Pentru cea mai mare parte din deplasări sînt și documente... Și de undeva

dintr-un sertar trage dosarul cu procese verbale de control pe care mi-l arată. Și bibliotecile n-au fost văzute numai cite o singură dată, continuă el. „Comunalele“ au fost vizitate de mine personal, de șase-șapte ori, iar „săteștile“ de patru-cinci ori. Doar nu degeaba mi-am cumpărat „cal“ anul trecut și-mi arată prin fereastră motoreta „Simson“, destul de uzată pentru vîrsta ei, ca urmare a multor curse făcute pe drumurile nu întotdeauna prea accesibile ale raionului.

— Seminarile raionale cu bibliotecarii, nu v-au folosit în această direcție? îl întrerup eu.

— Ba, ne-au folosit chiar foarte mult, răspunde tovarășul Anghel... Ținute cu regularitate și cu o tematică variată, legată de activitatea noastră, aceste forme de îndrumare și-au atins scopul, cu atît mai mult, cu cît la ultimele două seminarii am reușit să mobilizăm și pe aproape toți bibliotecarii voluntari. *Popularizarea cărții social-politice și agrotehnice*, referat ținut de tovarășa bibliotecară Vasile Sofia, de la biblioteca comunală Grindu, sau cel cu tema: *Organizarea manifestărilor de masă cu cartea*, ținut de tovarășa Stoica Elena de la biblioteca comunală Jilavele, au fost intere-

sante și instructive. Avem în raion biblioteci comunale ca cele din: Dridu, Grindu, Gîrbovi și Jilavele, sau sătești ca: Adîncata, Sărățeni și Broșteni, care încă de pe acum au îndeplinit și depășit normele stabilite de regulamentul concursului, la cea mai mare parte a prevederilor inclusiv în ceea ce privește ridicarea procentului de cititori mături.

Și pentru că vremea era tîrzie și soarele se săltase sus pe boltă, am fost nevoiți să părăsim biblioteca raională, luînd drumul spre Dridu, — unde se află de fapt — cea mai bună bibliotecă comunală din raion. De la gară și pînă la comună sînt însă cîțiva kilometri. Poteca ne poartă pe lîngă lanurile de porumb ale gospodăriei colective. Cit eram noi de înalți, pădurea foșnitoare trecea cu mult de capetele noastre. Știuleții, cite doi-trei sau chiar mai mulți înșirați pe cocean, purlau rod bogat, cu toată seceta ce s-a abătut și prin aceste locuri de aproape două luni de zile...

„Rezultatul muncii cu cartea!“ spune zîmbind tovarășul Anghel privind holdele grele de rod. Aveam, să-mi dau seama, puțin mai tîrziu, că în spusele lui era un simbul de adevăr. Țăranii din Dridu, cu deosebire colectivității, sînt cititorii cei mai activi ai bibliotecii. Vechea zicală romînească: „Ai carte, ai parte“, sau una, ceva mai nouă: „Cine citește, folosește“, au tilcul lor și aci la Dridu, se aplică de minune.

★ ★

E o adevărată plăcere să intri în biblioteca comunală din Dridu, așezată în centrul comunei, în clădirea nouă și spațioasă a căminului cultural. Curățenia, buna rînduială a mobilierului, a cărților, ziarelor și revistelor, te impresionează plăcut. Tovarășa bibliotecară, Neacșu Sanda, o tînără nălțuță, cu părul de culoarea orzului copt, ne întîmpină cu un zîmbet binevoitor, așa cum își întîmpină și cititorii.

În „antreu“, una din cele două camere rezervate bibliotecii, o expoziție de cărți agricole intitulată: „Cartea în slujba creșterii producției agricole“ își atrage atenția. O sumedenie de cărți agricole cum ar fi

*Sfaturi agricole, Tehnica producerii semin-
ței la porumb dublu hibrid* de T. Mureșan
și S. Voinea, *Sfecla de zahăr* de Dr. Gh.
Olteanu, *Asolamentele raționale* de Amilcar
Vasilu, *Cum putem obține recolte bogate
de porumb* și încă multe altele, frumos ex-
puse și la loc vizibil, stau la îndemîna ori-
cărui cititor. De cealaltă parte, colecțiile de
ziare și reviste pe care cititorii intrați în
bibliotecă le consultă. Afișarea zilnică a zia-
relor *Scinteia* (la avizierul din fața sfatului
popular) și *Steagul roșu* (la vitrina de ziare
a căminului cultural) cît și informările poli-
tice lunare organizate la căminul cultural
dovedesc grija pentru o cît mai bună in-
formare politică a oamenilor muncii din
această comună.

Răsfoiesc fișele cititorilor și scot la în-
templare cîteva din ele. Imi rețin atenția
numele și vîrsta unor țărani colectivști,
precum și numărul apreciabil de cărți îm-
prumutate nu numai de tineri, dar și de
maturii, lucru pe care-l urmăream, în mod
deosebit.

Chiru Petru, colectivist, în vîrstă de
aproape 60 ani, responsabilul stupinei gos-
podăriei, a citit anul acesta 47 de volume,
din care cea mai mare parte sînt lucrări
agricole și de popularizare a științei, cum
ar fi: *Lucrările de toamnă în livezi*, *Asi-
gurarea bazei furajere și pregătirea nutre-
țurilor pentru hrana animalelor* de P. Bur-
cea, *Sfaturi agricole*, *Cartea Stuparului* de
T. Bogdan, V. Petruș, și C. Antonescu, *Me-
tode pentru sporirea producției de miere și
ceară* de F. Tarac, *Lucrările din stupina
colhoznică* de G. F. Taranov, și altele...

Mai mult de jumătate din cărțile citite de
Drăghici Iancu, brigadier la brigada legumi-
colă, sînt cărți privind legumicultura. Pe fișa
lui figurează titluri ca: *Producerea semin-
țelor de legume* de M. Bulboacă, *Indici pen-
tru amenajarea suprafețelor mici de grădini-
irigate* și altele.

— „Tovarășul Drăghici (nea Iancu, cum
i se spune în comună) — mă informează
tov. bibliotecară — e unul dintre cititorii
cu care ne putem mîndri. E cîștigător al
concursului „Cine știe, ne scrie“. Are legă-
turi cu „cartea prin poștă“. Se mai întîm-

plă uneori să nu avem o carte... Atunci el
și-o comandă singur. Are chiar biblioteca lui
personală... Dacă o să doriți, putem să-i
facem chiar o vizită. O să-l bucure!”

— „De acord! spun eu, socotind că ideea
nu e rea. Și tot răsfoind prin fișele citito-
rilor, mă conving că sînt mulți țărani co-
lectiviști din Dridu, care au îndrăgit biblio-
teca, au îndrăgit cartea. Din cei 1180 citi-
tori înscriși anul acesta la bibliotecă, 740
sînt muncitori și țărani muncitori“.

Liniștea înserării se așternea peste uli-
țele satului. De la căminul cultural — unde
se prezentase primul spectacol al brigăzii
artistice de agitație din comună — sătenii
ies în pilcuri, discutînd aprins, păstrînd
încă atmosfera veselă din sala de spectacol.

Dind cu ochii de
tov. Zamfir Vasile, to-
varășa bibliotecară mă
face atent. E colecti-
vist, cititor neobosit
al cărților bibliotecii
și lucrează la sectorul
piscicol. Facem cuno-
ștință și intrăm în
vorbă. E un om ma-
tur, poate trecut de 45 de ani. Lucrează la
eleșteul sistematic al gospodăriei și nu odată
scărta l-a scos din încurcătură.

— „Cartea, m-a învățat o sumedenie de
lucruri, pe care eu nu le-ași fi știut — imi
spune el —. Și multă vreme ne-a povestit
despre eleșteul colectivei, despre meseria lui
de piscicultor. „Imi place să citesc mult,
spune el, da acum nu prea mai vād. Mi-am
luat însă ochelari... Aș citi tot ce s-a scris
despre creșterea peștelui... Biblioteca mi-a
fost de mare folos. Despre piscicultura sînt
cam puține cărți. Poate că biblioteca ar
putea împrumuta de undeva astfel de cărți.
De-ați ști cit mi-e de dragă piscicultura...
Și noaptea-n somn o visez... Mă trezesc
uneori și ceasuri întregi n-adorm. Aș vrea
ca eleșteul nostru, care e tînăr, de-abia de
vreun an și jumătate, — să se populeze cu
cît mai mult pește... Să avem să dăm co-
lectiviștilor pentru zile-muncă și să mai tri-
mitem și la oraș, muncitorilor. Poate pînă
la anul ajungem la 1000 kg. la hectar...“

Dar, e și muncă. Tocmai de acolo veneam. Toată ziua am curățat brădișul și lipanul să nu se sufoce peștele, să aibă aer, lumină și căldură“...

Ne despărțim cu greu de înflăcăratul pescar... Apucăm pe o uliță spre stînga și ajungem la casa harnicului cititor Chiru Petre. Abia picase de la cîmp. Lucrează la stupina gospodăriei. Bucuros de oaspeți, ne invită în „casa mare“, iar un păhărel adus în grabă de gospodină, vine să încălzească discuția... Are și tov. Chiru un necaz. Din neglijența celor care au lucrat la stupi înaintea lui, numărul lor în loc să crească a scăzut.

— „De mai bine de 20 de ani, își începe el povestirea, lucrez în legumicultură. Și... n-am făcut vreo școală pentru asta. Școala mea a fost cartea... Singur am învățat... Și acum chiar, cu toate că lucrez de atîta timp

la grădină, tot citesc. Sînt lucruri interesante în cărți și mereu tot mai noi. Și-apoi, în meseria asta trebuie să fii la zi cu toate noutățile, ca să poți obține recoltă bogată. Cred că n-a rămas o carte despre legumicultură în bibliotecă pe care să n-o fi citit. Iar cînd biblioteca nu are o carte de care am nevoie, scriu o scrisoare la București la „cartea prin poștă“ și îmi completez biblioteca personală.

— „Cît ai zice că nu e cine știe ce muncă, (asta ar spune un necunoscător) dar chiar și eu am de furcă cu ei anul acesta. Vremea ploioasă la vremea culesului a fost o lovitură grea pentru ei. Eu însă, ca să nu-i pierdem, le fac sirop de pepeni și de steclă.

Toată ziua le fierb. Se vede că albinelor le place, că au și început să depună“.

Mi-arunc ochii în camera de la mijloc... Un dulap cu vitrină și geam, plin cu cărți. La ieșire privesc în fugă cîteva titluri. Sînt mai cu seamă cărți care vorbesc despre albine și stupărit. Nu lipsesc însă nici cărțile de căpătii ale fiecărui cetățean muncitor din patria noastră. Raportul C. C. la cel de-al III-lea Congres al P.M.R., cîteva volume din Marx, Engels și Lenin sînt așezate la loc de cinste.

La tov. Drăghici Iancu am ajuns seara tîrziu. Un om nu prea înalt de statură, cu privire blindă, îmbrăcat simplu dar îngrijit. „Nea Iancu“ pare îmbătrînit prea din vreme. Părul cărunț îi dă — aparent — o vîrstă mai înaintată decît cei 48 de ani pe care îi are. Cu toate că era tare tîrziu, cînd am ajuns la el, ne-a primit cu bucurie și ne-a povestit multe lucruri interesante.

O săltăreacă melodie populară izvorită din micuța cutie a aparatului de radio, umple încăperea de voieșie și căldură. Într-un colț alături de *Scînteia* cîteva numere din *Agricultura noastră*. Mi-arunc ochii prin ele, le răs-

foiesc... — E abonamentul pe care l-am cîștigat ca premiu la concursul „Cine știe, ne scrie“, organizat de Radiodifuziune, se grăbește el, să mă lămurească, cu vîdită mîndrie. Slova tipărită mi-a prins bine întotdeauna... Ce-ași fi făcut eu, spre exemplu, în primăvară, cînd răsadurile ne-au fost năpădite de niște „dăunători“ dacă nu i-ași fi cunoscut și n-aș fi știut ce să le fac?... N-ar fi rămas gospodăria fără răsaduri?... În trei zile i-am și lichidat“...

*

„Sătenii trebuie să știe ce se petrece în lume“...

Probabil aceasta a fost lozinca tov. bibliotecare de la biblioteca comunală Girbovi, Stanca Ivan, care sprijinită de organizația de partid din comună, de comitetul executiv și de cadrele didactice, s-a ocupat permanent de informarea politică a oamenilor muncii. Pe panoul din fața căminului cultural (biblioteca fiind în aceeași clădire cu a căminului se afișează zilnic *Steagul roșu*, și nu sînt puțini la număr colectivști

care după terminarea lucrului la cîmp, se abat și pe la bibliotecă, să afle ce mai e nou prin lume...

„In perioada treierîșului, ne informează bibliotecara, n-a fost zi în care să lipsească zărele de la arie!... Avem în comună cadre didactice care sprijină bucuros activitatea bibliotecii. In fiecare lună, profesori sau învățători, cum ar fi: Enache Maria, Marinescu Georgeta, Năstase Romulus, Zăvoianu Epildifor și alții, țin pe rînd la căminul cultural, cite o informare politică. Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic

de perspectivă, Comunicat cu privire la înlînirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste care a avut loc la București, lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, sînt cunoscute de cititorii noștri.“

★

Plecînd din Urziceni mă urmărește încă, amintirea atîtor lucruri minunate ce se petrec în satele noastre, iar în minte îmi stăruie chipurile celor cîțiva cititori cu care am discutat atîtea lucruri interesante. Mi-am dat seama încăodată că biblioteca și cartea, au devenit prieteni de nădejde ai țaranilor muncitori.

A XXVI-a sesiune a Consiliului Federației internaționale a Asociațiilor de bibliotecari

Între 8 și 11 august 1960 s-a desfășurat la Lund și Malmö în Suedia cea de a XXVI-a Sesiune a Consiliului F.I.A.B.

La lucrările sesiunii au participat delegați reprezentînd asociațiile membre din 24 de țări. Asociația bibliotecarilor din R.P.R. a fost reprezentată prin doi delegați (tov. Angela Popescu-Brediceni, director B.C.S. și tov. C. Negulescu, director B.C.U.-Cluj), care au prezentat raportul anual de activitate al Asociației și au luat parte la dezbaterile din cadrul comisiilor și secțiilor pe specialități.

Cuvîntarea de deschidere ca și raportul anual de activitate al Consiliului F.I.A.B. au subliniat necesitatea cooperării cu celelalte organizații internaționale cu activități adiacente cum ar fi U.N.E.S.C.O. și F.I.D. și au insistat asupra utilității stabilirii unui program de activitate pe termen lung și modificării structurii comisiilor și secțiilor existente și au scos în evidență creșterea F.I.A.B. prin afilierea de noi membri.

Problemele luate în discuție în comisiile și secțiile pe specialități, exprimă preocupările ce stau astăzi în fața activității bibliotecare pe plan internațional.

Dintre acestea am putea desprinde cu deosebire: problemele construcției de biblioteci; aplicarea principiului descentralizării în sînul marilor biblioteci; discuțiile purtate în jurul principiilor de catalogare; catalogarea periodicelor; definirea noțiunii de publicație în serie; transformarea bibliotecilor orășenești în centre de îndrumare a bibliotecilor de spital etc.

După cum este știut Asociația bibliotecarilor din R.P.R. a constituit o comisie națională pentru stabilirea unui cod unic de catalogare (în care sînt reprezentate Biblioteca Academiei R.P.R., B.C.S. și bibliotecile universitare). Biblioteca centrală de stat a R.P.R. după un studiu amănunțit asupra determinării și prelucrării publicațiilor în serie, a căpătat deja o experiență în acest domeniu; lucrările de alcătuire ale catalogului colectiv național al incunabilelor se află într-o fază înaintată iar principiul descentralizării a fost viu dezbătut cu ocazia întocmirii temelor de proiectare pentru noile localuri de biblioteci.

Preocupările și realizările enunțate în legătură cu problemele dezbătute pe plan internațional, dovedesc că biblioteconomia noastră nouă se află în pas cu problemele de specialitate ce se ridică astăzi pe plan mondial, găsind în unele cazuri rezolvări care sînt apreciate și studiate cu toată atenția și peste hotarele țării.

Sa deschiderea NOULUI AN DE ÎNVĂȚĂMÎNT

CARTEA POLITICĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE PARTID

SERGIU BRĂTESCU

șeful serviciului de documentare
din Editura politică

Înarmarea oamenilor muncii din patria noastră cu geniala învățatură marxist-leninistă, însușirea politicii partidului de către masele largi, constituie obiectivul central al muncii politico-educative desfășurate de partid în rindurile poporului.

Pentru a ajuta pe membrii de partid și pe oamenii muncii fără de partid să și însușească nesecatul tezaur al operei clasice ale marxism-leninismului și politica partidului, s-a dat o extindere tot mai mare învățămîntului de partid. În anul de învățămînt 1959—1960 au studiat în diferite forme ale învățămîntului de partid peste un milion de oameni ai muncii, membri și candidați de partid precum și oameni ai muncii fără de partid. Prin îmbunătățirile aduse în ultimii ani programelor și învățămîntului de partid, a luat o mare dezvoltare studiul economiei politice și al problemelor economiei concrete, industriale și agrare, al problemelor actuale ale politicii partidului și al istoriei P.M.R.

Propagandiștilor și cursanților din învățămîntul de partid li s-au pus la îndemînă, prin grija partidului, tot mai multe și mai cuprinzătoare materiale teoretice care să-i ajute în activitatea lor. „Numai în ultimii cinci ani — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres al partidului, — operele lui Marx, Engels și Lenin au fost editate într-un tiraj de peste 1.300.000 exemplare. Aceste opere geniale constituie pentru partidul nostru o

călăuză sigură în rezolvarea problemelor complexe economice, politice, sociale ale construirii orînduirii socialiste“.

În această direcție, activitatea Editurii politice este grăitoare. De la eliberarea țării și pînă astăzi, s-au tipărit din lucrările clasice ale marxism-leninismului 151 titluri într-un tiraj total de aproape 7.700.000 exemplare. În ultimii ani s-a început tipărirea în limba română a *Operele* lui Marx și Engels în 30 de volume, din care au apărut pînă acum volumele 1—9. Lucrările de bază ale întemeietorilor socialismului științific ca de pildă: *Manifestul Partidului Comunist* de K. Marx și F. Engels; cele trei volume ale *Capitalului*, *Mizeria filozofiei*, *Războiul civil din Franța*, *Critica programului de la Gotha*, *Contribuții la critica economiei politice* de K. Marx; *Antidühring*, *Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane*, *Originea familiei, a proprietății private și a statului* de F. Engels sînt tipărite mereu în noi ediții, însumînd zeci și sute de mii de exemplare. Numai *Manifestul Partidului Comunist* a fost tipărit pînă în prezent în 7 ediții, totalizînd 3.180.000 exemplare.

O deosebită atenție s-a dat largi răspîndiri în țara noastră a nemuritoarelor *Opere* ale lui V. I. Lenin, genialul conducător al proletariatului internațional. S-a terminat tipărirea celor 38 de volume de *Opere* ale lui V. I. Lenin, după ediția 4-a rusă și s-a început editarea operelor sale complete în

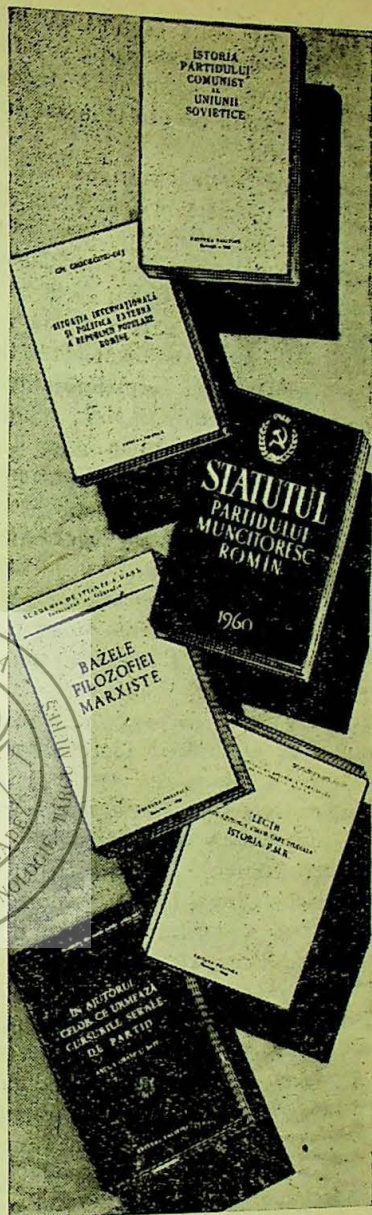

55 volume, primul volum ieșind de curînd de sub tipar, iar volumul al II-lea urmînd să apară la sfîrșitul acestui an. Principalele lucrări ale lui V. I. Lenin ca de pildă: *Materialism și empiriocriticism*, *Imperialism — stadiul cel mai înalt al capitalismului*, *Statul și revoluția*, „*Stingismul*” — boala copilăriei comunismului, *Despre cooperare*, sînt editate mereu în noi ediții, de zeci și sute de mii de exemplare. Astfel *Imperialismul — stadiul cel mai înalt al capitalismului* a fost tipărit pînă acum în 6 ediții însumînd 218.000 exemplare.

Au fost tipărite de asemenea culegeri cuprinzînd lucrări sau părți din lucrări ale clasicilor marxism-leninismului, pe anumite teme ca de pildă: *Despre artă și literatură* de K. Marx și Fr. Engels, *Despre religie*, *Partidul — forța conducătoare în statul socialist și în construcția comunistă* (Culegeri), *Despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănime*, *Despre dezvoltarea industriei grele și electrificarea țării*, *Despre mișcarea muncitorească și comunistă internațională*, *Despre problema națională și național-colonială*, *Impotriva revizionismului* de V. I. Lenin.

Editarea în tiraje de masă a documentelor partidului nostru, a lucrărilor conducătorilor partidului și guvernului și punerea lor la îndemîna propagandiștilor și a sutelor de mii de cursanți, iată alt sprijin important pe care-l acordă producția editorială învățămîntului de partid.

S-au tipărit pînă acum 481 titluri de asemenea lucrări, într-un tiraj total de circa 22 milioane exemplare. Astfel lucrările: *Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român*, 20—25 iunie 1960; Gh. Gheorghiu-Dej *Raportul C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani*, 20 iunie 1960; *Statutul Partidului Muncitoresc Român*. Text cu modificările aprobate de Congresul al III-lea al P.M.R.; *Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița*

planului economic de perspectivă pe 15 ani — editate recent — au cunoscut un tiraj de 840.000 de exemplare. Lucrarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej — *Articole și cuvîntări*, decembrie 1955 — iulie 1959 s-a editat pînă în prezent într-un tiraj de 80.000 exemplare. Documentele partidului, lucrările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și ale celorlalți conducători ai partidului, care reprezintă aplicarea marxism-leninismului la condițiile concrete

ale țării noastre, care exprimă sarcinile ce stau în fața membrilor de partid și a tuturor oamenilor muncii, constituie materiale de mare ajutor pentru cei care urmează învățămîntul de partid.

În afară de aceste lucrări de bază, Editura politică tipărește în fiecare an, manuale, lecții și consultații în ajutorul celor ce urmează diferite forme ale învățămîntului de partid. Astfel s-au tipărit lecții și consultații în ajutorul celor ce studiază istoria P.M.R. Pentru anul de învățămînt 1960—1961 a apărut volumul *Lecții în ajutorul celor care studiază istoria P.M.R.*, cuprinzînd 12 lecții. S-au editat lecții în ajutorul celor ce studiază Statutul P.M.R. (pentru anul de învățămînt 1960—1961 a apărut volumul *Lecții în ajutorul celor care studiază Statutul P.M.R.* cuprinzînd 7 lecții), iar în colecția *În ajutorul celor care urmează cursurile serale de partid* au apărut: un volum cuprinzînd lecții pentru anul I (orașe și sate), unul pentru anul II (orașe) și altul pentru anul II (sate). Se editează de asemenea broșuri în ajutorul celor ce studiază filozofia sau economia politică. Dintre cele mai recent apărute, cităm broșurile: *Marxism-leninismul — teoria revoluționară a proletariatului. Filozofia marxist-leninistă — materialismul dialectic și materialismul istoric* de Mihail Gornea, *Structura economică și de clasă a R. P. Romîne* de I. Rădulescu și M. Dulea, *Partidul Muncitoresc Român, conducătorul revoluției culturale în țara noastră*, *Marxism-leninismul despre patriotismul socialist și internaționalismul proletar* de I. Roșianu, *Modul de producție capitalist* de C. Micu și R. Marinescu.

Pentru cercurile de economie concretă s-au tipărit volumele: *Probleme de economie industrială* (anul acesta s-a scos o nouă ediție a acestei lucrări) și *Probleme de economie agrară*. Un mare ajutor pentru studiul istoriei marelui partid al lui Lenin și pentru mai buna înțelegere a diferitelor probleme de marxism-leninism îl constituie volumul *Istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice*, pentru studiul economiei politice *Manual de economie politică* și pentru studiul filozofiei marxiste manualul *Bazele filozofiei marxiste* — lucrări traduse din limba rusă.

În sprijinul celor ce studiază în învățămîntul de partid, vin și lucrările care cuprind documente ale partidelor comuniste și muncitorești frățești ca de pildă *Declarația consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste*, care a avut loc la Moscova între 14 și 16 noiembrie 1957 și *Comunicat informativ asupra consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești*, *Manifestul Păcii*, *Spre victorie în întrecerea pașnică cu capitalismul* de N. S. Hrușciiov, *Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne* de Gh. Gheorghiu-Dej. (Raport prezentat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, din 30 August 1960), Gh. Gheorghiu-Dej *Cuvîntare rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.*, cit și toate celelalte documente privilegiate ale cea de a 15-a sesiune a O.N.U.

Partidul nostru acordă o mare însemnătate pregătirii și însușirii de către cursanții din învățămîntul de partid a principalelor probleme ale politicii leniniste în construirea socialismului (industrializarea socialistă, transformarea socialistă a agriculturii, revoluția culturală etc.), precum și a principalelor probleme ale politicii externe a statului nostru democrat-popular, bazată pe unitatea de nezdruccinat a lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. pe principiul leninist al coexistenței pașnice. În afară de documente de partid, lucrări, articole și cuvîntări ale conducătorilor P.M.R. și ale membrilor guvernului R.P.R. și lecții cuprinse în manuale, se tipăresc diferite lucrări care vin în sprijinul înțelegerii mai depline de către cursanți a problemelor internaționale.

Zeci de mii de oameni ai muncii și-au format biblioteci personale pe care și le îmbogățesc mereu cu noile cărți apărute. Dar mulți propagandiști și mai ales cursanți recurg adesea la sprijinul bibliotecilor. Ca să poată acorda tot ajutorul celor ce urmează învățămîntul de partid, bibliotecile trebuie să se aprovizioneze din timp cu ultimele ediții ale materialelor respective. Bune rezultate au acele biblioteci ai căror bibliotecari țin un strîns contact cu cabinetele de partid și cu organizațiile de partid din lo-

calitatea în care-și duc activitatea. Ei trebuie să se informeze din timp asupra bibliografiei recomandate cursanților la diferitele forme ale învățămîntului de partid, și să-și procure lucrările respective pentru a putea face față cerințelor cititorilor.

Biblioteci bine organizate și înzestrate cu toate materialele necesare, bibliotecari însușiți de dorința de a-și îndeplini cât mai bine sarcinile, constituie una din principalele condiții ca producția editorială în sprijinul învățămîntului de partid să-și poată atinge

scopul. De mare folos pentru continua îmbunătățire a activității editoriale în sprijinul învățămîntului de partid sînt consfăturile cu cititorii, scrisorile pe care aceștia ni le trimit. De asemenea, la fel de prețioase sînt sugestiile și propunerile bibliotecarilor, făcute editurii — fie în cadrul consfăturilor organizate de editură fie prin scrisori — și care vin în sprijinul dobîndirii unor rezultate cît mai bune în editarea celor mai necesare lucrări în ajutorul celor ce studiază în cadrul diferitelor forme ale învățămîntului de partid.

Bibliotecile din regiunea Oradea în sprijinul învățămîntului de partid

M. MORGovan

directorul Cabinetului regional
de partid Oradea

Congresul al III-lea al P.M.R., congres de însemnătate istorică pentru mersul înainte al patriei noastre, a subliniat cu claritate rolul conștiinței socialiste în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste în Republica Populară Romînă. Este știut că formarea conștiinței socialiste, munca de înlăturare a tot ce este retrograd, din concepția oamenilor, de a face să gîndească într-un mod cu totul nou, constituie un proces complex și îndelungat. Formarea conștiinței socialiste nu are loc de la sine. Pentru aceasta se cere o muncă plină de răbdare și multilaterală.

Un rol de seamă în această privință îl are învățămîntul de partid și de U.T.M. și cel al cadrelor didactice, forme de învățămînt în care sînt încadrați, pe lîngă membri și candidați de partid, un mare număr de alți oameni ai muncii din toate domeniile de activitate. În regiunea noastră, în cadrul învățămîntului ideologic participă și bibliotecarii.

Pentru a lega activitatea bibliotecilor de învățămîntul ideologic și pentru a-i face să cunoască cît mai lesne problemele ce se pun în această activitate și sarcinile ce le revin, participarea bibliotecarului la unul

din cursurile politice este o cerință de bază. Faptul că la Biblioteca regională Oradea toți bibliotecarii au studiat în cercul: *Problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste* și că mulți bibliotecari din regiune au participat la învățămîntul de partid împreună cu cadrele didactice, iar alții la cercuri de partid sau U.T.M., a determinat o mai bună cunoaștere de către aceștia a modului în care biblioteca poate veni în ajutorul cursanților de la diferitele forme ale învățămîntului de partid. Această legătură permanentă dintre bibliotecari și cursanți a făcut ca munca bibliotecarilor în popularizarea și răspîndirea cărților politico-ideologice să fie mai calificată și mai competentă.

Așa se explică de altfel și creșterea simțitoare a numărului cărților de literatură marxistă citite. Grăitoare în această privință, este următoarea comparație; în anul acesta, ianuarie — iunie, procentul cărților politico-ideologice citite în bibliotecile de masă din regiunea noastră este de 12% din numărul total al cărților citite, față de 5,9% în 1959. Dacă adăugăm și cărțile social-politice citite în bibliotecile sindicale numărul lor crește și mai mult.

La Biblioteca regională, zilnic vin propagandiști de partid și cursanți de la diferite cercuri, profesori și studenți ai Universității serale de marxism-leninism, cursanți ai cercurilor de învățămînt U.T.M., care studiază în sala de lectură cărțile, revistele și ziarele indicate în bibliografii sau alte materiale politice ajutătoare. Uneori sala de lectură a bibliotecii devine de-a dreptul necăpătoare. Sub îndrumarea Bibliotecii regionale, o frumoasă activitate în această direcție depun și bibliotecile raionale din Sebiș, Beiuș, Marghita, bibliotecile comunale din Tileagd, raionul Aleșd, Pietroasa, raionul Lunca-Vaşcăului, Uileacul de Beiuș, Sîntana raionul Criș, Beliu raionul Ineu, Mișca raionul Marghita ș.a. Bibliotecarii din aceste biblioteci au folosit metode adecvate de popularizare a cărții social-politice prin prezentări de cărți, recenzii, expoziții, vitrine și standuri pe diferite teme și, deosebit de eficace, a fost metoda folosită de unii bibliotecari, care au dus la cercul de învățămînt politic cărțile din bibliografia indicată, avînd pe loc cititori solicitanți.

S-au organizat și consfătuiri asupra unor cărți de literatură beletristică strîns legate de programa învățămîntului de partid. Astfel a fost consfătuirea asupra cărții *Șoseaua Nordului* de Eugen Barbu, la care au participat propagandiști de partid, cursanți de la cercurile de partid și de U.T.M., învățători și profesori participanți la învățămîntul ideologic. Discuțiile au dovedit maturitatea politică a cursanților, purtîndu-se cu multă combativitate, demonstrînd odată în plus necesitatea lecturii cărților cu subiecte luate din lupta pentru libertate a poporului nostru sau a altor popoare, în aprofundarea lecțiilor predate în cercurile învățămîntului politic.

În ultimii ani, tot mai mulți bibliotecari, — mai ales după începerea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice — au sesizat lipsa unor importante cărți ideologice în biblioteci.

De aceea, pentru a asigura la fiecare bibliotecă raională și sătească literatura poli-

tică marxistă necesară, încă în anul trecut, Biblioteca regională a trimis listele cărților existente în fondul său de dublete și pe această bază bibliotecile respective au solicitat cărțile necesare. Pe baza cererilor primite din partea bibliotecilor raionale și sătești, Biblioteca regională a trimis acestora un mare număr de cărți social-politice, completîndu-le astfel fondurile de cărți-politice.

O preocupare permanentă este și continua împropătare a fondului bibliotecilor din regiune cu noile cărți de literatură marxistă apărute.

Am enunțat doar cîteva aspecte ale activității bibliotecilor din regiunea noastră pentru sprijinirea învățămîntului politico-ideologic ce se desfășoară în diferite cercuri și cursuri.

Cărți de literatură politică — cele mai noi și într-un număr suficient, — bibliotecari cu nivel politic ridicat și cu multă inițiativă în munca lor de popularizare a cărților ce vin în ajutorul cursanților, acestea consider că sînt cerințele de căpătii ale muncii cu cartea în sprijinirea învățămîntului de partid, de care trebuie să se țină seama în anul de învățămînt ce urmează.

Fiînd la curent cu tot ce apare nou în domeniul literaturii social-politice, completîndu-și astfel fondurile și popularizînd aceste cărți printre cursanți, bibliotecarii pot fi de un real ajutor în desfășurarea învățămîntului politic. Tocmai pe această linie îndrumază Biblioteca regională activitatea bibliotecilor din regiune, acum în preajma deschiderii noului an de învățămînt de partid.

Învățămîntul în cercurile și cursurile de partid și în cele de U.T.M. sau al cadrelor didactice cuprinde — de la cerc la cerc — un anumit număr de teme, concretizate în programele acestora.

Sînt unii bibliotecari care, în legătură cu aceasta, pun problema că nu au cărți cu temele respective. Indiscutabil că sînt puține cărți ale căror titluri să coincidă întocmai cu titlul unui seminar din programa învățămîntului de partid sau U.T.M. Dar sînt

multe cărțile care tratează problemele cerute de o temă sau alta. De aceea este necesar ca bibliotecarul să cunoască ce cercuri ale învățământului de partid și U.T.M. există în raza lui de activitate și să țină o strânsă legătură cu propagandiștii de partid pentru a cunoaște problemele ce se cer la fiecare temă în parte și pe cercuri în general și să întocmească liste de recomandare cu cărțile ce se găsesc la bibliotecă, folosindu-se și de listele bibliografice trimise de B.C.S., liste care cuprind multe din temele programelor învățământului de partid cum sînt: *Din lupta țăranilor pentru o viață mai bună, Adîncirea crizei generale a capitalismului după cel de-al doilea război mondial, Să ne cunoaștem Patria* ș.a.

Biblioteca regională a cerut Cabinetului regional de partid temele din programa învățământului de partid pe cercuri. Este bine ca și bibliotecile raionale să solicite acest lucru cabinetelor raionale de partid. Posedînd temele, programa respectivă, bibliotecile raionale vor putea elabora scurte planuri de lectură și vor putea da indicații bibliotecilor școlare și sindicale în sprijinirea concretă, competentă a învățământului de partid și de U.T.M. De asemenea se vor putea face în fața propagandiștilor, cu ocazia pregătirii lucrării a acestora la cabinetele raionale de partid, unele scurte expuneri — recenzii — a celor mai valoroase cărți de literatură beletristică pe tema pentru care au fost pregătiți.

Recomandînd propagandistului sau cursanților o carte de literatură beletristică, un roman, o nuvelă, etc., în care se înfățișează un episod din istoria luptei maselor populare, a mișcării muncitorești din țara noastră, din transformarea socialistă a agriculturii, sau alte aspecte ale vieții noastre noi în contrast cu trecutul istoric mizer al poporului muncitor, vom contribui la lărgirea orizontului propagandistului și cursantului respectiv, ajutîndu-l să înțeleagă și mai limpede problemele predate sau studiate la cursul politic.

A recomanda propagandiștilor și cursanților de la cercul de Istoria P.M.R. cărți cum

sînt: *Pe multe de cușit* de Mihai Beniuc, *Șoseaua Nordului* de Eugen Barbu, înseamnă a-i ajuta să înțeleagă grelele condiții ale luptei ilegale și totodată dirzenia de care a dat dovadă Partidul Comunist Român în pregătirea și organizarea insurecției armate victorioase de la 23 August 1944; sau romanul *Setea* de Titus Popovici pentru cursanții de la cursul seral. Nu există cerc pentru care să nu se poată recomanda 2—3 cărți de beletristică și fiecare bibliotecar trebuie să o facă.

Munca bibliografică poate de asemenea constitui un ajutor esențial în munca propagandiștilor și cursanților de la diferitele forme ale învățământului de partid. Biblioteca regională și bibliotecile raionale pot întocmi liste bibliografice de recomandare a celor mai noi cărți achiziționate. Un mare ajutor în munca de îndrumare a propagandiștilor și cursanților îl constituie existența în cadrul fiecărei biblioteci a unor fișiere tematice pe problemele cele mai actuale ca de pildă: *Coexistența pașnică — necesitate vitală pentru întreaga omenire, Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român* și altele.

Bibliotecile pot da sprijin celor încadrați în învățământul de partid și în ceea ce privește studiul lor individual. Lucrări ca de exemplu *Cum să studiem* (Editura politică, 1958) trebuie să fie cit mai larg popularizate în rîndul acestora pentru a-i ajuta în sistematizarea materialului studiat.

Bibliotecile trebuie să asigure desfășurarea activității lor, în așa fel încît propagandiștii de partid și cursanții să se poată documenta în orice problemă — atrăgîndu-i astfel ca cititori permanenți ai bibliotecii. Și există condiții pentru aceasta. Fiecare bibliotecă cu bibliotecari salariați din regiunea noastră este abonată la principalele ziare și reviste. Totodată fiecărei biblioteci i se trimite cu regularitate unul sau două exemplare din broșurile pentru învățământul de partid. Aceste posibilități trebuie să fie pe deplin folosite.

Pe lângă toate acestea consider util ca bibliotecarul să muncească în așa fel încât fiecare cursant de la învățământul de partid sau de U.T.M. să devină cititor activ al bibliotecii respective, să-și dezvolte gustul de citit și interesul față de problemele social-politice — aceasta constituind principala garanție că biblioteca va sprijini învățământul politic din localitatea sau unitatea respectivă.

Atrăgînd spre biblioteci cît mai, mulți citi-

tori cursanți, ajutîndu-i să-și însușească temeinic bogăția cunoștințelor pe care ni le dă cartea — de la broșurile care popularizează multiplele problemele social-politice, tehnice și științifice, pînă la operele clasice din regiunea noastră își vor aduce dinplin contribuția lor la traducerea în viață a sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., la victoria deplină a socialismului în patria noastră.

Biblioteca centrală pedagogică în slujba învățămîntului

ALFRED LAUTERMAN
directorul Bibliotecii centrale
pedagogice.

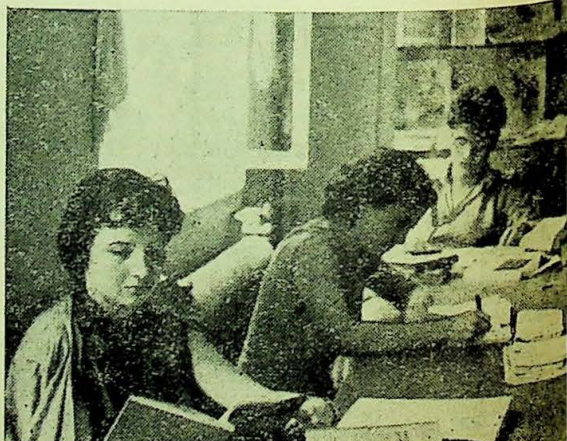
Începe un nou an școlar în învățământul de toate gradele din Republica Populară Romînă. Porțile școlilor noastre se deschid sub auspiciile luminoase ale hotărîrilor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, care au acordat o atenție deosebită organizării și dezvoltării învățămîntului, factor de bază în desfășurarea revoluției culturale din patria noastră.

Principala sarcină care decurge din hotărîrile Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn pentru învățămîntul de cultură generală este terminarea generalizării învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul obligatoriu de 8 ani.

Pentru îndeplinirea sarcinilor dezvoltării economiei naționale și formării de muncitori și tehnicieni cu înaltă calificare, capabili să stăpînească tehnica cea mai perfecționată, oameni educați în spirit comunist, cu larg

orizont cultural și științific, Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej subliniază necesitatea dezvoltării rețelei de școli tehnice și profesionale, a învățămîntului seral și fără frecvență, mediu și superior.

Traducerea în viață a hotărîrilor istorice ale celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn impune tuturor celor ce lucrează în învățămînt și pentru învățămînt, cadre de conducere, învățători, profesori și

Aspect din sala de lectură nr. 1 a Bibliotecii centrale pedagogice.

cercetători științifici, o activitate susținută de perfecționare a conținutului și metodelor lor de muncă.

Un rol însemnat în sprijinirea activă a învățămîntului de toate gradele îl are rețeaua bibliotecilor din țara noastră și în special bibliotecile universitare și școlare. În acest sens, o misiune deosebită îi revine Bibliotecii centrale pedagogice, care funcționează sub îndrumarea și controlul Institutului de științe pedagogice. *)

Principalele sarcini trasate Bibliotecii centrale pedagogice de Ministerul Învățămîntului și Culturii sînt următoarele: să asigure achiziționarea și organizarea sistematică a unui bogat material de specialitate, românesc și de peste hotare, pe baza cunoașterii nevoilor reale ale cercetătorilor și pedagogilor practicieni din învățămîntul nostru; să desfășoare o activitate complexă de informare și difuzare a cunoștințelor pedagogice, redactînd *Buletinul de informare* și organizînd o muncă bibliografică susținută.

O altă sarcină de seamă a bibliotecii este aceea de a îndruma buna organizare și funcționare a bibliotecilor școlare.

În sprijinul realizării acestor obiective, biblioteca are la dispoziție un bogat fond de publicații de cca. 150.000 volume, cărți și periodice, dintre care lucrările cu caracter pedagogic ocupă un loc preponderent. La baza acestui fond stau colecțiile bibliotecii fostului Seminar pedagogic universitar, care cuprind și mare parte din biblioteca scriitorului Alexandru Odobescu.

Analizînd conținutul documentației pedagogice existente azi, se constată că fondul vechi cuprinde lucrări valoroase privind istoricul învățămîntului românesc și un bogat material din domeniul pedagogiei universale aparținînd secolelor XIX-XX. Fondul nou este constituit din aproape întreaga literatură de specialitate românească și străină, în deosebi lucrări sovietice de specialitate. În afara fondului pedagogic, biblio-

Aspect din depozitul de cărți al Bibliotecii centrale pedagogice.

teca posedă importante și variate lucrări din domeniul disciplinelor ce se predau în învățămînt cit și cărți de literatură beletristică, românească, universală și de istoria artei.

Biblioteca este abonată la 243 publicații periodice, de peste hotare, dintre care 136 cu caracter pedagogic. În vederea completării fondului de publicații s-a organizat schimbul cu unele biblioteci din Capitală, care posedă fonduri pedagogice prețioase, cum sînt Biblioteca Institutului de științe economice „V. I. Lenin” și Biblioteca Institutului medico-farmaceutic; de asemenea s-a organizat și schimbul internațional, luîndu-se legătura cu 50 instituții științifice din diferite colțuri ale lumii. Schimbul de publicații cu străinătatea va fi dezvoltat în viitor, avînd pentru aceasta la dispoziție lucrările elaborate de Institutul de științe pedagogice precum și dubletele noastre.

Pentru îndrumarea și informarea cititorilor, Biblioteca centrală pedagogică posedă cataloage alfabetice și sistematice ale cărților și periodicelor. În ultimele luni, colectivul bibliotecii s-a ocupat de întocmirea unui catalog sistematic zecimal al cărților pedagogice.

*) Biblioteca centrală pedagogică a fost înființată la 24 septembrie 1959 prin transferarea personalului și fondurilor de publicații ale bibliotecii fostului Institut pedagogic de 4 ani din București la Institutul de științe pedagogice.

În afara acestor cataloage, la dispoziția cititorilor stă și un catalog analitic al articolelor din publicațiile periodice, cuprinzând cele mai importante studii și articole din domeniul pedagogiei precum și din majoritatea disciplinelor ce se predau în învățământ.

Biblioteca centrală pedagogică a desfășurat anul acesta o intensă activitate bibliografică în sprijinul cercetătorilor și cadrelor didactice din București. Numai în trimestrul II/1960 s-au întocmit un număr de 24 bibliografii pe teme ca: *Pregătirea psihologică a elevilor pentru munca în producție, Munca educativă în internatul școlar, Despre coeducație, Organizarea învățământului superior, Munca și rolul educației în societatea socialistă, Formarea noțiunilor în procesul instructiv-educativ, Tipologia și metodica lecțiilor practice, Literatura pentru copii și rolul ei educativ.*

În afara bibliografiilor pe teme științifice planificate și la cerere, se redactează trimestrial un *Buletin bibliografic*, care informează pe cercetători asupra cărților intrate în bibliotecă și asupra principalelor articole din publicațiile periodice românești și de peste hotare. Menționăm că *Buletinul bibliografic* își extinde informarea și asupra materialelor pedagogice străine, achiziționate de Biblioteca centrală de stat și Biblioteca centrală universitară din București.

Într-un viitor apropiat, odată cu obținerea mijloacelor materiale de multiplicare și difuzare, năzuim să transformăm *Buletinul bibliografic* într-un buletin de variată informare pedagogică și de largă răspindire, care să cuprindă pe lângă descrierea lucrărilor noi achiziționate și rezumate ale celor mai importante articole din revistele de specialitate, precum și listele articolelor traduse în bibliotecă.

Biblioteca centrală pedagogică s-a încadrat în planul de cercetare științifică al Institutului de științe pedagogice pe anul 1960—1961 cu o primă parte dintr-o lucrare bibliografică de mari proporții și de o deosebită însemnătate: *Bibliografia pedagogică din R.P.R.* — lucrări originale și traduse. Concepută ca o bibliografie analitică, această

lucrare cuprinde toate materialele tipărite și litografiate, cărți și articole din publicațiile periodice, apărute pe teritoriul țării noastre, în limba română și în limbile minorităților naționale. (Primul capitol privind perioada 1956—1959 urmează să fie redactat până la 1 aprilie 1961, când se va trece la întocmirea celui de-al doilea capitol, perioada 1950—1955).

Planul de perspectivă al bibliotecii pe anii 1960—1965 prevede o însemnată dezvoltare cantitativă și calitativă a muncii, în așa fel încât Biblioteca centrală pedagogică să poată deveni forul principal de elaborare și răspindire a informației pedagogice. Pentru aceasta, vom intensifica schimbul de publicații intern și internațional și vom alcătui și alte categorii de cataloage, auxiliare prețioase în munca de informare pedagogică, cum sînt: *Catalogul colectiv al publicațiilor pedagogice, aflate în bibliotecile din R.P.R., Catalogul cercetărilor bibliografice din domeniul pedagogiei și Catalogul tematic al celor mai actuale probleme ale procesului instructiv-educativ.*

★

Hotărîrile Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român precum și Hotărîrile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției au dat colectivului bibliotecii noastre perspectiva clară a sarcinilor sale de viitor și l-au mobilizat pentru a trece la o etapă de muncă superioară. Astfel, pentru sprijinirea activă a procesului de învățământ, odată cu deschiderea noului an școlar, vom căuta să asigurăm cadrelor didactice din orașul și regiunea București materialul documentar necesar, mai ales celor ce urmează să se prezinte la examenul de definitivat și gradul II.

În activitatea de informare și difuzare a cunoștințelor pedagogice, vom utiliza forme variate pornind de la îndrumarea orală, efectuarea de traduceri, liste de recomandare, buletine de informare cu largă răspindire, expoziții tematice și terminînd cu cercetări bibliografice planificate și la cerere.

Pentru sprijinirea activității bibliotecilor școlare vom elabora materiale privind propaganda cărții în rîndul elevilor cum sînt: liste bibliografice de recomandare pentru lectura în afară de clasă, materiale metodice pentru organizarea de expoziții și șezători tematice; în anul viitor vom organiza în bibliotecă o secție model pentru copii și tineret și vom publica *Indexul bibliografic al lucrărilor pentru tineret*.

Indeplinirea acestor sarcini reprezintă o muncă grea, de mare răspundere, dar cu sprijinul unui cerc larg de cercetători științifici și cadre didactice experimentate, bazîndu-ne pe colaborarea strînsă cu bibliotecile publice și universitare, credem că vom fi în măsură să realizăm ceea ce ne propunem.

ZILELE DESCHISE ale BIBLIOTECII

ILIE STANCIU

director adjunct al Bibliotecii
centrale universitare din
București

Îndrumarea studenților pentru a putea folosi cît mai bine bogatul fond de publicații științifice, existent în bibliotecă, constituie una din preocupările de bază ale bibliotecilor din instituțiile de învățămînt superior.

Studenții, în special începătorii, trebuie deprinși să folosească cataloagele alfabetice și pe materii, să completeze corect buletinele de cerere, să întocmească fișe biblio-

grafice, etc. Paralel cu formarea acestor deprinderi ei trebuie inițiați în cunoașterea izvoarelor de documentare științifică pentru ca mai tirziu să-și poată întocmi singuri o bibliografie, pentru oricare temă din specialitatea pe care o urmează. Fără această pregătire a studenților, studiul și cercetarea științifică sînt mult îngreuiate.

Conștientă de sarcina ce-i revine în această direcție, conducerea Bibliotecii centrale a Universității „C. I. Parhon” din București, împreună cu Uniunea asociațiilor studențești, a inițiat încă din anul trecut, organizarea în timpul anului școlar a unui ciclu de prelegeri cuprinzînd îndrumări metodice pentru lectura științifică a studenților. Prelegerile, deși apreciate de ascultători, n-au putut fi urmărite însă decît de un număr restrîns de studenți, din cauza nepotrivirii lor cu orarul diferitelor facultăți.

La Conștătuirea pe țară a bibliotecarilor din învățămîntul superior, care a avut loc la București în luna iulie a. c., Biblioteca centrală a Universității „C. I. Parhon”, pe baza experienței cîștigate, a propus organizarea, pentru studenții anului I, la deschiderea cursurilor universitare, a unei acțiuni de îndrumare metodică care să poarte numele de „Zilele deschise ale bibliotecii”. Conștătuirea și-a însușit propunerea bibliotecii noastre recomandînd organizarea unor asemenea acțiuni în toate bibliotecile institutelor de învățămînt superior.

Biblioteca centrală a Universității „C. I. Parhon” a primit un sprijin deosebit din partea rectoratului în pregătirea acestei acțiuni. Prin recomandarea rectoratului, atît decanii facultăților cît și cadrele didactice vor colabora la buna ei reușită. Pentru a nu stînjiți însă desfășurarea activității didactice, organizarea „Zilelor deschise ale bibliotecii” se va face în primele săptămîni de la deschiderea cursurilor universitare, prevăzîndu-se pentru aceasta, în programul studenților, opt pînă la zece ore, în raport cu posibilitățile existente la fiecare facultate.

În acest scop, studenții anului I vor lucra în biblioteca institutului sau facultății respective. După ce bibliotecarul șef le va

face un mic istoric al bibliotecii și le va aminti de oamenii de seamă care au frecventat-o, ca studenți sau ca profesori, studenții, împărțiți pe grupe vor vizita atît unitatea centrală cît și bibliotecile de catedră, de laborator etc. existente în facultate. Ei vor lua cunoștință cu această ocazie, de fondurile de publicații ce pot fi consultate la fiecare dintre ele.

După prezentarea sistemului de organizare al bibliotecilor din facultate, studenților li se vor da îndrumări pentru folosirea cataloagelor alfabeticе și pe materii. Odată cu primirea îndrumărilor metodice, fiecare student va căpăta o listă cu un număr de lucrări (cărți, periodice etc.), pe care va trebui să le caute în cataloage și să le noteze cotele. De asemenea, studenții vor primi indicații asupra felului cum trebuie să completeze buletinul de cerere. Bibliotecarii vor lucra alături de studenți, ajutându-i să se deprindă cu folosirea cataloagelor și corectându-le eventualele greșeli făcute la completarea buletinelor.

Un pas mai departe va fi făcut după aceea prezentându-se studenților izvoarele de documentare și instrumentele bibliografice în specialitatea pentru care se formează. Vor fi pregătite vitrine cu revistele de specialitate, românești și străine, la care este abonată biblioteca, cu unele dicționare, enciclopedii și lexicoane, care stau la dispoziția cititorilor, precum și cu manualele, cursurile și tot materialul bibliografic necesar primului an de studiu.

După prezentarea acestor lucrări, studenții vor primi îndrumări pentru întocmirea unei bibliografii științifice. După ce li se vor da indicații generale, ei vor fi invitați să întocmească o bibliografie sumară pentru o temă indicată de bibliotecar. Bibliotecarii vor ajuta direct pe studenți în selecționarea lucrărilor și la întocmirea fișei bibliografice, insistînd asupra elementelor minimale pe care o asemenea fișă trebuie să le conțină. Într-o altă ședință, cuprinsă tot în orele programate, bibliotecarii vor da studenților îndrumări metodice, cu privire la lectura științifică. Studenții vor fi inițiați în metoda

de extragere a fișelor de lectură pe teme anumite și în organizarea sistematică a acestor fișe. De asemenea, ei vor fi inițiați în metoda luării de note la cursuri și de întocmire a planurilor tematicе, a rezumatelor și conspectelor etc. Pentru exemplificare se vor folosi note, rezumate și conspecte întocmite de clasicii marxism-leninismului.

În sfîrșit, bibliotecarii vor prelucra cu studenții regulamentul de funcționare al bibliotecii, arătîndu-le care sînt drepturile și obligațiile cititorilor și aducîndu-le la cunoștință prevederile legale în legătură cu împrumutarea și restituirea publicațiilor. Totodată studenților li se vor comunica și condițiile în care pot citi și la alte biblioteci științifice din Capitală, care au un fond de lucrări din specialitatea facultății respective.

Fiecare grupă de studenți, condusă de un bibliotecar, va face apoi o vizită la Biblioteca centrală universitară. Acestei prime vizite i se va da un caracter festiv. După ce studenții vor vizita biblioteca și vor lua cunoștință de fondul ei de publicații, vor primi din partea directorului, permisele de intrare în bibliotecă pentru anul universitar 1960—1961.

Lucrătorii Bibliotecii centrale a Universității „C. I. Parhon” se pregătesc cu însuflețire pentru buna reușită a acțiunii „Zilele deschise ale bibliotecii”. De pe acum se strînge materialul necesar expozițiilor, se pregătesc temele pentru listele bibliografice și titlurile lucrărilor ce vor trebui căutate în cataloage de către studenți. Lucrătorii bibliotecii știu că cu cît mai bine va fi organizată primirea studenților anului I, cu cît mai clare vor fi îndrumările metodice, pe care aceștia le vor primi, cu atît mai temeinică și mai rodnică va fi activitatea lor ca cititori.

O bună orientare în lectura științifică va da posibilitate studenților ca de la început să selecționeze, să păstreze și să asimileze un material valoros, care va contribui la formarea lor ca oameni de știință, buni specialiști în toate domeniile construcției socialiste.

NOUL REGULAMENT AL BIBLIOTECILOR DIN INSTITUTELE DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR

ECATERINA IOSEPEȘCU

inspector principal Direcția bibliotecilor din
Ministerul Învățămîntului și Culturii

Bibliotecile din învățămîntul superior au sarcina de a sprijini procesul de învățămînt, de cercetare științifică și de educație comunistă a studenților, punînd la dispoziția cititorilor-studenți, cadrelor didactice sau altor oameni ai muncii documentația corespunzătoare.

Numărul acestor biblioteci și întregul conținut al activității lor a crescut de la an la an. Astfel, de la 2 biblioteci centrale, universitare și cîteva biblioteci de facultăți și catedre existente în anul 1938 în cele 16 instituții de învățămînt superior, s-a ajuns, după datele statistice din 1959, la 879 biblioteci cu 7.531.610 volume. În anul 1959 bibliotecile din instituțiile de învățămînt superior au înregistrat 122.472 cititori cu o frecvență de 4.552.941, care au cercetat 7.531.600 volume.

Față de actualul stadiu de dezvoltare a bibliotecilor, Regulamentul de organizare al acestora elaborat în anul 1954 nu mai era corespunzător. Din acest motiv, Ministerul Învățămîntului și Culturii a întocmit un nou Regulament privind organizarea și funcționarea bibliotecilor din instituțiile de învățămînt superior.

Pentru a reflecta cît mai îndeaproape sarcinile actuale ale acestei categorii de biblioteci, proiectul noului regulament a fost supus în prealabil discuției specialiștilor din toate centrele universitare din țară.

Noul Regulament este menit să asigure continua dezvoltare și îmbunătățire a activității bibliotecilor din învățămîntul superior. El stabilește profilul și categoriile de biblioteci ce pot funcționa în cadrul institu-

țiilor de învățămînt superior, atribuțiile directorilor bibliotecilor centrale și organelor de îndrumare și control ale activității bibliotecilor din învățămîntul superior. Conducătorul bibliotecii centrale și al celei de facultate are obligația de a participa la consiliul științific din instituție ori de cîte ori se vor discuta probleme ce privesc activitatea bibliotecii. Practic, această metodă era deja folosită de unele instituții, iar Regulamentul o consfințește.

Un accent deosebit se pune în noul regulament pe legătura dintre cercetarea științifică din instituțiile tehnice și activitatea practică din întreprinderi și uzine. În acest sens se precizează că: „Bibliotecile tuturor institutelor politehnice vor organiza centre de documentare tehnică cu sarcina informării organizate și operative a instituțiilor și întreprinderilor, asupra realizărilor tehnicii înaintate”.

Alte dispoziții se referă la lărgirea imprumutului și schimbului interbibliotecar intern și internațional, la folosirea pe o scară cît mai largă a mijloacelor tehnice moderne (radioficarea, cineficarea, fotografia etc.) în scopul propagandei cărților și al educației comuniste și de cultură generală a studenților, la ridicarea calificării profesionale a bibliotecarilor pe locul de producție sau prin trimiteri la cursurile de perfecționare.

Regulamentul actual stabilește structura organizatorică a bibliotecilor. Spre deosebire de vechiul regulament unde această problemă era tratată schematic, noul regulament precizează serviciile cu secțiile și atribuțiile respective. Structura organizatorică pentru fiecare bibliotecă se stabilește

potrivit indicilor de activitate. Se largesc atribuțiile consiliului științific al bibliotecilor. Consiliul, prin analiza planurilor de muncă și a dărilor de seamă poate contribui substanțial la dezvoltarea muncii în bibliotecă, la stabilirea unor legături cât mai strânse între activitatea bibliotecară și activitatea de cercetare științifică.

Necesitatea includerii acestui punct în regulamentul a reușit și din discuțiile de la consfătuirea bibliotecarilor din 4—6 iulie 1960, când s-a constatat că numai într-un număr mic de instituții tematica planului de învățământ și a planului de cercetare științifică al cadrelor, formează obiectul preocupărilor bibliografice ale bibliotecii.

Actualul regulament precizează proveniența fondurilor și problemele principale de evidență, de organizare și de verificare a colecțiilor bibliotecii, urmărind prin aceasta să scoată în relief grija și atenția ce trebuie să revină lucrătorilor din bibliotecă pentru executarea acestor lucrări.

Un loc important este acordat problemelor asigurării bazei materiale a bibliotecilor, astfel încât să fie create toate condițiile necesare unei mai bogate și mai eficiente activități.

Problemelor colaborării dintre bibliotecă și organele administrative din instituții pentru a se lua măsurile cele mai eficace în vederea asigurării restituirii împrumuturilor de cursuri, de cărți și de alte materiale necesare studiului studenților și ca-

drelor didactice li se acordă de asemenea importanța cuvenită.

Odată cu noul *Regulament al bibliotecilor din instituțiile de învățământ superior* a fost aprobat *Regulamentul tip pentru cititori privind normele de folosire a bibliotecilor de învățământ superior*, care stabilește, pe de o parte drepturile și îndatoririle cititorilor față de bibliotecă, iar pe de altă parte, obligațiile bibliotecilor față de cititori. Astfel, în scopul de a crea condiții optime pentru studiu, se prevede: „Studenții care urmează cursurile universitare sau de institut la secția fără frecvență, pot împrumuta material bibliografic, prin mijlocirea bibliotecilor de întreprindere sau cele de lectură publică de stat“.

De asemenea se prevede că: „Manualele și cursurile procurate de bibliotecă într-un număr mai mare de exemplare, se împrumută pe termen de un an“. Aceste prevederi dovedesc grija deosebită ce trebuie să o aibă bibliotecarii de a veni în ajutorul studenților de la cursurile secțiilor fără frecvență.

Pe baza *Regulamentului tip pentru folosirea bibliotecilor de învățământ superior*, bibliotecile vor alcătui regulamente interioare de funcționare.

Aplicarea și respectarea dispozițiilor *Regulamentului de organizare și funcționare a bibliotecilor din 8 august 1960*, crează și mai mari posibilități pentru bibliotecari și cititori de a folosi din plin bogățiile publicațiilor.

● **MONUMENT AL LITERATURII AZERBAIDJENE.** Recent a fost descoperit un monument de literatură azerbaidjeană datînd din secolul XV-lea *Legenda lui Iussuf ibn Iacob*. Poemul are 2750 de versuri și datează din anul 1475. Manuscrisul a fost descoperit de istoricul Ali Hsein-zade în arhiva de manuscrise din Erevan.

● **BIBLIOTECA RUSA A LUI DIDEROT.** Intreprinzînd o călătorie în Rusia în

1773 Diderot a primit în dar din partea țarinei Ecaterina a II-a numeroase cărți rusești. Aceste lucrări au fost imprimate în tipografia Academiei de Științe din Petersburg. Ele reprezintă aproape tot ceea ce a apărut mai important în Rusia între anii 1739—1773 și din aceste motive biblioteca rusă

a lui Diderot are o mare valoare bibliofilă.

● **UN NOU COMBINAT POLIGRAFIC ÎN U.R.S.S.**

La Cehov în apropiere de Moscova este în curs de construcție un mare combinat poligrafic care va publica peste 200 de ziare în 16 limbi. Combinatul va fi dotat cu cele mai moderne mașini și va consuma zilnic 200 tone de hîrtie.

ȘTIRI

LA A 80-A ANIVERSARE
A NAȘTERII MARELUI NOSTRU SCRITOR

MIHAIL SADOVEANU

La 5 noiembrie 1960, Mihail Sadoveanu, marele nostru scriitor, împlinește 80 de ani de viață. E un eveniment pe care întregul nostru popor muncitor îl va sărbători cu admirație și recunoștință pentru scriitorul care a dăruit literaturii noastre o operă monumentală, intrată de pe acum nu numai în patrimoniul culturii noastre naționale, dar și în cel al culturii universale.

Intr-o activitate literară de peste 60 de ani, M. Sadoveanu a înfățișat la cel mai înalt nivel artistic viața din trecut și de astăzi a poporului român, lupta lui pentru libertate și o viață mai bună. De neuitat sînt cărți ca: Nicoară Potcoavă, Frații Jderi, Zodia Căcerului sau Vremea Ducăi Vodă, Viața lui Ștefan cel Mare și multe altele în care marele scriitor înfățișează aspecte din trecutul de luptă al poporului român, pentru libertate, pentru dreptate. Cu o înaltă măiestrie a înfățișat marele scriitor în cărți viața chinuită a țărănimii noastre muncitoare din satul de altădată, aflat sub călcăiul boierului și al chiaburului. Cărți ca: Povestiri, Bordeienii, Vremuri de bejenie, Baltagul, Județul al sărmanilor — ca

să nu pomenim decît cîteva — cuprind tablouri sumbre ale acelei vieți apuse în țara noastră pentru totdeauna... Viața monotonă a orașelor noastre de provincie de altădată — locuri în care nu se întîmpla nimic — Mihail Sadoveanu a descris-o în cărți ca: Floarea ofilită, Oamenii din Lună, Locul unde nu s-a întîmplat nimic, Apa morților și multe altele.

Ca nimeni altul a zugrăvit Mihail Sadoveanu în cărțile sale natura patriei noastre, frumusețile ei neîntrecute.

Pentru copii, marele povestitor a scris o sumedenie de cărți de o rară valoare artistică și educativă, dintre care amintim: Dumbrava minunată, Printre gene, Raiul...

După 23 August 1944, Mihail Sadoveanu ne-a dat cărți care ocupă locul de frunte în literatura noastră nouă, realist-socialistă. Mitrea Cocor, Aventură în Lunca Dunării, Nada florilor, Clonț de fier, sînt titluri de cărți de mult intrate în conștiința cititorilor.

Înțelegînd ca o datorie cetățenească participarea scriitorului la viața societății în mijlocul căreia trăiește, Mihail Sadoveanu a luat parte la toate evenimentele istorice din ultimii 15 ani ai țării noastre. Paralel cu activitatea de scriitor, el a dus o intensă activitate politică și socială.

Pentru înaltele sale merite de scriitor și luptător pentru progres și socialism, poporul muncitor îl înconjoară pe marele scriitor cu cea mai fierbinte dragoste și admirație.

Cu ocazia aniversării a 80 de ani de la nașterea marelui scriitor Mihail Sadoveanu, bibliotecilor le revin sarcini deosebit de importante. Ele trebuie să se pregătească din timp în vederea întîmpinării, așa cum se cuvine, a acestui eveniment, organizînd cele mai variate manifestări de masă dedicate vieții și operei marelui scriitor.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecilor în organizarea unor asemenea manifestări, publicăm o seară literară pe tema Țăranul în opera lui Mihail Sadoveanu, cu indicarea fragmentelor din opera marelui scriitor care ilustrează această temă, pe care bibliotecarii urmează să o prezinte în fața cititorilor lor.

ȚĂRANUL ÎN OPERA LUI MIHAIL SADOVEANU

— Material metodic pentru o seară literară —

Marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu a publicat în decursul unei activități literare de peste 60 de ani, peste 120 de cărți, — romane, nuvele, povestiri — în care înfățișează cu cea mai înaltă măiestrie, viața poporului român.

Pătura socială care a atras cel mai mult atenția și interesul marelui scriitor chiar de la începutul activității sale literare, pătura a cărei viață a înfățișat-o în cele mai multe din scrierile sale, a fost țărănimea muncitoare a satelor noastre.

„Aceste povestiri ale începuturilor mele, — spune el undeva — scrise, unele, la 17 ani, se ocupau de o lume puțin cunoscută, oameni simpli, de la țară cei mai mulți, cu care petrecusem în peisajele încintătoare ale Moldovei de miazănoapte. Citeam cu ușurință în sufletele lor; îmi erau dragi; su-

feream și mă bucuram cu dînșii. Natura o vedeam prin ei. Pămîntul și soarele, codrii și apele le asociază cu viața acestor frați, pe care îi simțeam venind spre timpurile noi din cel mai adînc trecut, purtînd povara persecuțiilor și a exploatării“.

„Tabloul vieții țăranului român din trecut“ așa cum ni-l înfățișează marele scriitor în opera sa, este un tablou sumbru, apăsător. Rob pe moșia boierului, viața țăranului român nu se deosebea prea mult de aceea a animalelor. Un tablou impresionant al acesteia îl avem în povestirea *Bordeienii*, în care sînt relevate grelele condiții de muncă ale țăranului român, rob pe moșia boierului Jorj Avrămeanu, de la Ilișeni.

[Pentru ilustrare se poate citi fragmentul din povestirea *Bordeienii* — *Opere*, vol. 5,

p. 367, de la cuvintele „Pe o coastă mai prăvălatică“...: pînă la p. 368, la cuvintele — „Așa-i, hm! tot în bordei...“].

În trecut, viața și avutul țăranului erau mereu în primejdie. Cînd nu erau cotropite de năvălitorii străini, satele erau prădate de birnicii trimiși de boieri, și locuitorii satelor trebuiau să ia calea codrului. O asemenea întîmplare ne povestește marea scriitor în romanul *Zodia Cancerului* sau *Vremea Ducăi Vodă*.

[Pentru ilustrare se poate citi un fragment din romanul *Zodia Cancerului* sau *Vremea Ducăi Vodă*, *Opere*, vol. 10, p. 27 de la cuvintele „Pîlcul de călăreți — grăbea...“, pînă la sfîrșitul capitoului].

Deosebit de grele erau și condițiile de muncă ale țăranului pe moșia boierului... În povestirea *In drum spre Hirlău*, marea scriitor ne înfățișează o scenă văzută de el în cursul unei călătorii făcută în anul 1908, cînd a întîlnit o femeie bătrînă și bolnavă care fusese scoasă cu de-a sila la secerat de către vătăf; neputînd sta pe picioare, mergea și seceră în genunchi.

[Pentru ilustrare se poate citi fragmentul din povestirea *In drum spre Hirlău* din *Opere*, vol. 3, p. 503, de la cuvintele „Cîmpurile triste, în arșița zilei...“, pînă la p. 505, la cuvintele „Bătrînul întoarse o clipă capul peste umăr fără să se uite la noi“].

Condițiile în care muncea țăranul pe moșia boierului sînt descrise și în romanul *Venea o moară pe Siret*.

[Pentru ilustrare se poate citi fragmentul din romanul *Venea o moară pe Siret*, *Opere*, vol. 8, p. 7, de la cuvintele „Domnul Filip Nacovici, vechilul, toată ziua...“ pînă la p. 8, la sfîrșitul paragrafului].

Ca și vechilul — care stă la spatele țăranului cu biciul, — tot o unealtă a boierului e și notarul, și jandarmul și percepătorul... Ura țărănilor împotriva acestora este redată cu multă putere de convingere într-un mare număr de schițe și povestiri ca de exemplu în *Cel mai tare* (ura împotriva notarului), în *O umbră* (ura împotriva percepătorului). Viața grea din armata de altă dată este și ea ogîndită în scrierile marelui

scriitor (*Petrea Străinul* sau *Amintirile căprarului Gheorghîță*).

[Pentru ilustrare se poate citi fragmentul din *Amintirile căprarului Gheorghîță*, *Opere*, vol. 2, p. 366, de la cuvintele „Căpitanul intră, voinic și gros cit un taur“ pînă la p. 369, la cuvintele „Ciobanul aduse apă, udă pe Lăzăroi“...].

Dar, cu toată viața chinuită pe care o trăia în trecut țăranul român, sufletul lui era plin de simțire și gingășie... Țăranul Petrache din povestirea *O umbră*, care stă la pîndă într-o noapte lîngă un pod, cu gîndul să-l omoare pe percepătorul care l-a lăsat sărac lipit pămîntului, nu uită să-i spună unui bătrîn care trecea cu căruța pe acolo, să ia seama la podețul din vale, din dreptul fîntinei, că-i o grindă putredă... Soldatul Gavril Panciuc a iubit o fată. I-a luat-o un prieten, Dumitru Florea. Acum și el și Dumitru Florea sînt pe front, fac parte din același pluton. În timpul unui atac, Florea cade grav rănit. Panciuc nu stă pe gînduri, se aruncă în foc și-l scoate. Dar asta îl costă viața...

Cu toată viața de mizerie pe care o trăiau țărăni în trecut, sentimentul demnității nu dispărea din sufletul lor. Mihail Sadoveanu a relevat de nenumărate ori acest lucru în povestirile sale. Cînd vătăful Faliboga, de pe moșia boierului Jorj Avrămeanu de la Ilișeni, de care e vorba în povestirea *Bordeienii*, vrea să-l lovească pe Niță Lepădatu, acesta reacționează cu atîta violență, încît vătăful dă înapoi și se roagă de iertare.

[Pentru ilustrare, se poate citi fragmentul din *Bordeienii*, *Opere*, vol. 5, p. 393, de la cuvintele „Apropiindu-se de vitele lui, văzu pe Faliboga...“, pînă la p. 396, la cuvintele „Cei doi oameni păseau anevoie prin țarina desfundată“].

Mihail Sadoveanu a înfățișat în nenumărate din povestirile sale, dîrzenia și cîrăjful femeilor noastre de la țară. Victoria Lipan, din romanul *Baltagul*, pleacă în lume să caute pe ucigașul bărbatului ei și nu se lasă pînă nu dă de el...

[Pentru ilustrare se poate citi fragmentul din *Baltagul*, *Opere*, vol. 10, p. 659, de la cuvintele „Pe cînd i se învălmășeau aceste

cugetări...“ pînă la p. 662, la cuvintele „Vină încoace, Gheorghică, vorbi ea, trezită din nou de griji multe...“].

Ca nimeni altul a înfățișat marele prozator în scrierile sale, vitejia țaranului român din vremea cînd țara era în primejdie. În cărțile sale trăiesc asemenea chipuri de eroi pe care cititorul nu le mai uită, ca de exemplu acela al lui Tudor Șoimaru, din romanul *Neamul Șoimăreștilor*, sau al țaranilor din povestirea *Vremuri de bejenie*, care luptă pentru apărarea pămîntului lor.

[Pentru ilustrare se poate citi fragmentul din *Vremuri de bejenie Opere*, vol. 3, p. 205, de la cuvintele „In urmă și pe lături“, pînă la p. 207, la cuvintele „Costea Morocine, călare, trecea încet în lungul tufișurilor...“ apoi fragmentul din aceeași povestire, de la p. 211, de la cuvintele „Scurt sunară paloșele și cele dintii răcnete de moarte“, pînă la p. 212, la cuvintele „Prin cele din urmă lucriri ale lunii în asfințit...“].

Cu neîntrecută măiestrie a înfățișat marele scriitor în opera sa, legătura strînsă dintre țaran și natura înconjurătoare, contrastul dintre frumusețea acestei naturi și viața chinuită a omului.

[Pentru ilustrare se poate citi fragmentul din povestirea *Moarta*, *Opere*, vol. 1, p. 63, de la cuvintele „Pe urmă, într-un tîrziu“ pînă la p. 64, la cuvintele „Bătrînul începu iar ca într-un vis...“].

Cînd nu mai poate îndura asuprirea și exploatarea boierului, țaranul ia calea codrului și a haiduciei. În povestirea *Județ al sărmanilor* țaranul Constantin Moțoc, bătut și prigunit de boier, fuge în munți, unde se întîlnește cu haiducul Vasile cel Mare, cu care se întoarce în sat pentru a da boierului — în fața întregii obști — pedeapsa meritată.

[Pentru ilustrare, se poate citi fragmentul din povestea *Județ al sărmanilor*, *Opere*, vol. 8, p. 539, de la cuvintele „De cunoscut nu-i cunoaște nimeni...“, pînă la p. 541, la cuvintele „Sfîrșindu-și povestirea, ciobanul pufni spre flăcăi amărăciunea pe care o avea încă în el...“].

Veacuri de-a rîndul, țaranii s-au răzvrătit împotriva boierilor și a celorlalți asupritori

ai lor. Așa s-a întîmplat și în anul 1907, cînd sătulă de mizerie, de asuprire și exploatare, țărănimea noastră a aprins torța răzvrătirii de la un capăt la celălalt al țării. Mihail Sadoveanu, — aflat pe vremea aceea la Fălticeni, — a fost sufletește alături de ea. Burghezo-moșierimea a reprimat cu cruzime răscoala, asasinînd peste 11.000 de țărani. Atmosfera sumbră a acelor zile a fost evocată mai tîrziu de marele scriitor în povestirea *In ziua aceea de mart 1907...*

[Pentru ilustrare se va citi întreaga povestire *In ziua aceea de mart 1907*, din *Opere*, vol. 6, p. 200].

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascist a creat condițiile scuturării greului jug pe care-l purta țărănimea muncitoare a satelor noastre. Sub conducerea partidului, ea a pornit lupta pentru o viață nouă, fericită, pășind astăzi cu fruntea sus pe calea construirii socialismului.

Răspunzînd chemării partidului, marele scriitor și-a pus întregul său talent în slujba acestei mărețe și nobile lupte, alăturîndu-se prin noile sale opere celor mai înaintate elemente ale intelectualității țării noastre. (*Mitrea Cocor*, *Păuna mică*, *Aventura în Dunca Dunării*, *Nicoară Potcoavă*). *Mitrea Cocor*, lucrare scrisă în anii regimului nostru, cuprinde povestea vieții unui tînar țaran sărac care, după ani și ani de asuprire și exploatare, pășește sub conducerea partidului pe drumul înfăptuirii unei vieți noi, eliberată de orice exploatare a omului de către om.

[Pentru ilustrare se va citi fragmentul din *Mitrea Cocor*, *Opere*, vol. 17, p. 357, de la cuvintele „Afară, se întuneca de norii grei îmbulziți deasupra Dunării...“ pînă la sfîrșitul capitolului...].

Opera lui Mihail Sadoveanu constituie o mărturie impresionantă a legăturii strînse dintre marele scriitor și țărănimea noastră muncitoare, pentru care, în zilele grele pentru ea, — a visat o viață mai bună, vis pentru împlinirea căruia a scris și a luptat. Și iată că în cele din urmă, el și-a văzut împlinit acest vis...

MIHAIL ȘERBAN

„BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE”

Pe marginea desfășurării concursului bienal

Cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român a pus în fața muncii ideologice din țara noastră o seamă de importante sarcini pentru a căror traducere în viață își concentrează eforturile și lucrătorii bibliotecilor din țara noastră. Un minunat prilej de îmbunătățire substanțială a muncii cu cartea, pe linia sporirii eficacității sale în procesul consolidării succeselor obținute în construirea socialismului în țara noastră, îl reprezintă concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”.

Principalul obiectiv al concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste” îl constituie orientarea conținutului muncii bibliotecilor în vederea sprijinirii rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste, printr-o intensă propagandă a literaturii social-politice, tehnice, agrozootehnice, de știință și de beletristică realist-socialistă. Acest prim obiectiv stă în centrul preocupărilor bibliotecilor antrenate în concurs.

Un loc deosebit îl ocupă munca de popularizare — prin cele mai diferite metode — a cărții social-politice.

Cea de-a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin, Congresul al III-lea al P.M.R., Congresul al III-lea al U.T.M., publicarea Hotărârii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției, Sesiunea Marii Adunări Naționale a R.P.R. din 30 august a.c. în care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat raportul cu privire la situația internațională și politica externă a R. P. Române, cit și cea de-a 15 sesiune a O.N.U. au fost tot atâtea prilejuri de intensificare a muncii cu cartea social-politică.

Urmărind îndeplinirea sarcinilor trasate de Congres muncii ideologice, bibliotecarii și-au concentrat activitatea în domeniul popularizării cărților ce demască ideologia burgheză, concepțiile anti-marxiste ale revizioniştilor, popularizării acelor cărți ce fac educație comunistă, combătând manifestările de liberalism, obiectivism burghez, naționalism și șovinism.

Congresul bienal este în același timp un prilej pentru intensificarea muncii de informare politică curentă a maselor, în domeniul problemelor de politică internă și internațională, un loc deosebit ocupându-l documentele de partid privitoare la problemele coexistenței pașnice. Consfătuiri cu cititorii, seri de întrebări și răspunsuri, expoziții și bibliografii, cu teme ca: *Să cunoaștem temeinic documentele celui de-al III-lea Congres P.M.R., Călătorie pe harta patriei în viitorii 15 ani, Politica externă de pace a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, Destrămarea sistemului colonial și creșterea mișcării de eliberare a popoarelor coloniale, sau Contribuția în lupta pentru pace adusă de Republica Populară Română*, etc. sînt organizate

în numeroase biblioteci regionale, raionale, comunale și sătești.

În ceea ce privește propaganda cărții tehnice și agrozotehnice bibliotecile urmăresc ca pe baza cunoașterii temeinice a problemelor centrale ce stau în fața unităților economice industriale și agricole din raza localității respective, să difuzeze cele mai indicate cărți menite a ajuta la rezolvarea acestor probleme. În acest scop s-au organizat numeroase consfătuiri la locul de producție cu muncitorii și țărani muncitori care au adus la cunoștința bibliotecarilor problemele de producție în domeniul cărora doresc să se documenteze și în urma cărora bibliotecarii au dat îndrumări și indicații bibliografice, ajutând în acest mod la rezolvarea problemelor dificile pe care producția le ridică. Este demn de menționat faptul că multe din biblioteci nu s-au rezumat la simpla înregistrare a acestor solicitări, ci adeseori au venit în întâmpinarea muncitorilor organizând raștiri de cărți pe meserii și trimițând în întreprinderi cărți și bibliografii pe teme ce îi interesează întreprinderile respective, ținând seama de profilul acestora.

Un rol deosebit în propagarea cărții tehnice revine secțiilor tehnice ale bibliotecilor.

Secții tehnice în mod practic s-au înființat numai la Tg. Mureș, Pitești, Bacău, Iași și Baia Mare. La Cluj funcționează un centru de documentare tehnică în cadrul bibliotecii Institutului politehnic. La Ploiești și Constanța aceste secții nu au fost încă înființate, deși există condiții materiale pentru înființarea lor. La Suceava, Hunedoara, Orașul Stalin, Craiova, Oradea și Timișoara bibliotecile regionale nu au spațiu suficient pentru a le organiza.

Intensificarea activității de constituire a acestor secții — acolo unde nu există — și de consolidare a lor acolo unde au fost înființate, este o sarcină permanentă a tuturor bibliotecilor regionale.

Urmărind să contribuie la educarea materialistă a oamenilor muncii, la demascarea vederilor înapoiate, a misticismului, la pătrunderea în mase a celor mai înaintate cuceriri ale științei contemporane, bibliotecarii au acordat o deosebită atenție populari-

zării cărților care explică pe înțelesul celor mai largi mase, concepția științifică despre lume a marxism-leninismului și a celor mai noi cuceriri ale științei mondiale.

Se constată o îmbunătățire și în ceea ce privește orientarea muncii cu cartea de literatură beletristică, acordându-se prioritate beletristicii realist-socialiste. Bibliotecarii urmăresc ca în munca de recomandare a cărților de beletristică să se realizeze nu numai o creștere cantitativă a volumului de cărți citite, dar să se indice acele cărți care sînt de cel mai mare ajutor în ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural al cititorilor respectivi, ținînd seama de preocupările și munca fiecărui cititor în parte. Și rezultatele au început să se vadă. Trebuie să remarcăm cu bucurie că în multe biblioteci antrenate în concurs muncitorii și țărani muncitori participanți la diferite consfătuiri cu scriitorii, reușesc să aibe un spirit critic bine orientat asupra operelor beletristice citite, solicitînd adesea ca o seamă de laturi ale vieții lor — care ar putea fi inserate în cadrul unor lucrări beletristice — să fie cunoscute și integrate în scrierile scriitorilor noștri. Literatura nouă realist-socialistă este astăzi din ce în ce mai mult o oglindă fidelă a vieții acestor oameni. Este deci firesc ca aceștia să fie în măsură de a-și spune părerea asupra ei.

În concluzie, putem afirma că principalul obiectiv al concursului bienal și anume orientarea conținutului muncii cu cartea în vederea sprijinirii maselor largi în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor economice, politice și culturale pe care le pune procesul desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră, stă în centrul atenției tuturor bibliotecilor antrenate în concurs.

Un alt obiectiv al concursului bienal îl constituie atragerea masivă spre carte a oamenilor muncii de la orașe și sate și a tineretului, urmărindu-se permanentizarea lor ca cititori ai bibliotecilor.

În această privință bibliotecile au obținut, de asemenea, succese evidente, înscrind un număr mai mare de cititori decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Astfel, bibliotecile regionale au înscris în medie cu

50% mai mulți cititori față de anul trecut. La bibliotecile raionale numărul cititorilor înscrși a crescut în primul semestru încît el se apropie de numărul total al cititorilor înscrși în întreg anul trecut. Aceeași creștere se constată și la bibliotecile comunale, iar la bibliotecile satești cifra medie a cititorilor din acest semestru egalează pe aceea din întreg anul 1959.

Se poate deci afirma că încă de pe acum concursul a determinat o creștere substanțială a numărului de cititori în toate categoriile de biblioteci, creștere înregistrată mai ales pe baza atragerii ca cititori a muncitorilor și a țaranilor muncitori și în general a oamenilor ocupați direct în sectorul productiv cit și a tineretului. În mod deosebit trebuie evidențiate din acest punct de vedere bibliotecile comunale și satești din toate regiunile, în care procentul de cititori muncitori și țărani muncitori depășește 80% din numărul total al cititorilor adulți. S-a reușit ca pe calea folosirii colportajului activ de cărți, a intensificării activității bibliotecilor de casă și a cercurilor de citit să se asigure permanentizarea unui mare număr de cititori.

O mai mare atenție față de anul trecut se acordă concursului „Iubiți cartea” deosebit de frumoase fiind obținute de bibliotecile comunale și satești, îndeosebi cele din regiunile Iași, Ploiești, Cluj, și R.A.M.

Desfășurarea unei intense activități de educare comunistă și patriotică a cititorilor cu ajutorul cărții constituie un alt obiectiv al concursului.

Prin organizarea diferitelor acțiuni de masă menite a populariza cărțile care vorbesc despre eroismul tineretului sovietic, al uteciștilor, despre spiritul de sacrificiu al comuniștilor și tradițiile luptei pentru libertate a poporului nostru și a altor popoare, bibliotecarii antrenați în concurs s-au preocupat — în mai mare măsură decît în alți ani — de a contribui la formarea omului nou, constructor activ al societății socialiste în țara noastră, educat în spiritul internaționalismului proletar, al patriotismului fierbinte, al înaltei concepții marxist-leniniste despre viață și societate.

Un alt obiectiv al concursului biennial este întărirea bibliotecilor regionale și raionale ca centre de îndrumare metodică a tuturor categoriilor de biblioteci din raza lor de activitate.

Îmbunătățirea conținutului muncii colectivelor metodice și bibliografice ale bibliotecilor regionale, de îndrumare metodică (scrisă și acordată direct pe teren), intensificarea și îmbunătățirea activității metodice a bibliotecilor raionale merg tocmai pe linia îndeplinirii acestui obiectiv al concursului. A crescut mult numărul deplasărilor efectuate de metodisții bibliotecilor regionale și de activiștii bibliotecilor raionale, ceea ce a dus la o îmbunătățire simțitoare a muncii unor biblioteci rămase în urmă. Materialele metodice elaborate și difuzate au fost în mai mare măsură — față de anii precedenți — axate pe principalele probleme economice ale industriei și agriculturii din cadrul regiunii sau raionului respectiv. Majoritatea bibliotecilor regionale au întocmit indici bibliografici de recomandare în ajutorul celor ce studiază în diferitele forme ale învățămîntului profesional și politic, indicațiile bibliografice pentru învățămîntul politic elaborate de biblioteci, completînd bibliografiile obligatorii indicate de cabinetele de partid. Munca de îndrumare metodică și bibliografică a bibliotecilor regionale și raionale s-a concretizat și în mai buna organizare — față de anii anteriori — a seminariilor raionale și a schimburilor de experiență interraionale, care au avut loc în cele mai bune biblioteci comunale sau satești din regiunea sau raionul respectiv.

Concursul biennial a prilejuit și o mai bună organizare a fondurilor de cărți și a cataloagelor bibliotecilor. Introducerea accesului liber la raft în secțiile de împrumut ale bibliotecilor regionale Constanța, Iași, Tg. Mureș, Craiova — și parțial la Pitești și Bacău este salutară — fiind urmată de o creștere vizibilă a numărului de cărți citite și de îmbunătățirea îndrumării lecturii cititorilor.

Această metodă trebuie să se extindă cit mai mult în secțiile de împrumut ale bibliotecilor regionale și raionale.

Asigurarea condițiilor materiale optime pentru desfășurarea activității bibliotecilor prin atribuirea de localuri, fonduri de cărți, mobilier, și alte utilaje potrivit sarcinilor crescute ce stau în fața bibliotecilor în momentul de față, constituie un alt obiectiv al concursului.

Încă de pe acum, s-a reușit ca și în acest domeniu să se obțină unele rezultate demne de a fi remarcate. Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale — în majoritatea lor — au înțeles importanța asigurării condițiilor materiale în desfășurarea activității bibliotecilor, acordând fondurile necesare dezvoltării activității lor. Astfel, comitetul executiv al Sfatului popular regional Iași a alocat un milion lei pentru înzestrarea cu mobilier și utilaj a bibliotecilor de stat pentru lectură publică din regiune. Și alte comitete executive ale sfaturilor populare regionale cum ar fi cele din Bacău, Oradea, Suceava, Cluj, Timișoara și altele, au alocat importante sume în acest scop. Prin grija comitetului regional de partid și a comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Bacău, bibliotecii regionale i-a fost atribuit un nou local, o schemă de personal corespunzătoare și utilajul necesar organizării activității sale pe baze științifice.

De asemenea, multe comitete executive ale sfaturilor populare raionale și comunale, au acordat acestor probleme atenția cuvenită.

Pentru înprospătarea fondurilor de cărți ale bibliotecilor au fost de asemenea acordate sume importante din fonduri extrabugetare. În regiunea Constanța, de pildă, adunările generale ale gospodăriilor agricole colective au votat în acest scop suma de 600.000 lei. Bibliotecile de la sate din regiunile Cluj, Ploiești, R.A.M., Oradea, și Suceava au putut achiziționa de asemenea — din fonduri extrabugetare —, între 3.000—15.000 volume.

*

Cu toate rezultatele obținute mai există o serie de lipsuri, pentru lichidarea cărora bibliotecile vor trebui să-și îndrepte atenția în viitor. În ceea ce privește conținutul muncii trebuie să remarcăm că deși ma-

ioritatea bibliotecilor antrenate în concurs au avut o orientare justă urmărind nu atingerea formală a unor indici, mai sînt biblioteci care în goana după obținerea unor cifre cît mai ridicate au depus o muncă formală în spatele căreia, cu ușurință, pot fi descoperite o serie de lipsuri în ceea ce privește munca de îndrumare atentă și plină de spirit de răspundere a lecturii cititorilor. Acest lucru se oglindește și în modul în care au fost redactate de către unele biblioteci analizele statistice trimise la încheierea primului semestru. Tot pe linia obținerii unor rezultate formale cît mai spectaculoase, s-a constatat că în unele biblioteci s-a neglijat aproape complet atragerea spre lectură a copiilor, ajungîndu-se ca aproape 100% din cititori să fie maturi.

O altă lipsă constă în faptul că nu în toate regiunile s-a manifestat același interes pentru antrenarea în concurs a bibliotecilor sătești neafiliate, ceea ce a făcut ca 1353 biblioteci din această categorie să rămînă în afara concursului. Astfel în regiunea Baia Mare s-au înscris 95 unități din 203 (sub 50%) și în Oradea 184 din 326, în Hunedoara 239 din 436. Și mai nesatisfăcătoare este situația în privința bibliotecilor colțurilor roșii din G.A.C., care în multe regiuni au fost complet neglijate. De asemenea nu se dă ajutorul metodic necesar bibliotecilor școlare și celor sindicale.

Munca formală a unor biblioteci se oglindește și în buletinele informative cu privire la desfășurarea concursului pe care aveau sarcina să le întocmească toate bibliotecile regionale. Nu numai că asemenea buletine informative nu au fost întocmite de toate bibliotecile (numai 50% din bibliotecile regionale au elaborat asemenea buletine) dar chiar acelea existente nu au reușit să stimuleze în suficientă măsură întrecerea între biblioteci, popularizînd pe fruntași, criticînd pe codași, și ajutînd ca bibliotecile rămase în urmă să ajungă la nivelul bibliotecilor celor mai bune. Inexistența acestor buletine în unele regiuni și insuficienta lor orientare asupra principalelor probleme, în alte regiuni, a făcut ca bibliotecile aflate în concurs cît și organele de partid și de stat

să fie lipsite de un eficace mijloc de urmărire a desfășurării acestui concurs, de cunoaștere a principalelor greutăți existente, și deci a căilor lichidării acestora și a accelerării procesului de îmbunătățire a muncii cu cartea.

Cu toate că majoritatea bibliotecilor regionale și raionale au primit un susținut sprijin din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare, mai există și asemenea situații în care datorită slabului ajutor primit din partea unor comitete executive, bibliotecile funcționează în localuri necorespunzătoare din punct de vedere al spațiului sau cu un personal cu totul insuficient (Suceava, Galați, Baia Mare, Timișoara).

În ceea ce privește împrăștierea fondului de cărți al bibliotecilor din fonduri extra-bugetare, bibliotecile regionale din Timișoara, Galați, Craiova, București, Baia Mare, — care nu au primit sprijin în acest domeniu — nu au putut raporta nici un fel de realizări.

O altă lipsă constă în slaba exigență de care se dă dovadă în unele regiuni, unde nu sînt excluse din concurs, cu toată hotărîrea, acele biblioteci care nu îndeplinesc indicii prevăzuți de concurs și au o activitate destul de slabă.

În ceea ce privește atragerea spre lectură a muncitorilor, cele mai slabe rezultate le au bibliotecile regionale și care trebuie pe această linie să depună mult mai multe eforturi decît pînă acum.

Toate aceste lipsuri, ar putea fi în bună parte lichidate dacă ar exista o mai strînsă legătură între toate organele interesate în îmbunătățirea activității bibliotecilor, dacă pe calea unor schimburi de experiență sistematice și bine pregătite între regiuni, s-ar intensifica ajutorul acordat bibliotecilor aflate în concurs.

Trebuie să arătăm că însăși analiza primului semestru al concursului s-a făcut în unele regiuni cu o mare întîrziere. În regiunea Cluj, de exemplu, analiza desfășurării concursului pe primul semestru a avut loc abea la 3 septembrie. La aceasta se adaugă faptul că unele regiuni nu numai că au tri-

mis materialele de analiză cu mare întîrziere, dar le-au trimis și incomplete.

Pe ce linie trebuie — în principal — să se concentreze în viitor activitatea bibliotecilor aflate în concurs?

Principala orientare a bibliotecilor aflate în concurs trebuie să fie sprijinirea masei largi ale oamenilor muncii de la orașe și sate în înlăptuirea prevederilor planului economic de 6 ani și a sarcinilor trasate muncii ideologice și culturale de masă de către cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Creșterea spiritului de răspundere a bibliotecarilor în calitatea lor de activiști pe tărîmul ideologic, trebuie să caracterizeze munca de fiecare zi a tuturor lucrătorilor din biblioteci. Bibliotecarii trebuie să-și concentreze atenția în primul rînd asupra rezultatelor de conținut ale muncii lor, rezultate care evident, se vor oglindi în indicii sporiti ai activității lor. Nu o goană formală după cifre ci o muncă plină de răspundere, atentă și competentă prin care bibliotecarii să vină în ajutorul oamenilor muncii de la orașe și sate, în vederea înlăpturii de către aceștia a sarcinilor de producție ce le revin. Bibliotecarii trebuie să acorde o mai mare atenție cunoașterii vieții și preocupărilor fiecărui cititor pentru a le recomanda acele cărți care îi vor ajuta în rezolvarea problemelor ce-i frămîntă în viața lor de toate zilele sau în producție.

Un loc deosebit trebuie să-l ocupe popularizarea cărților, a documentelor de partid referitoare la problemele politicii internaționale în lumina învățaturii leniniste despre coexistența pașnică, a problemelor referitoare la rolul Uniunii Sovietice în ajutorarea țărilor ce construiesc socialismul, a colaborării și întraajutorării socialiste a tuturor țărilor socialiste.

Un alt obiectiv ce trebuie urmărit este consolidarea succeselor obținute pe linia îmbunătățirii activității de organizare a bibliotecilor, de atragere a unui număr sporit de cititori din rîndurile muncitorilor, țăranilor muncitori, fără a se neglija intelectualii și copiii.

Stimularea bibliotecarilor fruntași din fiecare regiune — prin acordarea de premii

s-a făcut numai în câteva regiuni : Constanța, Cluj, Bacău, Iași.

Este necesar ca această metodă de stimulare a fruntașilor noștri, aflați în concurs, să fie cât mai larg folosită în toate regiunile. De asemenea trebuie evidențiați președinții și secretarii sfaturilor populare comunale care au manifestat un interes deosebit în munca de organizare și desfășurare a concursului, — lucru complet neglijat pînă acum.

Bibliotecile trebuie să ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea substanțială a activității cercurilor de citit, care trebuie să existe în fiecare circumscripție electorală.

O deosebită atenție trebuie să acorde bibliotecarii sprijinirii tuturor formelor de învățămînt politic, încadrîndu-se și ei în acestea. De asemenea trebuie sprijinit învă-

țămîntul de masă prin cercurile de cultură generală și cercurile agrozootehnice.

Pentru a intensifica munca cu cartea, bibliotecarii trebuie să intensifice atragerea specialiștilor.

Un prețios ajutor în activitatea de masă a bibliotecilor încadrate în concurs îl constituie materialele metodice și bibliografice editate de B.C.S. Folosirea acestor materiale trebuie mult intensificată în toate bibliotecile.

Pentru perioada ce urmează, activitatea se va orienta în direcția pregătirii activității cu cartea pentru lunile de iarnă.

În centrele industriale trebuie să se acorde o atenție sporită creării sau dezvoltării secțiilor tehnice ale bibliotecilor regionale sau sprijinirii bibliotecilor cabinetelor tehnice ale întreprinderilor.

SCURT BILANT AL ÎNTRERERII NOASTRE

I. HOLHOȘ
director al Bibliotecii raionale Sibiu

Pentru bibliotecile de masă din raionul oamenilor muncii, colectivele bibliotecilor din Sibiu, concursul biennial „Biblioteca în slujba construcției socialiste” constituie un prilej de intensificare a activității de atragere în număr tot mai mare a oamenilor muncii spre bibliotecă și de difuzare tot mai largă a cărții în rîndurile acestora. Obiectivele acestui concurs au orientat activitatea bibliotecilor spre sprijinirea rezolvării sarcinilor politice, economice și educative care ne stau în față, au asigurat muncii lor un conținut mai legat de lupta pentru desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, prin mărețele perspective pe care le deschide dezvoltării economiei, științei și culturii noastre socialiste, ridicării bunăstării oamenilor muncii, a însuflețit și mobilizat și pe răspînditorii culturii în mase, la organizarea și desfășurarea unei activități vii și cu un bogat conținut.

Folosind condițiile create de statul nostru desfășurării activității de culturalizare a maselor și răspunzînd cerințelor culturale ale

oamenilor muncii, colectivele bibliotecilor din raionul Sibiu au reușit să obțină o serie de rezultate bune în organizarea și desfășurarea muncii cu cartea, să ridice această activitate la un nivel superior față de cel atins în anii precedenți.

În prima etapă a concursului, cele 55 biblioteci comunale și satești înscrise în concurs (din 61 existente), au atras spre lectură 18.962 cititori din care 14.337 cititori adulți, dintre aceștia 12.166 fiind muncitori și țărani muncitori. Media cititorilor la cele 12 biblioteci comunale a ajuns la sfîrșitul acestei etape la 882. Din totalul bibliotecilor comunale 42% au înscris peste 1.000 cititori. Indicele mediu de citire obținut de bibliotecile comunale în primele 6 luni ale anului în curs este de 8,1.

Bibliotecile satești neafiliate, au înscris în medie 323 cititori, realizînd un indice mediu de citire de 4,4.

La sfîrșitul primului semestru al anului în curs, cititorii adulți înscrși la bibliotecile comunale reprezintă 74,59%, iar la bibliote-

cile sătești 76,90% din totalul cititorilor adulți planificați pe întregul an.

Creșterea procentului de cititori adulți și în special a celor din rîndul muncitorilor și al țăranilor muncitori, urmărirea satisfacerii cerințelor acestora, legarea mai vie a conținutului activității bibliotecilor de sarcinile construcției socialiste au determinat o îmbunătățire a componenței cărților difuzate. În această direcție cele 12 biblioteci comunale au realizat un procent de 33,33% cărți social-politice, tehnice, agrotehnice și de popularizare a științei și de 39,71% lucrări de beletristică realist-socialistă din totalul de 70.278 cărți difuzate în rîndurile maturilor. Bibliotecile sătești neafiliate, antrenate în concurs, au ridicat proporția cărților social-politice, tehnice, agrotehnice și de popularizare a științei citite la 72,3% din totalul cărților citite de cititorii bibliotecilor.

Prin rezultatele obținute, s-au situat în fruntea bibliotecilor din raionul nostru, bibliotecile comunale din Orlat, cu 836 cititori și 10.630 cărți difuzate (indice de citire 12,7), Săliște cu 1.125 cititori și 11.948 cărți difuzate (indice de citire 10,6), Porcești cu 1.471 cititori și 8.932 cărți difuzate, Răsinari cu 920 cititori și 8.608 cărți difuzate (indice de citire 9,3) și bibliotecile sătești din Sadu cu 1.080 cititori înscrși și 4.210 cărți difuzate, Veștem cu 420 cititori și 2.125 cărți difuzate, Gura Riului cu 502 cititori și 3.925 cărți împrumutate, Scorei cu 287 cititori care au împrumutat 1.500 volume cărți.

Toate aceste biblioteci au realizat integral condițiile concursului prevăzute pentru etapa I-a.

Urmărirea obiectivelor concursului biennial a dus și la ridicarea nivelului activității bibliotecii raionale. Din cei 10.100 cititori propuși a fi realizați în anul 1960 au fost înscrși la biblioteca raională în prima etapă a concursului 7.487 cititori, reprezentînd un procent de 74,1%. Numărul cititorilor adulți reprezintă 70,4% din totalul cititorilor adulți planificați pe întregul an. Față de aceeași perioadă a anului trecut, cînd numărul de cititori muncitori era de 17% din totalul cititorilor adulți, în anul acesta procentul de muncitori înscrși ca cititori ai bibliotecii a crescut

la 29,1%. Indicele de citire la care a ajuns biblioteca raională pînă la sfîrșitul etapei I-a a concursului este de 11,6%. Din totalul de 87.364 cărți împrumutate cititorilor, 62% sînt cărți difuzate adulților, iar din acestea 80,2% sînt social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei și de beletristică realist-socialistă.

Pe lîngă activitatea desfășurată la sediu, biblioteca raională a desfășurat o activitate cu bune rezultate în sprijinul bibliotecilor de la sate și al unor biblioteci sindicale. Mijloacele folosite în această direcție au fost seminariile raionale, consfăturile cu caracter de schimb de experiență și de generalizare a metodelor folosite de bibliotecarii frunțași, materialele metodice și bibliografice, deplasările efectuate de către lucrătorii bibliotecii noastre la unitățile din raion. Lucrătorii bibliotecii raionale au îndrumat pe teren 52 biblioteci comunale, sătești, școlare și sindicale; bune rezultate au dat brigăzile de îndrumare și control formate din lucrători ai secției de învățămînt și cultură, ai bibliotecii raionale și ai casei raionale de cultură. Seminariile raionale, organizate cu regularitate, au înarmat bibliotecarii de la sate cu cunoștințele necesare pentru ca activitatea cu cartea să aibă un conținut corespunzător sarcinilor actuale. Consfătuirea raională pe tema: Activitatea bibliotecilor din satele raionului Sibiu în sprijinul transformării socialiste a agriculturii, întăririi economico-organizatorice a unităților socialiste din agricultură și a măririi producției la hectar a constituit un rodnic schimb de experiență între bibliotecari. Referatele prezentate la această consfătuire de către unii bibliotecari, cit și discuțiile purtate, au scos în evidență variatele forme de activitate folosite în diferitele biblioteci din raionul nostru.

Un efect pozitiv asupra muncii de atragere a cititorilor și de difuzare a cărții l-a avut activitatea de masă desfășurată de colectivele bibliotecilor. Multiplele evenimente interne și internaționale care au avut loc în acest an și în special Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, au prilejuit organizarea unor variate și interesante forme de activitate cu ziarul și cu cartea în toate bi-

blotecile, urmărindu-se informarea oamenilor muncii asupra evenimentelor interne și internaționale, popularizarea hotărârilor partidului nostru, a succeselor economiei naționale, mobilizarea maselor la realizarea sarcinilor construcției socialiste, educarea ateist-științifică a oamenilor, educarea patriotică, internaționalistă în spiritul înfrățirii dintre poporul român și minoritățile naționale, popularizarea succeselor obținute de țările socialiste în construcția economică, creșterea raportului de forțe pe plan internațional în favoarea socialismului.

Un aport deosebit în popularizarea cărții, în dezvoltarea gustului pentru citit, la orientarea lecturii cititorilor l-au adus cele 326 cercuri de citit organizate de bibliotecile din raion, care au cuprins în activitatea lor un număr de 36.230 cetățeni. Activitatea cercurilor de citit s-a desfășurat pe baza unor planuri de lectură, orientate spre cele mai actuale probleme ale satului. În cadrul ședințelor săptămânale ale cercurilor de citit s-au prelucrat, în scopul informării oamenilor muncii și unele materiale apărute în presă sau în broșuri cum sînt: **Directivile Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă.**

De remarcat este faptul că bibliotecile, în marea lor majoritate au trecut la forme complexe și mai interesante de activitate de masă cum sînt consfăturile cu cititorii, concursurile „Cine știe, câștigă“, seri de șezători literare însoțite de programe artistice etc. cu o participare numeroasă.

Merită să fie scoase în evidență consfăturile cu cititorii organizate de bibliotecile

de la Orlat, Săliște, Ocna Sibiului, Porcești, Avrig, Rășinari etc. în jurul următoarelor cărți: **Soarta unui om** de M. Șolohov, **Desfășurarea** de M. Preda, **Mitrea Cocor** de M. Sadoveanu, sau pe teme ca: **Lucrările de întreținere a livezilor**, **Porumbul siloz**, **hrană de bază a animalelor**, **Să cunoaștem fenomenele naturii așa cum sînt**, cit și serile literare: **Figura comunistului oglindită în literatură**, **Partidul în creația scriitorilor noștri**, **Pagini de literatură despre V. I. Lenin**, organizate de bibliotecile de la Roșia, Alămor, Șura Mare și o întîlnire cu cîțiva scriitori din București, organizată de biblioteca din Tălmaci.

De un real folos în activitatea de masă a bibliotecilor au fost materialele metodice întocmite de către B.C.S. și anume: **Pagini despre V. I. Lenin**, **Să-l iubim pe Lenin**, **În întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al P.M.R.** Cu cartea în întîmpinarea mării sărbători, **Cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor muncitor**, etc.

Rezultatele obținute de majoritatea bibliotecilor din raionul nostru demonstrează eficacitatea pe care o are munca cu cartea atunci cînd ea se desfășoară strîns legată de problemele vieții, cînd ea răspunde problemelor care frămîntă cele mai largi mase ale oamenilor muncii.

Avînd în față sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. în domeniul activității ideologice și culturale, urmărind și pe mai departe realizarea integrală a obiectivelor concursului între biblioteci, bibliotecarii și colectivele lor din raionul Sibiu privesc ca o sarcină de cinste strădania de a ridica munca cu cartea la nivelul sarcinilor actuale ale construcției socialiste.

CANTITATE... DAR ATENȚIE ȘI LA CONȚINUTUL MUNCII!

ARON GRÜNBERG

Prin întreaga lor activitate, bibliotecile au menirea de a desfășura o propagandă vie, plină de conținut, în rîndul oamenilor muncii, a cărților care vin în spri-

jinul realizării sarcinilor mărețe stabilite în planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965, a ridicării conștiinței socialiste a oamenilor muncii, pentru for-

marea concepției materialiste despre lume, a luptei împotriva deprinderilor învechite, a superstițiilor și misticismului.

Desfășurarea concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste” a determinat o intensificare a activității bibliotecilor de masă din regiunea Oradea în direcția atragerii spre lectură a muncitorilor, țărănilor muncitori și a tineretului. Participarea largă a bibliotecilor la concurs rezultă din însuși faptul că toate bibliotecile raionale și sătești și 98% din bibliotecile comunale au completat fișele de înscriere la concurs.

În consfătuirea organizată de comisia regională de concurs s-a analizat activitatea bibliotecilor din regiunea Oradea pe primul semestru al anului 1960, relevându-se faptul că pe plan regional, indicii realizați de majoritatea bibliotecilor raionale și comunale marchează un progres simțitor față de primul semestru al anului 1959. Biblioteca regională și bibliotecile comunale au depășit cu 4%, respectiv cu 12% numărul cititorilor înscriși, iar numărul cărților citite cu 47% și respectiv cu 28%, nivelul realizărilor primului semestru al anului trecut. Bibliotecile raionale, deși au înregistrat o scădere cu 3% a numărului de cititori față de anul trecut, au difuzat cu 23% mai multe cărți, reușind să atingă un indice de citire de 12,5. Rezultatele obținute de bibliotecile din regiunea Oradea în ceea ce privește realizarea indicilor cantitativi, ne îndreptățesc să afirmăm că munca cu cartea a înregistrat un evident progres.

Unele biblioteci raionale și comunale au acordat o atenție deosebită îmbunătățirii conținutului muncii de bibliotecă. Astfel, la biblioteca raională Beiuș, 38% din numărul cărților citite sînt cărți social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei; la biblioteca raională Ineu 42%, la biblioteca comunală Borod (raionul Aleșd) 30%, în bibliotecile comunale din Hidișel, Ginta, Uileac (raionul Beiuș) peste 30% și la Cermei (raionul Ineu) 55%.

O analiză mai atentă a situației lecturii cărților la bibliotecile din regiunea Oradea,

ne relevă însă faptul că o mare parte din bibliotecile raionale și comunale n-au acordat suficientă atenție conținutului lecturii cititorilor.

Chiar la biblioteca regională, totalul cărților social-politice, tehnice, agrotehnice și de popularizare a științei citite, este încă insuficient. În medie, la bibliotecile raionale și comunale, cărțile citite din aceste domenii reprezintă 23% din totalul cărților citite. Situația cea mai slabă se prezintă îndeosebi în ceea ce privește difuzarea cărților de tehnică și agrotehnică.

Aceste rezultate ne arată că în regiunea Oradea progresele obținute pe linia realizării unor indici cantitativi nu au fost completate cu o preocupare mai mare pentru îmbunătățirea calității muncii.

O serie de biblioteci raionale nu s-au preocupat să desfășoare o muncă susținută de popularizare a cărții social-politice, tehnice, agrotehnice și de știință popularizată. De pildă, la biblioteca raională Criș, cărțile tehnice stau împachetate sub motiv că localul nu permite să se desfășoare o activitate responsabilă.

La biblioteca raională Săcuieni, acțiunile de popularizare a cărților care vin în sprijinul producției se desfășoară sporadic. În unele biblioteci cărțile din domeniul social-politic, tehnic, agrotehnic și de popularizare a științei se găsesc în puține exemplare, circulația lor fiind redusă.

Atît din materialul de analiză întocmit de comisia regională de concurs cit și din discuțiile purtate la Consfătuirea regională a reieșit limpede că în centrul activității bibliotecarilor din regiunea Oradea trebuie să stea îmbunătățirea calității muncii de propagandă a cărții.

Secțiunile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale și bibliotecile regionale, au datoria de a intensifica munca de îndrumare și control a bibliotecilor din regiune, pentru ca ele să devină un instrument operativ și eficient în realizarea sarcinilor trasate de partid.

Pregătirea cadrelor de bibliotecari

La închiderea cursurilor interregionale de perfecționare a bibliotecarilor

IOANA BICĂ și VASILE MARIU
inspectori în Direcția bibliotecilor din
Ministerul Învățămîntului și Culturii

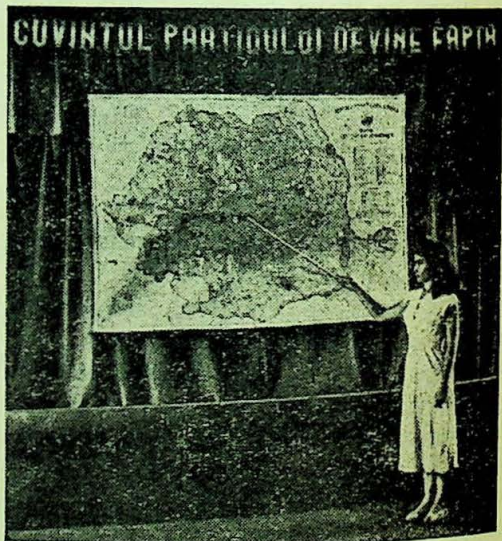
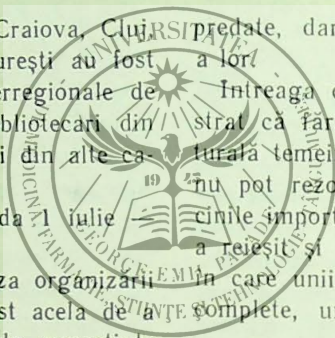
ȘI în acest an, în orașele Craiova, Cluj-Sibiu, Iași, Tg. Mureș și București au fost organizate cursurile interregionale de perfecționare a cadrelor de bibliotecari din bibliotecile comunale, școlare și din alte categorii de biblioteci.

Ele au școlarizat, în perioada 1 iulie - 20 august, 337 bibliotecari.

Principiul care a stat la baza organizării procesului de învățămînt a fost acela de a oferi cursanților un minim de cunoștințe profesionale, care să-i orienteze în problemele principale ale activității cu cartea, să le educe și să le întărească dragostea pentru munca lor.

Ținînd seama de sarcinile pe care le-a pus Congresul al III-lea al P.M.R. muncii politice de masă, îndeosebi la sate și luînd în considerare experiența cursurilor de perfecționare anterioare, Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat aceste cursuri în condiții mai bune față de anii precedenți, atît din punct de vedere al structurii și conținutului programei de învățămînt, cit și al organizării predării cunoștințelor.

Spre deosebire de anii trecuți, programa de învățămînt din acest an a acordat mai multă importanță activității practice. Seminariile au fost concepute nu numai ca un mijloc de verificare a cunoștințelor teoretice

Tov. Simion Oana își conduce colegii într-o călătorie pe harta patriei

deau esențialul și care vedeau în primul rând lipsuri în ceea ce privește nivelul lor de cultură generală. Lectura diferitelor materiale de specialitate, lucrări de literatură ca și studierea documentelor Congresului al III-lea al partidului au trezit interesul și dorința cursanților de a continua studiul început, de a-și îmbogăți cunoștințele.

Trebuie să subliniem ca fiind deosebit de pozitiv faptul că seminariile și orele de practică s-au transformat adesea în adevărate schimburi de experiență, bibliotecari cu o activitate mai îndelungată împărtășind celor mai noi, metodele bune și rezultatele muncii lor. Astfel, Boghiu Maria, bibliotecară la biblioteca comunală Marginea, regiunea Suceava, a arătat ce metode de muncă a folosit pentru realizarea unui număr sporit de cititori și ce măsuri a luat pentru permanentizarea lor; Micu Maria, de la biblioteca comunală Rozavlea, din regiunea Baia Mare, a explicat colegilor din seminarul său cum a realizat indicele de citire de 10 în numai 6 luni; Arendt Sibile din comuna Sintana, regiunea Oradea, a arătat că atragerea tineretului spre o lectură susținută a putut fi realizată datorită unei strinse colaborări cu organizația U.T.M. din comună și desfășurării unor acțiuni de masă consacrate cărților din bibliografia concursului „Iubiți cartea“. Lucruri interesante din experiența lor au relatat cu prilejul seminariilor și Moraru Maria din comuna Saroș, regiunea Stalin, Iancu Maloș din regiunea Timișoara, Dimitriu Octavian din regiunea Galați și numeroși alți bibliotecari.

Un rol deosebit de important în înțelegerea și aprofundarea problemelor muncii cu cartea l-au avut lecțiile politico-ideologice predate cursanților de diferiți activiști și lectori ai cabinetelor regionale de partid. Documentele Congresului al III-lea al partidului au constituit baza celor 8 lecții predate și a discuțiilor din seminar. Ele au contribuit la înțelegerea sarcinilor politice care stau în fața bibliotecarilor în etapa actuală.

O contribuție însemnată în desfășurarea procesului de învățămînt, ca și în formarea cursanților ca buni bibliotecari au adus-o

lecțiile de pedagogie, de literatură și agrotehnică.

Lecțiile de pedagogie ca și cele de literatură au contribuit la lămurirea unor probleme ca: îndrumarea lecturii elevilor în raport cu vîrsta și cu cerințele procesului de învățămînt ce se desfășoară în școală, care poate fi aportul bibliotecarului la educarea sentimentelor patriotice și a dragostei față de oamenii muncii din toate țările, felul în care organizațiile U.T.M. și de pionieri, precum și colectivele voluntare ale bibliotecilor trebuie să sprijine bibliotecarul în munca sa etc. Discuțiile purtate în seminarii — pe teme îndrumării lecturii cititorilor, a popularizării cărților și a folosirii bibliografiilor în munca de recomandare a cărților au evidențiat eficacitatea lecțiilor de literatură și pedagogie.

Pe lângă faptul că au înfățișat perspectivele dezvoltării agriculturii țării noastre în viitorii 6 ani, lecțiile de agrotehnică au fost însoțite de prezentarea celor mai indicate cărți agrotehnice, care pot fi popularizate la sate și care tratează despre porumbul siloz, creșterea șeptelului de animale, ridicarea producției de cereale la hectar etc.

Cunoștințele teoretice au fost fixate în seminarii și prin organizarea unor activități practice. În cadrul acestor activități, cursanții au avut posibilitatea să lucreze efectiv la efectuarea operațiunilor de prelucrare și organizare a fondului de cărți, la întocmirea și organizarea cataloagelor alfabetice și sistematice, la folosirea bibliografiilor și întocmirea listelor de recomandare, la organizarea unor manifestări de masă cu cartea.

Sub îndrumarea directă a lectorilor, cursanții din toate centrele au întocmit grafice (de exemplu despre creșterea activității bibliotecilor, creșterea și componența fondului de publicații etc.) afișe și anunțuri (privind de exemplu orarul bibliotecii), liste de cărți nou intrate în bibliotecă, sau au organizat manifestări de masă cu cartea etc.

Panouri pe teme ca: *Harta literară a patriei*, *Cărți despre R.P.R. și țările prietene*, *Scriitori și oameni de știință celebri*, au fost întocmite de elevii centrului din Cluj cu

multă grijă pentru realizarea unui conținut bogat și a unei forme sugestive.

Pe lângă activitatea de organizare a unei citări mai eficiente propagande vizuale cu cartea, cursanții au pregătit acțiuni de masă cu cartea, pe care le-au prezentat fie în fața cursanților din celelalte seminarii, fie în fața cititorilor unei biblioteci. Așa de pildă, la centrul Iași, tovarășa Bogoș Olga, împreună cu un colectiv de cursanți, a organizat o călătorie pe harta orașului, intitulată *Prin Iașul de ieri și de azi*, expunere ce s-a dovedit a fi deosebit de instructivă mai ales prin indicarea realizărilor obținute în acest oraș în anii regimului de democrație populară. La Tirgu-Mureș, un colectiv de elevi, condus de tovarășa Racz Ecaterina, a organizat un proces literar asupra cărții *Soarta unui om* de M. Șolohov și o seară literară intitulată *Luminile lui August*. La Craiova, tovarășele Simion Oana și Cergă Elena au organizat „călătoria pe hartă” intitulată *Cuvîntul partidului devine faptă*, expunere axată pe directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. iar la centrul din Cluj cursanții au participat la concursul ghicitoare organizat de colega lor Husznay Magdalena la școala elementară nr. 16 și la o seară literară închinată zilei de 23 August prezentată de un grup de cursanți în cadrul unei unități militare.

Dacă în anii trecuți pentru prelucrarea fondurilor de cărți și pentru întocmirea și organizarea cataloagelor cursanții foloseau fondurile bibliotecilor regionale, în acest an ei au avut la dispoziție în acest scop un fond special, care deși a cuprins un număr insuficient de cărți social-politice și de popularizare a științei, a fost de un real folos cursanților în efectuarea practicii la lecțiile predate.

În perioada de practică efectuată în bibliotecile comunale și școlare, pe lângă faptul că au avut posibilitatea să-și verifice și să-și completeze cunoștințele, — cursanții au dat un ajutor efectiv organizării fondurilor de cărți, cataloagelor și manifestărilor de masă ale bibliotecilor comunale și școlare unde s-a desfășurat practica. Un număr de 45 biblioteci școlare și comunale au fost

ajutate în acest sens. Cursanții de la centrul școlar Iași care au făcut practica la complexul școlar Bîrlad, au realizat în perioada respectivă întocmirea registrului de mișcare a fondului de cărți, completarea catalogului sistematic etc. Grupa de cursanți compusă din tovarășele Cucu Elisabeta, Roșu Didina, Lupu Bița, Vlăgea M. și Cucu Mioara a avut multe de învățat din experiența bibliotecarei Pîndaru Viorica de la bibliotecă comunală Pogănești, raionul Huși, care prin munca desfășurată a situat unitatea sa printre cele mai bune biblioteci comunale din regiunea Iași. Cu sprijinul organizației de partid și al comitetului executiv al Sfatului popular comunal, această grupă de practicanți a organizat, printre alte acțiuni de masă cu cartea, și o seară literară închinată zilei de 23 August. În comuna Abrud din regiunea Cluj, grupa de cursanți a organizat în cadrul taberei regionale de vară pentru pîionieri și școlari, „o călătorie pe hartă în Țara Moșilor”, care a fost deosebit de instructivă pentru copiii veniți pentru prima dată în acest colț al țării. Deosebit de întreprinzătoare s-a dovedit a fi responsabilă grupei, bibliotecara Marian Doina din regiunea Stalin.

Bibliotecarii din bibliotecile școlare, — elevi ai centrului de perfecționare a bibliotecarilor de la Cluj au sprijinit în perioada practicii organizarea unor biblioteci din școlile profesionale. Astfel, grupa de practică alcătuită din Firoiu Marcela, Schuster Irmela, Știrbu Patriciu și Răchită Romulus a reușit să întocmească un plan de muncă al bibliotecii în funcție de profilul școlii, să pună ordine în evidența cărților și periodicelor, să prelucraze cărțile nou intrate în bibliotecă, să întocmească un grafic al cititorilor, să organizeze fondul de cărți în raft, să alcătuiască o expoziție tematică etc.

În general, se poate aprecia că acolo unde practica a fost organizată în bibliotecile comunale și școlare, cursanții au avut mult de învățat, mai ales datorită faptului că au lucrat în condițiuni similare celor de la locul lor de muncă.

În această direcție, conducerea cursurilor din București și Craiova, s-a orientat mai

puțin bine, deoarece a organizat practica tuturor cursanților (inclusiv a bibliotecarilor comunali) în Capitală în primul caz, iar la centrul din Craiova practica a fost organizată la biblioteca regională și într-o bibliotecă comunală (50 de cursanți din totalul de 66 au efectuat practica în biblioteca regională și doar o singură grupă a avut ca loc de practică o bibliotecă comunală). Biblioteca regională București, nu a sprijinit în suficientă măsură organizarea practicii în bibliotecile comunale. Spre deosebire de București, centrele de perfecționare a bibliotecarilor din Iași, Cluj și Tîrgu Mureș au primit un sprijin deosebit din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare. Secțiunile de învățămînt și cultură și bibliotecile regionale au stabilit centre de practică în bibliotecile comunale din regiunile respective, au luat măsuri pentru asigurarea cazării cursanților în satele în care s-a desfășurat practica, iar în unele cazuri s-au îngrijit de transportul acestora la locurile de practică (Iași pentru raionul Hîși și Tg. Mureș).

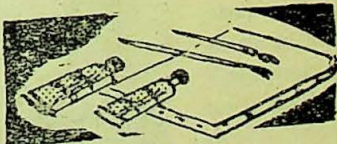
Trebuie apreciate eforturile deosebite făcute de bibliotecile regionale din Tg. Mureș, Iași, Cluj și Craiova pentru sprijinirea bunei organizări a desfășurării acestor cursuri. Deși aflate în plină desfășurare și în faza de analiză la nivel regional a concursului „Biblioteca în slujba construcției socialiste”, aceste biblioteci au asigurat centrelor de școlarizare, lectori din rîndul celor mai buni activiști ai lor, lectori care au predat lecții de specialitate și au condus seminariile și practica cursanților. Este demn de menționat în acest sens efortul depus de tovarășii Bahrin Maria, Olaru Emil și Hulub Maria de la biblioteca regională Iași, strădaniile tovarășilor Hálás Barbara, Kiss Béla și Ring Mina de la Tg. Mureș și ale altor bibliotecari care și-au adus aportul lor la buna desfășurare a cursurilor.

O contribuție însemnată la pregătirea și desfășurarea cursurilor a adus-o Biblioteca centrală de stat. Lucrătorii din serviciul său metodic-bibliografic au colaborat la întocmirea programului de învățămînt, au elaborat lecții și au participat efectiv la organizarea și conducerea procesului de instruire în toate centrele de perfecționare a bibliotecarilor.

Rezultatele pe care le-am trecut în revistă ar fi fost și mai bune dacă durata cursurilor n-ar fi fost atât de redusă, ceea ce ar fi făcut să nu se ajungă la situația de a se micșora numărul de ore și seminarii din program și ca practica să fie de numai 6 zile. De asemenea, o mai bună aprovizionare a cursurilor cu material bibliografic și tehnic ar fi înlesnit atât activitatea didactică a lectorilor cit și studiul individual al cursanților.

Semnalînd dificultățile care au stînjinit buna desfășurare a cursurilor, nu putem omite încetinirea și lipsa de răspundere cu care au acționat unele sfaturi populare în selecționarea și mobilizarea bibliotecarilor care au primit să fie trimiși la cursuri.

Cu toate aceste greutăți invitate în perioada desfășurării cursurilor, absolvenții cursurilor de perfecționare din vara acestui an au depus eforturi susținute pentru însușirea cunoștințelor predate, au aprofundat lecțiile politico-ideologice și au căpătat mai multă încredere în forțele lor. Ei s-au reîntors la locurile lor de muncă hotărîți să desfășoare o activitate mai rodnică cu cartea, pentru a răspunde sarcinilor ce le revin. Rezultatele de viitor vor demonstra — evident aceasta. Va fi necesar însă ca bibliotecile regionale și cele raionale să îndrume și să sprijine efectiv munca acestor proaspeți absolvenți, să-i lege și mai strîns de profesia pentru care s-au pregătit.

Secția muzicală a BIBLIOTECII CENTRALE de STAT

TUDOR CIORTEA
șeful secției muzicale
a Bibliotecii centrale de stat

Ținându-se seama de progresul evident obținut în toate domeniile culturii muzicale, s-a hotărât completarea profilului general al Bibliotecii centrale de stat cu o secție muzicală. În forma ei actuală de organizare, secția muzicală este o imagine convingătoare a realizărilor ce pot fi obținute prin introducerea tehnicii moderne în cadrul unei biblioteci.

Obiectivele importante ale acestei secții s-au conturat în funcție de rolul pe care ea este chemată să-l îndeplinească și anume să devină un mijloc de popularizare a muzicii în rândurile maselor largi ale țării, muncii dornici de a-și completa cunoștințele generale cu o temeinică cultură muzicală și să îndeplinească funcția unui centru de documentare muzicală pentru specialiști.

Pentru îndeplinirea primului obiectiv, de largă răspindire a muzicii, s-a considerat că audierea lucrărilor muzicale este cel mai bun mijloc de cunoaștere și înțelegere a acestei arte. În acest scop a fost amenajată sala de audiții individuale la cască, dotată cu douăsprezece magnetofoane, conexe la douăsprezece perechi de căști, unde auditorii pot asculta programul dorit.

O problemă care a stat în centrul preocupărilor noastre încă de la început, a fost profilarea repertoriului muzical. Ținându-se seama de faptul că la această sală au acces atît auditori care iau contact pentru prima dată cu formele majore ale muzicii, cît și un

public cu pregătire muzicală (studenți de conservator, profesori de specialitate, muzicologi, interpreți și compozitori) s-a căutat ca fonoteca să cuprindă în aceeași măsură lucrări de largă accesibilitate alături de creații muzicale cu o circulație mai restrînsă, acestea avînd mai mult un caracter documentar și de studiu. În orice caz, eforturile au fost concentrate la început spre imprimarea celor mai valoroase și mai reprezentative lucrări muzicale: capodoperele muzicii clasice, creația simfonică a lui Beethoven, lucrările cele mai cunoscute din opera lui Enescu, Schumann, Schubert, Brahms, Chopin, Liszt, Ceaikovski, compoziții ale creatorilor din școlile naționale, lucrări de compozitori moderni și contemporani, precum și cîteva din cele mai cunoscute și iubite opere.

Azi, după trei ani de activitate, acest fond de bază a fost mult îmbogățit cu noi și noi imprimări din toate genurile muzicale și din toate epocile, așa încît și cele mai exigente cerințe pot fi satisfăcute.

În profilarea fonotecii s-a ținut cont pe lângă dezideratele auditorilor și de repertoriul programelor muzicale ale posturilor noastre de radio, astfel încît pe lângă lucrările de largă popularitate, accesibile și deci eficace în vederea cultivării gustului pentru muzică, secția muzicală posedă și imprimări care prin caracterul lor se adresează specialiștilor și cercetătorilor în domeniul muzical.

Pentru acei ce doresc să urmărească anumite compoziții cu partitura în față, a fost organizat un fond de publicații muzicale (note și partituri) care cuprinde peste 2.000 de partituri pentru studiu, în format mic de buzunar și 20.000 de note muzicale și reducerii pentru pian. Faptul că pentru aproape toate imprimările se poate cere și partitura sau notele respective și faptul că anumite lucrări muzicale de mare circulație există imprimate în două sau chiar trei interpretări deosebite, puîndu-se astfel compara concepția interpretativă a unor mari dirijori și interpreți, face din secția muzicală un corespunzător loc de studiu pentru toți cei ce vor să aprofundeze problemele legate de tehnica de compoziție, forme muzicale și interpretare.

La îndemîna auditorilor se află, chiar în sală, un fond uzual de dicționare muzicale, enciclopedii, diferite ghiduri muzicale și alte lucrări de referință, cu ajutorul cărora se pot obține date informative, asupra celor mai reprezentative lucrări muzicale din repertoriul universal, asupra biografiilor celor mai de seamă compozitori și interpreți, lămuriri cu privire la problemele teoretice etc. Tot acest material documentar, împreună cu studierea partiturilor și audierea lucrărilor muzicale pe benzi de magnetofon, ajută la o înțelegere cit mai completă a operei unui compozitor precum și la cunoașterea epocii în care a trăit și a realităților politice și sociale care i-au influențat creația.

Pentru îndeplinirea sarcinii principale de a difuza muzică de bună calitate în mase cit mai largi, secția muzicală a Bibliotecii centrale de stat organizează audiții în întreprinderi și instituții, precum și audiții publice săptămînale, în localul bibliotecii.

La cerere, sau după o prealabilă înțelegere cu responsabilul cultural, au fost organizate asemenea audiții la Uzinele „Semănătoarea”, la Școala specială de maeștri a Ministerului Construcțiilor și Materialelor de Construcții, la Casa de Cultură a Tineretului din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, la spitalul Colentina, la Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin” etc. Cu această ocazie a fost popularizată creația muzicală a lui George Enescu, a compozitorilor clasici ruși, s-au audiat lucrări ale compozitorilor contemporani romîni și sovietici, precum și piese de largă accesibilitate din repertoriul muzicii universale. Toate aceste audiții sînt precedate de un cuvînt introductiv, cuprinzînd elemente biografice și lămuriri cu privire la lucrările ce urmează a fi audiate.

Audițiile publice ce au loc săptămînal în localul Bibliotecii centrale de stat sînt organizate în cicluri cu durata de un an. Primul ciclu, intitulat *Pagini din istoria muzicii* a trecut în revistă în mod cronologic cele mai importante etape în dezvoltarea limbajului muzical, familiarizînd astfel pe auditori cu creațiile compozitorilor preclasicilor, clasici, romantici, moderni și contemporani. Al doilea ciclu a fost închinat interpretelor celebri, dîndu-se astfel ascultătorilor posibilitatea de a cunoaște marii interpreți de muzică instrumentală și vocală, sau pe cei mai de seamă reprezentanți ai artei dirijorale. În cadrul acestui ciclu au fost popularizați interpreți romîni ca George Enescu, Dinu Lipatti, George Georgescu, precum și cei mai cunoscuți interpreți străini: reprezentanții de seamă ai școlii sovietice în frunte cu David Oistrach, pianiști celebri ca Edwin Fischer, Walter Gieseking, Wilhelm Backhaus, violoniști cu renume mondial ca Yehudi Menuhin, Jascha Heifetz, Arthur Grumiaux, precum și cîntăreți celebri: de la Nellie Melba, Enrico Caruso, Feodor Șaliapin, Tito Schipa, George Folescu, pînă la cîntăreții contemporani Mario del Monaco, Jussy Björling, Maria Calas, Boris Christoff, Zora Doluhanova, Elisabeth Schwartzkopf, Victoria de Los Angeles etc.

În afară de aceste audiții sub formă de cicluri, secția muzicală organizează audiții

comemorativ și festiv. Astfel s-au comemorat cinci ani de la moartea marelui muzician român George Enescu, bicentenarul nașterii lui Mozart, 200 de ani de la moartea compozitorului G. F. Händel, audiții închinete memoriei lui Schumann, Chopin, Gustav Mahler etc.

Atît audițiile individuale la căști, cit și toate audițiile publice se bucură de o largă participare din partea publicului. Astfel în cursul anului 1959 s-a înregistrat o frecvență de 6.950 de auditori la sala de audiții individuale, care au ascultat peste 14.000 benzi, iar la cele 35 de audiții publice au participat peste 2.800 de muncitori, studenți și funcționari din diferite întreprinderi și instituții din capitală.

O altă sarcină care decurge din obiectivul important al popularizării muzicii este sprijinirea secțiilor muzicale ale bibliotecilor regionale în vederea organizării de către acestea a audițiilor muzicale publice. În cadrul acestei colaborări, secția muzicală a trimis material documentar pentru comemorarea nașterii compozitorului clasic rus Glinka, precum și benzi imprimate cu vocea lui Lenin, pentru a fi audiate în cadrul manifestării de masă organizată cu prilejul aniversării a 90 de ani de la nașterea marelui conducător al clasei muncitoare. De curînd a fost organizată o audiție la Biblioteca regională din Orașul Stalin, închinată memoriei lui George Enescu, în cadrul căreia s-a audiat și o bandă imprimată cu vocea maestrului, trimise în acest scop de secția muzicală.

În viitor, acest sprijin se va intensifica, trimițîndu-le la cerere imprimările necesare organizării audițiilor muzicale publice, precum și prin stimularea organizării unor audiții tematice, acolo unde există condițiile necesare.

În depozitele secției muzicale se păstrează peste 400 benzi imprimate și 3.200 de discuri, cuprinzînd muzică simfonică, de cameră, vocală, muzică populară și ușoară. Din anul 1958, beneficiînd de legea depozitului legal la discuri, secția muzicală primește de la întreprinderea „Electrecord“ cite un exemplar din fiecare imprimare. Pe lîngă

acest mijloc de completare a colecției de discuri, au fost achiziționate din import înregistrări datînd din anii 1958—1959, unele din ele fiind exemplare unice în țară. De curînd, au fost stabilite legături de schimb cu diferite biblioteci muzicale din străinătate, legături care vor îmbogăți secția muzicală cu noi înregistrări de valoare.

Prin intermediul Anticariatului general s-a putut achiziționa o serie de discuri cu un important caracter documentar. Este vorba de imprimări cuprinzînd lucrări interpretate de Rahmaninov, Paderewski, Hubermann, Șaliapin, Caruso, Melba, precum și de celebrii artiști romîni Enescu, Folescu, Traian Grozăvescu, Leonard. De asemenea, pentru cei ce se interesează de istoricul imprimărilor muzicale se păstrează cîteva discuri datînd din anul 1900, adică din primii ani ai apariției acestui procedeu de imprimare.

În colecțiile de note și partituri muzicale se găsesc și cîteva piese rare dintre care amintim în primul rînd o ediție princeps a operei „Tamerlan“ de Händel, apărută în anul 1724 și corectată de mîna marelui compozitor german, o lucrare aparținînd lui Jean Jacques Rousseau „Le Divin du village“ datînd din anul 1735, o ediție a sonetelor pentru pian de Beethoven cu însemnări manuscrise aparținînd celebrului pianist Wilhelm Backhaus, precum și o serie de manuscrise cu muzică psaltică de la sfîrșitul secolului XVIII și începutul secolului XIX.

Toate aceste lucrări cu caracter documentar, împreună cu cele mai noi enciclopedii muzicale dintre care amintim cele 9 volume ale lui „Grove's Dictionary“, sau lucrarea în curs de apariție „Die Musik in Geschichte und Gegenwart“, care la terminare va fi cea mai completă sursă de informații din domeniul muzical, alături de cele 30 de periodice de specialitate din țări diferite oferă cercetătorilor și celor ce doresc să se specializeze în problemele teoretice sau istorice ale artei muzicale, un vast material de studii.

(continuare în pag. 66)

Din experiența bibliotecilor din **TĂRILE SOCIALISTE**

16 ANI DE LA ELIBERAREA BULGARIEI

La 9 septembrie poporul bulgar a sărbătorit 16 ani de la eliberarea sa de sub jugul burghezo-fascist.

Eliberarea Bulgariei a fost rezultatul direct al glorioaselor victorii ale armatei sovietice și al luptei eroice dusă de poporul bulgar sub conducerea P.C.B. împotriva dictaturii monarho-fasciste.

În anii care au trecut de la Eliberare, lichidând moștenirea grea a stăpînirii burghezo-moșierești, harnicul și talentatul popor bulgar, sub conducerea încercată a P.C.B. a schimbat cu desăvîrșire înfățișarea țării sale. A fost făurită o industrie grea proprie, au fost create ramuri noi ale industriei care se dezvoltă cu succes. O victorie remarcabilă a poporului bulgar constituie înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii. Poporul bulgar, care a întâmpinat cu imensă satisfacție apărerea celui de-al VII-lea Congres al partidului și anume că socialismul a devenit dominant în întreaga economie națională a țării, muncește cu avînt pentru a îndeplini, înainte de termen prevederile noului cincinal.

Datorită dezvoltării impetuoase a economiei naționale a R. P. Bulgaria nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii, crește necontenit. S-au obținut succese considerabile în domeniul învățămîntului, culturii, artelor și sănătății publice. La răspîndirea noii culturi socialiste, și în făurirea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, o contribuție de seamă aduc și bibliotecile.

Pe baza materialelor primite la redacția noastră de la tov. V. Protici, redactor la revista bulgară de specialitate „Bibliotekar”, prezentăm unele aspecte din activitatea bibliotecilor din R. P. Bulgaria.

Publicăm integral articolul despre accesul liber la raft la biblioteca regională din Plevna.

ACTIVITATEA BIBLIOGRAFICĂ ÎN BIBLIOTECILE DIN R. P. BULGARIA

Centre culturale cu veche tradiție progresistă citaliștele (așa se numesc bibliotecile de pe lângă casele de cultură ale sfaturilor populare) răspîndesc de mai bine de 100 de ani, lumina cărților în masele largi ale poporului. În Bulgaria, în afara citaliștelor, mai există o rețea a bibliotecilor din sistemul Ministerului Culturii, biblioteci sindicale, școlare, din învățămîntul superior, Biblioteca Academiei de Științe, biblioteci ale unor ministere și ale cabinetelor de partid.

Toate aceste lăcașuri de cultură s-au dezvoltat impetuos după Eliberare, cînd știința și cultura au fost puse în slujba celor ce muncesc.

În ultimii ani, în munca de bibliotecă un loc de frunte ocupă activitatea bibliografică, întreprinsă sub conducerea Institutului bibliografic „Elin Pelin”, de Biblioteca de Stat „V. Kolarov”, Biblioteca centrală a Academiei bulgare și Biblioteca Universității de stat. Această activitate se concentrează

pe două mari direcții: activitatea bibliografică cu caracter informativ pentru specialiști și activitatea de popularizare în general, printre miile de cititori a celor mai bune și frumoase cărți.

Biblioteca de Stat „V. Kolarov“, înființată din anul 1878 este cea mai importantă bibliotecă din R. P. Bulgaria, fiind totodată și centrul activității metodice. Printre publicațiile bibliografice importante pe care le publică, cităm: *Izvestia* publicație anuală, o culegere de articole despre activitatea bibliotecară și bibliografică, *Bibliotekar* revistă lunară de specialitate, *Cărți noi* index bibliografic lunar care prezintă cărțile noi apărute.

Biblioteca de Stat „V. Kolarov“, publică de asemenea o serie de indici bibliografici de recomandare, pentru uzul bibliotecilor din întreaga țară în munca cultural-educativă cu cititorii, pe teme actuale, ca de exemplu: *Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în Bulgaria*, *Despre educația comunistă*, *Alegerile pentru a III-a adunare populară*, *Culegerea timpurie a legumelor*, *Cincinalul în cât mai scurt timp*, *Construcții de beton armat* etc.

Biblioteca de Stat „V. Kolarov“ duce o intensă activitate de informare și îndrumare bibliografică în diferite întreprinderi și instituții sub formă de corespondențe bibliografice. Numai în anul acesta biblioteca împreună cu Centrul de informare și documentare tehnico-științifică a Consiliului de Miniștri, a alcătuit patru cataloage informative cu privire la problemele tehnicii moderne.

Un loc de frunte în activitatea bibliografică îl ocupă Institutul bibliografic „Elin Pelin“ care editează următoarele publicații: *Tipăriturile bulgare* — bibliografia națională bulgară curentă care apare din anul 1879; *Buletinul publicațiilor periodice* — buletin bibliografic lunar al articolelor din ziare și reviste (din peste 200 de publicații); *Buletinul publicațiilor muzicale bulgare* — un buletin bibliografic trimestrial care apare din 1958 și care cuprinde noutăți din lumea mu-

zicală; *Anuarul Institutului bibliografic bulgar*, din care au apărut 5 volume.

De asemenea, o serie de publicații apar grupate în serii. În seria „Bibliografii“ au apărut: *Literatura marxist-leninistă în Bulgaria între 1917—1957*, *Literatura noastră beletristică din anii 1944—1957*.

Institutul lucrează la alcătuirea unei cronologii complete a publicațiilor bulgare (cărți și periodice) apărute pînă în prezent în țară și străinătate, se mai lucrează la *Repertoriul cărții bulgare* (1806—1955) și la *Repertoriul publicațiilor periodice* (1844—1944) — două lucrări foarte importante și valoroase (reprezentînd continuarea bibliografiei naționale retrospective).

Biblioteca Academiei bulgare editează bibliografia specială a științelor și artelor. Iată unele din bibliografiile apărute: *Bibliografia economiei și a folclorului slav între anii 1955—1956*; *Bibliografia arheologiei bulgare între anii 1879—1955*. În 1958 la Academia bulgară s-a inaugurat o secție pentru informare și documentare în problemele tehnice, care editează un buletin informativ despre: construcții, chimie, electronică, agricultură, silvicultură, medicină etc.

Activitatea bibliografică a bibliotecilor regionale s-a îndreptat în primul rînd spre reconstituirea istoricului regiunii. Astfel, la biblioteca din Plevna a apărut lucrarea *Mișcarea muncitorească și activitatea comunistilor din Plevna și din regiune în perioada 1891—1944*.

S-au intensificat legăturile de colaborare în domeniul bibliografiei dintre R. P. Bulgaria și celelalte țări socialiste. Institutul bibliografic „Elin Pelin“ și Biblioteca Academiei de Științe din U.R.S.S. au colaborat la editarea lucrării *Republica Populară Bulgaria 1944—1947*, lucrare apărută în două volume între anii 1954—1958.

Întreaga activitate bibliografică din R. P. Bulgaria este orientată în direcția îndeplinirii sarcinilor trasate de Partidul Comunist Bulgar.

ACCESUL LIBER LA RAFT ÎN BIBLIOTECA REGIONALĂ DIN PLEVNA

V. PROTICI

În R.P. Bulgaria s-a pus cu toată seriozitatea problema introducerii accesului liber al cititorilor la fondurile bibliotecilor unde există condiții pentru aplicarea acestei inițiative.

Revista „Bibliotekar“ a publicat o serie de articole pentru a lămuri teoretic și practic această problemă și a arătat succesele obținute în acest domeniu de alte țări ca, U.R.S.S. și Cehoslovacia.

Dintre bibliotecile mai mari existente în țară, prima care a introdus sistemul accesului liber la raft a fost Biblioteca regională din orașul Plevna. Pentru aceasta a fost creat un complex din 5 săli cu o suprafață de 80 m.p. comunicând una cu cealaltă, care pot fi observate și conduse dintr-un singur punct de control. Afară de aceasta, complexul respectiv comunică direct cu depozitul de cărți al fondului principal. Felul cum este împărțit complexul obligă pe cititori să intre prin punctul de control de unde au posibilitatea să meargă în oricare din săli unde se găsesc expuse cărțile, să înscrie în registrul special titlurile cărților luate și să iasă prin același punct fără a traversa prin vreun alt loc.

De o mare importanță pentru colectivul bibliotecii a fost rezolvarea problemei care anume cărți să fie expuse. Alegerea cărților pentru expunere a fost făcută de un bibliotecar specialist care cunoaște bine fondul de cărți și cerințele cititorilor.

Din totalul de 50.000 de volume de care dispune biblioteca, au fost separate pentru „raftul liber“ 20.000 volume.

În această cifră locul de frunte îl ocupă cartea tehnică, literatura politică și științifică. În ceea ce privește literatura propriuzisă, fondul este mereu completat cu noi titluri.

Cum sînt expuse cărțile? În imediata apropiere a punctului de control se găsește literatura tehnico-științifică, în sala înve-

cinată este expusă literatura politică de masă, iar în cea de-a treia sală — literatura beletristică. În sala a patra cărțile sînt combinate: artă, științe naturale, mecanică, lingvistică, biblioteconomie, agricultura...

Ca să poată fi remarcate de la bun început, cărțile apărute de curind, sînt așezate în mici vitrine din două în două rafturi. Afară de acestea în complex se mai găsesc patru vitrine pentru literatura beletristică, tehnică și politică și încă 2 vitrine tematice unde în expunerea cărților se ține seama de temele alese. Toate vitrinele sînt reînnoite săptămînal.

Inaugurarea liberului acces al cititorilor la fondurile Bibliotecii regionale din Plevna a stîrnit un viu interes și a fost primită ca o dovadă a grijii și preocupării permanente pentru îmbunătățirea condițiilor bunei deserviri a miilor de cititori.

Din păcate însă se mai găsesc și din acei care vedeau în noua inițiativă doar o încercare zadarnică pentru că, pretindeau ei, mulți dintre cititori nu au încă orientarea necesară pentru a folosi noua formă. Mulți dintre ei confundau liberul acces cu autodeservire.

Pentru a se evita această confuzie, la dispoziția cititorilor stau bibliotecari consultanți, care dau explicațiile necesare și-i ajută să-și procure cărțile trebuincioase.

Acum, noua formă, a liberului acces, s-a înrădăcinat puternic în practica Bibliotecii regionale din Plevna.

Despre aceasta vorbesc însăși rezultatele obținute pînă în prezent. Ceva mai mult, se observă o sporire a numărului cititorilor și al cărților citite. Așa de pildă, dacă în perioada I.XII.1958—15.III.1959 au fost înregistrați 2587 de cititori și au fost citite 20.997 de volume, în anul următor 1959—1960 pentru aceeași perioadă au fost înregistrați 3191 de cititori și 26.539 volume.

(Continuare în pag. 72)

MIC DICȚIONAR DE BIBLIOLOGIE

Introducere în „Mic dicționar de bibliologie“

Virgil Câdea

Problemele unei terminologii de specialitate par să privească în primul rând — uneori exclusiv — pe lucrătorii domeniului respectiv, cei care folosesc în activitatea lor curentă termenii și simt nevoia fixării, definirii și unificării lor. Observația aceasta, valabilă în atâtea sectoare, explică de ce, alături de lingviști, specialiștii fiecărui domeniu au fost aceia care au propus și au contribuit la stabilirea terminologiei lor, fie în cadrul unor vocabulare tehnice, fie cu prilejul redactării dicționarelor limbii contemporane, la noi, ca și în alte țări. În ce privește însă cartea, problema fiecăruia dintre noi, sătătorul nostru la orice vîrstă, în orice împrejurare, prezintă astăzi mai mult decît oricînd în trecut în fiecare din activitățile noastre, interesul pentru terminologia ei nu este limitat la lumea bibliotecarilor. Modul corect de a numi elementele și chipul sub care se prezintă cartea, funcțiunile și rosturile ei culturale sau sociale, operațiunile necesare minuirii și păstrării ei corespunzătoare preocupă cercuri mai largi decît pentru orice alt vocabular de specialitate.

Profesiunile legate direct de întocmirea, publicarea, confecționarea materială, răspîndirea, organizarea și păstrarea cărții și a celorlalte documente în genere sînt extrem de numeroase. În *Nomenclatorul sistematic al ocupațiilor* (București, 1956), stabilit după Recensămîntul populației din 21 februarie 1956, aflăm nu mai puțin de 720 de profesioni (principale și auxiliare) determinate de aceste activități. Dar în afară de bibliotecari, bibliografi, documentaliști, redactori și editori, traducători, tipografi, difuzori de cărți etc., etc. care folosesc termeni bibliologici, nu există om în al cărui vocabular frecvent folosit, să nu intre un număr important de cuvinte din terminologia privitoare la carte. Aceasta pentru că,

independent de ocupația sa principală fiecare om este un *cititor*, frecventează *bibliotecă* și *librării*, adună *cărți*, se *abonează* la *reviste* și *ziare*, are o *bibliotecă personală* pe care o pune în ordine, dă la *legat* din *cărțile* sale, pe care le *studiază*, își face *extrase* și *rezumate* etc., etc. Iată de ce terminologia de care ne ocupăm, aceea privitoare la carte, la rolul ei social și la activitățile pe care le determină interesează practic, cercuri mult mai largi decît acelea ale numeroaselor categorii de lucrători cu cartea.

Să ne rezumăm însă, în cele ce urmează, la bibliotecari, bibliografi și documentaliști și anume la aceia de la noi din țară. Progresele bibliologiei pe de o parte și marea dezvoltare luată de activitatea bibliotecilor din țara noastră după 23 august 1944, pe de altă parte au determinat alit creșterea numărului de termeni de bibliologie, cit și mărirea indicelui de folosire a acestor termeni. Forme noi de documente (să cităm numai *microfilmul*, *microrila* sau *banda magnetică*), forme noi de activități (în special în domeniul *muncii cu cititorii*, al *bibliografiei* și *documentării*), noi instrumente de orientare bibliografică (*bibliografia de recomandare*, *catalogul colectiv* etc.) au fost incluse în practica bibliotecarilor noștri. Colaborarea dintre bibliotecă, apoi dintre acestea și întreprinderile de producere și difuzare a documentelor și instituțiile culturale a scos la iveală necesitatea denumirii și aplicării corecte a acestor termeni. Serile noi de bibliotecari, formați în cadrul școlilor de specialitate, a cursurilor de calificare și perfecționare, sau recrutați din cadrul altor profesioni, au trebuit să fie inițiați în terminologia tehnicii biblioteconomice sau bibliografice. Dar, evident, ca întotdeauna, realitățile se află într-un anumit avans față de denumirile lor. Pe măsură ce activitatea

bibliologică s-a intensificat, pe măsura creșterii literaturii de specialitate, diversitatea sau imprecizia unor termeni, absența completă a altora au ieșit la iveală. Bibliologiei noastre i s-a lăsat și în această privință, o foarte săracă moștenire. Oricît ar părea de ciudat, substantivul *bibliotecar* nu are în limba noastră un adjectiv corespunzător acceptat. Se spune „Activitatea de bibliotecă” sau *bibliotecară*”, dar această ultimă formă nu este folosită unanim și nici inclusă în *Dicționarul limbii romine literare contemporane*. În lucrările de specialitate se oscilează între „*index bibliografic*” sau „*indice bibliografic*” pentru a denumi același gen de lucrare bibliografică. Abia în aceste zile Institutul de documentare tehnică a elaborat și a pus în discuție proiectele unor standarde (de recomandare!) care să definească termenii *analiză* și *rezumat de autor*. Se vorbește despre *catalog colectiv*, dar se folosește și denumirea de *catalog cumulativ*. Deosebirea între *fond* și *colecție* este încă neclară chiar în manualele de îndrumare a muncii bibliotecarilor. Forma greșită de *documentarist* (pentru *documentalist*) e folosită nu numai în presă, dar și în articole științifice. Între termenii *documentare* și *informare* nu s-a făcut o delimitare practică și chiar din punct de vedere teoretic ea este discutată. *Dicționarul limbii romine literare contemporane* definește astfel verbul a se documenta: „A se *informa* amănunțit și temeinic pe bază de documente”, iar adjectivul *informat*: „Care s-a documentat prin cercetări amănunțite”. Un termen este deci explicat prin celălalt. Între *fișier* și *catalog* distincția nu este totdeauna clară, în special pentru cititori. Cuvîntul *publicație* a început să fie aplicat *periodicului* de către lucrătorii din edituri și întreprinderile de difuzare a cărții. Cît privește prescurtările folosite în referințele bibliografice, la lipsa lor de unitate se adaugă greșita lor întrebuintare. Prin *cf.* (= confer) se trimite adesea la izvorul citat, iar nu la altă lucrare cu informații identice sau similare. *Idem* și *ibidem* sînt folosiți în mod nepotrivit sau cu prescurtări neobișnuite (*ib.* pentru *ibidem*). Prescurtarea titlurilor de periodice a

format recent obiectul unui standard de recomandare (STAS R 1060—59), dar aplicarea ei corectă și uniformă în practica redacțională, bibliografică și documentară este abea în curs.

Voltaire obișnuia să ceară interlocutorilor lui: „Ca să puteți discuta cu mine definiți-vă termenii”. Exigența lui depășește, desigur limitele filozofiei. Ea este necesară în orice domeniu de activitate și, fără îndoială, stadiul atins de bibliologia rominească justifică astăzi încercarea clasificării, fixării și unificării terminologiei acestui domeniu. După începuturile făcute în dicționarele generale (*Dicționarul limbii romine literare contemporane* sau *Dicționarul limbii romine moderne*) și dicționarele tehnice (*Dicționarul politehnic*, cele două ediții ale *Lexiconului tehnic romin*) un efort al bibliotecarilor, bibliografilor, documentaliștilor, dar și al lucrătorilor din domeniul presei, poligrafiei, difuzării cărții, în general din domeniul vast al comunicării și difuzării informațiilor este nu numai necesar, dar intrinsec condițiile unei reușite depline.

Recapitulînd necesitatea și utilitatea acestor acțiuni, ajungem la următoarele constatări:

a. Numărul termenilor de specialitate în tehnica biblioteconomică și bibliografică a crescut considerabil pe plan internațional. Bibliologia noastră a încorporat în prezent în diferitele sale ramuri de activitate, aproape toți termenii sau realitățile desemnate prin acești termeni.

b. Bibliotecarii, bibliografii și documentaliștii trebuie să cunoască și să folosească în mod corect și unitar vocabularul lor de specialitate: în cadrul muncii din biblioteca sau centrul lor; în relațiile de serviciu cu alte instituții și întreprinderi; în relațiile cu cititorii; în lucrările tehnice sau științifice de bibliologie.

c. Categoriile largi de lucrători din redacții, edituri, din poligrafie și în general din domeniile muncii culturale sînt la fel de interesați de fixarea terminologiei bibliologice.

d. Un mare număr de termeni tehnici de bibliologie fac parte din limbajul general

și din fondul principal lexical. Pe de altă parte, limba literară a unui popor fiind „limba creațiilor artistice, a studiilor științifice, a tratatelor politice, limba revistelor și ziarelor, adică limba scrisă“, vocabularul bibliologic intră în cea mai mare parte a lui în limba română literară contemporană. În prezent a început să se elaboreze *Tezaurul limbii romine*, în redactarea căruia apelul la specialiștii diferitelor domenii va fi foarte mare. Bibliologia noastră trebuie să contribuie la această grandioasă operă a lingviștilor cu o terminologie bine studiată, definită și fixată.

e. În însușirea formelor și noțiunilor corecte ale termenilor privind cartea, biblioteca și documentarea maselor largi de cititori, un rol precumpănitor îl au bibliotecarii și în special aceia care desfășoară direct munca cu cititorii. Terminologia bibliografică înseamnă sub acest raport înzestrarea milioanei de cititori din țară cu încă un instrument important pentru însușirea culturii noi.

Terminologia de specialitate face parte din limba vie. Ea nu poate fi studiată și fixată în cabinetul de lucru, ori cit de mare ar fi documentația de specialitate de care dispune cercetătorul. Un mare număr de dicționare bibliografice și vocabulare biblioteconomice străine, în una sau mai multe limbi, apoi literatura bibliologică românească și stră-

ină, instrucțiunile și standardele formează, incontestabil, un material deosebit de util pentru fixarea terminologiei bibliologice. Se adaugă materialul pentru un *Vocabular bibliologic* în limba română elaborat de un colectiv al Bibliotecii Academiei R.P.R., cuprinzând peste 1400 definiții de termeni, cu corespondenții lor în mai multe limbi, apoi articolele publicate pe această problemă în *Studii și cercetări de bibliologie* și în *Căluza bibliotecarului*. Dar cercetarea termenilor din limba vie impune apelul la cei care o folosesc, la creatorii și beneficiarii ei. Inițiativa revistei *Căluza bibliotecarului* de a crea o rubrică special rezervată terminologiei bibliologice reprezintă de aceea, din punct de vedere metodic, calea cea mai sigură de a contribui la fixarea unei terminologii bibliologice corespunzătoare. Posibilitatea publicării treptate a cite unui grup de definiții privind termeni dintr-un anumit sector al bibliologiei și discutarea lor largă în cadrul aceleiași rubrici, de către oamenii de specialitate și de lucrătorii din diferitele domenii ale muncii de bibliotecă, poligrafie și presă sau din alte sectoare ale activității culturale asigură nu numai elucidarea unor nedumeriri sau confuzii — înainte chiar ca un *Vocabular bibliologic* complet să fie publicat, — dar și constituirea unui prețios material auxiliar pentru elaborarea acestui vocabular.

SECȚIA MUZICALĂ A BIBLIOTECII CENTRALE DE STAT

(Urmare din pag. 60)

Secția muzicală a B.C.S., fiind afiliată la Asociația Internațională a Bibliotecilor Musicale (A.I.B.M.), colaborează la revista „*Fontes Artis Musicae*“ editată de această organizație, trimițând semestrial liste selective cu lucrări muzicale (compoziții originale sau studii muzicologice) apărute la noi în țară. Trimitem, de asemenea, în străinătate, la cerere, diferitelor instituții muzicale

lucrări simfonice și vocal simfonice, muzică de cameră sau culegeri de folclor muzical românesc.

În felul acesta, secția muzicală a B.C.S. își aduce contribuția la vasta acțiune de răspindire a culturii în cele mai largi părți ale oamenilor muncii și la popularizarea peste hotarele țării a succeselor și realizărilor muzicologiei românești.

Primele HĂRȚI ROMÎNEȘTI

ANA TOȘA TURDEANU

Cele mai vechi hărți românești despre care avem cunoștințe sigure datează din primii ani ai secolului XVIII.

Pînă la apariția acestor hărți românești, geografia țărilor noastre era puțin cunoscută în Europa. Cartografi de seamă ai secolului XVII ca Mercator, Jaillot, Berry, Sanson și alții, reprezintă cu mari erori pămîntul țării noastre, în special elementele de geografie fizică.

Autorul primei hărți românești stolnicul Constantin Cantacuzino (1650—1716), a fost cel mai de seamă cărturar și om politic de atunci din Țara Românească, ca om politic luptînd pentru stringerea relațiilor cu Rusia și Polonia.

Om de cultură vastă, stolnicul a încurajat pe scriitori și a scris el însuși diferite lucrări, dintre care unele au fost strînse și publicate într-un volum de către N. Iorga în anul 1901 cu titlul *Operele lui Constantin Cantacuzino*.

De numele stolnicului Cantacuzino se leagă întocmirea primei hărți românești a țării. Nu se știe precis ce l-a determinat pe autor să întocmească această hartă. Probabil relațiile și călătoriile sale, îndemnul geografului bolognez Marsigli care între anii 1690—1691 a fost în țara noastră pentru a pregăti un vast studiu asupra Dunării, sau îndemnul lui Del Chiaro și Hrisant Notara. Se știe însă că în anul 1698, cu ocazia unor înțelegeri diplomatice secrete pe care le-a avut cu agenții Poloniei, stolnicul Cantacuzino s-a obligat față de regele Poloniei să-i dea o hartă a Țării Românești mai bună decît aceea procurată de Marsigli.

Stolnicul Cantacuzino întocmește harta promisă, pe care o și tipărește în tipografia seminarului grecesc din Padova în anul 1700, prin grija și ostenețile lui Hrisant Notara.

O copie redusă a acestei hărți, apare în anexă la lucrarea lui Del Chiaro *Istoria delle moderne rivoluzioni della Valachia, Venetia 1718*. Multă vreme nu s-a cunoscut decît această copie din lucrarea lui Del Chiaro. Abia în anul 1926, consulul român Dimăncescu, găsește harta originală a stolnicului Cantacuzino, la British Museum din Londra. Academia și-a procurat copia acestei hărți în mărime naturală 132×64 cm., copie ce există în prezent la Biblioteca Academiei R.P.R.

Copia este scrisă în limba greacă. Numirile sînt grecești și uneori latinești. În partea de sus a hărții, în colțul din stînga, este portretul lui Brîncoveanu închis într-un medalion și înconjurat de o inscripție în limba greacă. Alături este scris titlul hărții în grecește.

Harta reprezintă aspectele fizice și economice ale țării. Ca elemente de geografie fizică menționăm: relieful înalt (muntos și deluros) reprezentat în perspectivă. Foarte sugestiv sînt redade cursurile de apă, prin linii simple cursurile inferioare și rîurile mici și prin linii duble, de grosimi proporționale, rîurile mari. La cursurile de apă sînt arătate și podurile de trecere de pe un mal pe altul.

Pădurile sînt reprezentate prin grupuri de copaci. Localitățile sînt redade prin semnul convențional al unor biserici cu mai multe

turnuri. Se deosebesc târguri, sate și mânăstiri. Sînt indicate peste 500 de localități. Printre altele harta mai indică și subdiviziunile administrative (17 județe), bogățiile naturale (sarea, arama, sulful, melanul, fierul).

Harta stolnicului Cantacuzino reprezintă un mare progres față de hărțile anterioare străine, prin exactitate și detalii. Comparativ însă cu hărțile moderne ea apare, firește, cu numeroase scăderi. Dar orice operă se judecă după nivelul științific și tehnic al epocii sale, ea fiind un produs al societății de atunci și nu a celei de astăzi. În Europa acelor vremi se întrebuițau cam aceleași metode de reprezentare cartografică. Chiar stolnicul Cantacuzino vorbind despre greșelile geografului Filip Cloverie spune că nu trebuie hulit autorul pentru greșelile sale și nici nu trebuie să se mire nimeni de ele; scriitorii nu au umblat ei înșiși prin locurile pe care le descriu, ci fac aceasta după spusese unora sau altora care au trecut pe acolo.

Harta stolnicului a fost mult apreciată de contemporani. Insuși Del Chiaro s-a încredințat mai întii de valoarea științifică a hărții și apoi a utilizat-o în lucrarea sa. Această ediție italiană a hărții este puțin inferioară ediției grecești. La Biblioteca Academiei R.P.R. se găsește și o copie mărită a acestei ediții italiene.

Apoi d'Anville, cel mai de seamă geograf european al secolului, utilizează și el, în operele sale cartografice, harta stolnicului Cantacuzino.

Printre primii geografi care utilizează harta lui Cantacuzino a fost Meletic, profesorul lui Dimitrie Cantemir, autor al unei geografii generale tipărită după moartea lui (în anul 1728) în care amintește de această hartă. De asemenea, Hrisant Notara în *Introducere în geografie* vorbește despre harta stolnicului. El a mai făcut o prelucrare a acestei hărți, probabil în 1701, pe care o dedică lui Brîncoveanu. Harta colorată și frumos ornamentată este lucrată pe hîrtie groasă, cu tuș și acuarele. Copia ei se găsește în Biblioteca Curții din Viena.

După cîțiva ani de la apariția hărții Valahiei se întocmește și harta Moldovei de către fostul domnitor Dimitrie Cantemir, primul savant român de valoare europeană. Harta urma să întregească textul lucrării sale *Descriptio Moldaviae* scrisă în timpul exilului său din Rusia. Dar nici această lucrare și nici harta n-au fost tipărite în timpul vieții autorului. Abia mai târziu se vor publica prin grija fiului său, Antioh. Acesta fiind numit ambasador al Rusiei la Londra, pleacă în anul 1732 prin Germania și Țările de Jos, unde încearcă să publice valoroasele manuscrise ale tatălui său. Nu este o întîmplare că Antioh s-a gîndit să publice în Olanda aceste lucrări deoarece, Țările de Jos erau vestite atunci prin bibliotecile, editorii și gravorii lor cu faimă europeană. În Olanda, se tipărește și harta Moldovei a lui Cantemir, dar mult redusă și schimbată. Ea a însoțit timp de 150 ani toate edițiile lucrării *Descriptio Moldaviae* trecînd drept harta autentică a lui Cantemir.

Au fost însă și cercetători care, începînd cu V. A. Urechia, au pus la îndoială autenticitatea acestei hărți, ea fiind mult inferioară textului; multe din trimiterile textului la hartă nu figurau pe ea. Abia după 200 de ani de la moartea autorului, în anul 1923, geograful român George Vilsan a descoperit în Biblioteca Națională din Paris, adevărata hartă a lui Cantemir.

Harta lui Dimitrie Cantemir este și prima hartă administrativă a Moldovei. Ea arată împărțirea țării în districte (județe) cu denumirea lor. Detaliile acestei hărți nu vor mai apare pe alte hărți pînă la sfîrșitul secolului XVIII, cînd se întocmesc hărți de către militari ruși și austrieci.

Credem că harta a fost concepută în timpul șederii lui Cantemir în Moldova, dar ea a fost desăvîrșită și definitivată în Rusia. Desigur că bazîndu-se mult pe memoria și pe informațiile însoțitorilor săi, Cantemir a făcut și unele greșeli de localizare precum și în ceea ce privește stabilirea granițelor. Cu toate aceste greșeli, harta lui Dimitrie Cantemir are o deosebită valoare documentară.

Geograful francez Delisle a donat Biblioteca Națională din Paris, împreună cu alte documente și harta Moldovei de Dimitrie Cantemir pe care a găsit-o apoi acolo George Vilsan. Delisle a stat vreo 20 de ani în Rusia unde a strâns un bogat material geografic asupra acestei țări. Acolo, în Rusia, el a cunoscut și harta manuscrisă a lui Cantemir pe care a copiat-o.

Harta autentică a lui Cantemir a fost cunoscută și de geograful d'Anville, care face o copie și o utilizează apoi la întocmirea hărții Europei. (Ediția 1761). Aceleași hărți românești le utilizează d'Anville și la întocmirea unei hărți a Ungariei din care autorul a terminat și gravat numai partea răsăriteană. Aceste lucrări ale lui d'Anville reprezintă și prima contribuție geografică

comună a țărilor românești, la cartografia europeană.

Harta stolnicului Cantacuzino și cea a lui Dimitrie Cantemir sînt cele mai însemnate lucrări cartografice din trecutul nostru feudal. Niciuna însă nu sînt întocmite pe bază de observațiuni astronomice, sau de triangulație.

Trebuie să remarcăm că primele hărți românești sînt scrise în limbi străine și sînt tipărite în străinătate. Abia peste 130 de ani de la apariția lor, vor apare și hărți românești, scrise în românește și tipărite în țară. Primele de acest fel sînt hărțile administrative ale Moldovei și Valahiei, apărute la București în anul 1833 în litografia lui Eliad și Bielitz. Acestea reproduc simplificat harta rusească în manuscris, terminată în anul 1832 și tipărită în 1835.

Problemele politicii internaționale în atenția bibliotecarilor

(urmărire din pag. 3-a)

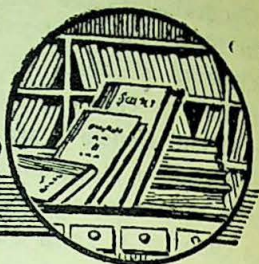
ale bibliotecilor trebuie să-și găsească loc cele mai recente și mai însemnate materiale apărute în presă, însoțite atunci cînd e necesar de explicații, fotografii și hărți care să ajute la o mai bună înțelegere și localizare a evenimentelor. În cadrul cercurilor de citit lectura unor asemenea materiale apărute în presă este de asemenea o cale eficace de informare a oamenilor muncii asupra evoluției situației internaționale.

O deosebită atenție se cuvine a se acorda organizării cu regularitate a revistei presei, consemnînd modul în care au fost oglindite în ziare și reviste principalele evenimente politice petrecute în răstimpul de 1—2 săptămîni. Revista presei trebuie concepută nu ca o simplă înregistrare și enumerare de fapte, ci ca o analiză care interpretează și dezvăluie tîlcul a ceea ce se petrece în lume și implicit este un prilej de recomandare a articolelor de bază publicate în presa centrală și locală.

Ținînd seama de larga popularitate și accesibilitate de care se bucură în practica muncii de masă a bibliotecilor seriile de întrebări și răspunsuri, este indicată organizarea unor asemenea manifestări consacrate problemelor politice cele mai actuale. Pregătite cu sprijinul și sub îndrumarea organizațiilor de partid, seriile de întrebări și răspunsuri organizate de biblioteci se pot transforma în adevărate adunări populare în care să se dezbată și să se lămurească problemele coexistenței pașnice și ale dezarmării generale și complete, politica externă a R.P.R. și toate celelalte probleme care rețin atenția oamenilor muncii din țara noastră, dornici să cunoască și să participe activ la lupta pentru instaurarea unei păci trainice în lume.

Lucrări de specialitate

AVRAMESCU AUREL și CÂNDEA VIRGIL. *Introducere în documentarea științifică*. (Buc.), Editura Academiei Republicii Populare Romine, 1960., 520 p. cu ilustr.

Munca de cercetare științifică și tehnică modernă nu poate fi concepută fără o documentare completă, organizată și care să răspundă problemelor celor mai diverse, în mod precis, rapid și eficient.

Literatura de specialitate din țara noastră nu avea încă un manual care să cuprindă, într-o expunere sintetică, problemele cele mai elementare ale documentării științifice, cu atât mai puțin o lucrare de un nivel științific corespunzător și care să răspundă problemelor și necesităților de documentare atât de acut solicitate.

Este drept că preocupări de organizare a documentării științifice au existat în țara noastră, dar, în condițiile trecutului regim, acestea nu au găsit sprijinul cuvenit, rămânând doar în faza pionierat.

Introducere în documentarea științifică, de Aurel Avramescu și Virgil Căndea, apărută de curând în editura Academiei R.P.R., este prima lucrare de acest gen tipărită în țara noastră.

Autorii, cunoscuți altminteri prin lucrările publicate în revistele de specialitate din țara noastră și de peste hotare, s-au străduit și după părerea noastră au reușit să prezinte în cartea lor, intitulată cu modestie *Introducere în documentarea științifică* — în fond un adevărat tratat de documentare științifică — problemele și metodele acestei discipline.

Accentuarea orientării politico-ideologice a documentării în țările socialiste, — documentarea trebuind să servească la rezolvarea problemelor ridicate de construcția economică și culturală a socialismului, — ocupă în structura acestei lucrări un loc principal. Exemplele pe care autorii le dau cu diferite prilejuri vădesc această preocupare a lor, fie că vorbesc de ordonarea materialului fie că vorbesc de utilizarea documentației adunate, de interpretarea informațiilor furnizate de documentalist.

Lucrarea, un volum compact și bine structurat, cuprinde 4 mari capitole: *Rolul și importanța documentării*, *Sursele generale de documentare*, *Documentele*, *Fazele documentării*, iar la sfârșit, pe lângă o bogată bibliografie de specialitate, 8 anexe cuprinzând indicații documentare, bibliografice și de tehnică a muncii de documentare. Un indice pe materii încheie această carte.

După o trecere în revistă a felului cum este organizată documentarea științifică pe plan internațional, în U.R.S.S., în R.P. Română și în alte țări, autorii se ocupă în primul capitol de noțiunile, terminologia și principalele problemele ale documentării. Ei definesc documentarea ca un auxiliar al cercetării tehnico-științifice, ca o ramură a tehnicii muncii intelectuale și a activității de creație tehnică sau științifică în general.

Documentarea ca activitate strâns legată de știință, tehnică și cultură în general, ridică în primul rând probleme de orientare, indicând asupra cărora laturi ale cunoașterii procură ea informații și cum sînt ele direcționate.

Potrivit indicației lui Lenin de a ne îmbogăți memoria cu „cunoașterea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea“ (*Opere alese*, ed. a 2-a, vol. II, Buc., 1954, p. 668), documentarea trebuie să procure toate datele, toate informațiile necesare cerute pentru elucidarea unei probleme, pentru stabilirea cât mai precisă a adevărului. Utilitatea învățăturii marxist-leniniste pentru orientarea cercetării științifice apare așadar ca o condiție indispensabilă eficacității muncii documentalistei.

Autorii se ocupă cu atenție de problemele documentaliste pornind de la faptul că prin cunoașterea acestora, cercetătorul — beneficiarul documentării — poate evita căutările infructuoase de surse, risipa de energie și timp sau ignorarea surselor fundamentale ale temei lui de studiu.

În capitolul al doilea *Sursele generale de documentare*, înțelegînd sursele de informare ca „totalitatea documentelor (...) și a mijloacelor de a le descoperi și folosi” (p. 109), autorii consideră drept surse de informare și documentare mai întii pe îndrudamente propriuzise pe care le analizează cu minuțiozitate. Cu o justificată atenție organizarea și descrierea acestora — clasificarea, genurile documentelor,

Grupate după criteriul tehnic al întocmirii lor, documentele sînt: *grafice* (manografice, etc.), *documente auditive* (informații orale, fonograme, discuri, benzi magne-muzeistice (piese naturale anorganice și biologice, piese artificiale).

Gruparea după conținut, răspunde la întrebarea ce surse, ce documente există și pot fi consultate privitor la subiectul cercetat. În acest sens se disting mai multe feluri de grupări (clasificări) și anume, clasificarea sovietică, clasificarea chineză, clasificarea lui C. A. Cutter, clasificarea bibliografică a lui H. E. Bliss, sistemul Colon al bibliografului indian S. R. Ranganathan și sistemul clasificării zecimale.

Expunînd genurile de documente, autorii au adoptat un criteriu mixt, prezentînd documentele atît din punct de vedere al tehnicii întocmirii lor, cît și după valoarea conținutului acestor documente.

Din punctul de vedere al aplicațiilor practice ale documentării, capitolul al patrulea *Fazele documentării* reține interesul cercetătorului. Se dau aci indicații de ordin general pentru alcătuirea unei documentări eficiente, documentarea trebuind să satisfacă două condiții primordiale: să corespundă scopului și să reprezinte o soluție economică. În acest sens se dau indicații pentru întocmirea planului de documentare, de culegere a surselor de informare, de studiere a surselor de utilizare a documentației. Acest capitol este totodată o bună expunere a tehnicii muncii intelectuale, atît de necesară în munca oricărui om de știință, cercetător, scriitor, ziarist, redactor, student etc.

De un real folos în activitatea documentalistului sînt referințele pe care autorii le dau în *Anexele* de la sfîrșitul volumului, care cuprind denumirea organizațiilor internaționale de documentare, a centrelor naționale de documentare, arhivelor, bibliotecilor și muzeelor din R.P.R. și din alte țări, editurile și centrele de schimb de publicații și microfilme, principalele surse bibliografice generale și lucrări de referințe, un scurt vocabular în 14 limbi, de termeni folosiți în descrierea publicațiilor, o listă a standardelor aplicate în tehnica documentării și în sfîrșit, principalele prescurtări de titluri și elemente descriptive folosite în lucrările și referințele bibliografice.

Aurel Avramescu și Virgil Căndea s’au finit seama de problemele cărora trebuie să le răspundă cartea lor și de cercul larg al celor ce o vor folosi. Lucrarea lor apare într-o perioadă în care documentarea se bucură de o atenție deosebită din partea tuturor creatorilor de valori materiale sau culturale, din partea lucrătorilor din toate domeniile, de la știință și tehnică, pînă la activitatea didactică, redacțională etc. Imbrățișînd totalitatea problemelor privind consemnarea cunoștințelor umane în documente, organizarea, difuzarea și utilizarea lor-pentru creații viitoare, dintr-o activitate documentarea a devenit astăzi *documentologie*, o știință nouă care își precizează domeniul, terminologia, principiile și metodele. Merită subliniat faptul că autorii, care puteau încerca redactarea unui manual de documentare adresat documentaliștilor, bibliografilor și bibliotecarilor au preferat să dea un caracter practic, lucrării lor, întocmind o *Introducere în documentarea științifică* pentru uzul cercetătorilor, tehnicienilor, redactorilor, cadrelor didactice și studenților, adică pentru acele categorii de cititori care reprezintă cercurile largi ale beneficiarilor documentării tehnico-științifice, răspunzînd astfel principalei cerințe resimțite în prezent în activitatea de documentare. Acest criteriu pe care și l-au propus autorii explică, desigur, caracterul uneori prea didactic al expunerii, în special în primele două capitole, trecerea prea grăbită peste unele aspecte tehnice ale documentării (de exemplu în paragrafele privind mijloacele moderne ale sortării documentelor, fișele perforate, mașinile electronice, mașinile de tradus etc.), despre care documentalistul de profesie putea aștepta mai multe amănunte și îndrumări, dar care, cum se subliniază la p. 239 a lucrării, interesau mai puțin pe cercetători și nu intrau, astfel, în economia cărții. Cu aceasta interesul lucrării pentru profesioniștii documentării nu scade, desigur. Îndrumările bibliografice, sistematizarea aspectelor documentării, clasificarea documentelor, referințele din anexa vor fi utilizate de documentalist ca și de cercetător. *Introducerea în documentarea științifică* rezumă experiența documentalistă din toate țările, din cele socialiste în primul rînd, în care documentarea este privită drept o activitate menită să ajute la transformarea cunoștințelor într-un instrument pentru construirea socialismului (vezi p. 25 a

lucrării). În aceasta ni se pare că trebuie să vedem semnificația și importanța cărții pe care, în *Prefață*, acad. Horia Hulubei o caracterizează drept „o importantă contribuție românească la literatura documentalistă și un instrument de lucru care va aduce un ajutor prețios la progresul științific, tehnic și cultural din țara noastră”.

Este de așteptat ca principalele observații privind metoda cărții, informațiile pe care le furnizează și îndreptările ce i s-ar putea aduce într-o ediție viitoare, să vie în special din partea cititorilor cărora ea li se adresează, lucrătorii din laboratoare, clinici, uzine, institute de învățământ, redacții, și, fără îndoială, din biblioteci și centre de documentare. Considerăm că autorii ar trebui să țină seama, mai întâi, de necesitatea restrîngerii primului capitol (în special a paragrafului 14). O dezvoltare deosebită necesită, însă, ultimul capitol, acela privind folosirea documentării, care interesează în primul rînd pe cercetători, tehnicieni sau studenți și în care, după cunoștința noastră, se dau în cartea de față primele îndrumări de acest gen publicate în literatura de specialitate din țara noastră. Progresele în acest domeniu sînt astăzi atât de rapide, în special în ce privește mijloacele tehnice noi, mecanice sau electronice, încît menținerea *la zi* a informației impune și un proces redacțional mai rapid în publicarea lucrării. Sub acest raport lucrarea recenzată se oprește la anii 1958—1959, cu actualizări de ultimă oră în încheiere pentru evenimente din 1960, ca recenta hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind ridicarea nivelului tehnic al producției. Bibliografia finală va trebui să elimine articolele de minimă importanță și să fie înlocuite de studii publicate între timp, cu un conținut informativ mai bogat, și să reflecte, în sistematizarea ei, însăși structura cărții, pentru a deveni astfel o bibliografie de bază în domeniul documentării. Noile stasuri de recomandare își vor găsi, desigur, locul cuvenit în *anexa VII*, indicînd unificarea regulilor bibliografice și redacționale la care contribuie Oficiul de Stat pentru Standarde.

Față de scopul cărții și de sublinierea prefațatorului, acad. Horia Hulubei, că lucrarea de față „își va găsi locul în biblioteca fiecărui cercetător, a fiecărui institut științific, a fiecărui cabinet tehnic”, că de ea vor profita „studenții și tehnicienii, medicii și inginerii, documentaliștii, bibliograful, bibliotecarii, conservatorii de muzee, oamenii de cultură în general”, tirajul cărții este neașteptat de mic. Eforturile Editurii Academiei R.P.R. de a publica această lucrare într-o prezentare tehnoredacțională de înalt nivel, cu ilustrații și grafice îngrijit reproduse, se cuveneau completate și printr-o difuzare corespunzătoare a volumului. Această ultimă observație pune cu atât mai mult problema unei noi ediții a acestei prime *Introduceri în documentare* publicată în țara noastră, care să continue acțiunea de familiarizare a cititorilor de la noi cu tehnica, metodele și utilizarea completă a izvoarelor cunoașterii.

VALERIU STREINU

ACCESUL LIBER LA RAFT ÎN BIBLIOTECA REGIONALĂ DIN PLEVNA

(*urmare din pag. 64*)

Deci numai într-un an numărul cititorilor a crescut cu 23,3% iar al cărților citite cu 21,5%.

Privind cifrele, pentru oricine reiese clar superioritatea accesului liber la raft. Dar pentru biblioteca din Plevna cea mai mare bucurie este succesul calitativ obținut cu această metodă. Așa de exemplu numărul cititorilor-muncitori a crescut de la 217 la 409, iar al cititorilor-specialiști în diferite domenii ale științelor — de la 225 la 434.

Foarte mult căutată este literatura tehnică.

Cea mai mare piedică în folosirea noii metode este amestecul pe care-l fac unii dintre cititori, cărților aparținînd diferitelor sectoare. Pentru a evita aceasta am luat

următoarele măsuri: o zi pe lună biblioteca este închisă, iar întregul personal grupează și pune la locul lor cărțile „rătăcite”; se țin consfătuiri cu cititorii unde li se explică cum trebuie procedat, iar în fiecare dimineață între orele 8—8,30 personalul bibliotecii pune la locul lor cărțile restituite în ziua precedentă.

Rezultatele obținute pînă în prezent de către Biblioteca regională din Plevna în aplicarea accesului liber la raft, sînt corespunzătoare. Exemplul Bibliotecii din Plevna are adepți în întreaga țară.

Astfel, cu ajutorul și sprijinul Ministerului Culturii, noua metodă a accesului liber la raft a fost introdusă și în biblioteca model din satul Kosteneț, regiunea Sofia.

CRONICA BIBLIOLOGICĂ

I. BIBLIOGRAFIE. DOCUMENTARE

BARBULESCU, C. *Catalogul poveștilor populare românești*. In : Revista de folclor, V (1960), 1—2, p. 59—74.

După ce subliniază necesitatea alcătuirii unui catalog al poveștilor populare românești, autorul schițează și ceea ce ar trebui să cuprindă indicii și listele alfabeticale ale acestui catalog, cum ar fi : o bibliografie completă cu abreviațiunile folosite în clasificarea poveștilor, lista colecțiilor cercetate, indicele titlurilor de povești cu trimiterea la colecție, culegător, povestitor, localitate, indicele folclorilor al elementelor, motivelor, episoadelor și tipurilor cuprinse în catalog etc.

FOCHI, ADRIAN. *Proiect pentru schema de clasificare a „Bibliografiei generale a folclorului românesc”*. In : Revista de folclor, V (1960), 1—2, p. 140—150.

Autorul schițează proiectul unei viitoare bibliografii a folclorului românesc, care ar putea cuprinde tot materialul folcloric apărut pe teritoriul țării noastre în periodicele, broșurile și cărțile publicate începând cu anul 1800. Lucrare de vaste proporții, această bibliografie ar pune o bază solidă viitoarelor cercetări asupra istoriei folclorului și folcloricității noastre. Autorul se oprește îndeosebi asupra greutăților pe care le implică această lucrare, dând anumite soluții, atât în ceea ce privește metodele de lucru, cât și în ceea ce privește clasificarea materialului.

O monografie sovietică despre Mihail Sadoveanu. In : Luceafărul, III (1960) 13 (1 iul.), p. 12.

Cîteva considerații în legătură cu monografia lui Vasiliu Sugoneai, privind viața și opera maestrului Sadoveanu, lucrare apărută în Uniunea Sovietică.

SANDULESCU, AL. *Intre spirit științific și „preluare în bloc”*. In : Gazeta literară, VII (1960), 20 (12 mai), p. 6.

După ce prezintă aspectele pozitive ale lucrării bio-bibliografice despre Delavrancea, semnată de Emilia St. Milicescu, autorul scoate în evidență o serie de lipsuri ale studiului, atât în ceea ce privește aprecierile asupra biografiei scriitorului și asupra operei sale literare, cât și în ceea ce privește orientarea necritică în unele probleme pe care le pune activitatea politică a acestuia.

VARDANEȚ, N. și KOLREEVA, T. N. *Biblioteca lui Voltaire de la Leningrad*. In : Orizonturi, 1960, 10 (iul.), p. 85—91.

Anul acesta biblioteca Saltikov-Șcedrin din Leningrad, a pus la punct catalogul bibliotecii marelui umanist francez Voltaire. Biblioteca cuprinde 7000 de volume, multe din ele fiind ediții de mare preț.

II. ORGANIZAREA ȘI ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR

Activitatea multilaterală a Bibliotecii Academiei R.P.R., oglindită în cifre. In: Orizonturi, IX (1960), 111—112 (aug.—sept.), p. 107—109.

O sumară dar instructivă trecere în revistă a realizărilor Bibliotecii Academiei R.P.R. în anii puterii populare.

BADEA, EUGENIA. *Biblioteca clubului sprijină bibliotecile din mai multe întreprinderi.* In: Indrumătorul cultural, XIII (1960), 6 (iun.), p. 30.

Biblioteca clubului uzinelor textile „7 Noiembrie” din București, împărtășește cititorilor din experiența sa.

COMĂNESCU, DAN. *Manifestări de masă cu cartea la Brazi.* In: Indrumătorul cultural, XIII (1960), 6 (iun.), p. 63.

Pe șantierul modernului complex petrolifer de la Brazi, biblioteca desfășoară o bogată activitate. Muncitorii iau cunoștință de noutățile literare chiar la locul de muncă, cărțile fiind duse direct pe șantier de către bibliotecară și responsabilii culturali din grupele sindicale.

CROITORU, A. *Cartea agrotehnică în sprijinul producției.* In: Albina, II (1960), 660 (17 aug.), p. 6.

Biblioteca comunală din Făcăeni, regiunea Constanța, desfășoară o intensă activitate de atragere a țăranilor muncitori spre cartea agrozotehnică.

CROITORU, A. *Se întrec cititorii cărții agrotehnice.* In: Indrumătorul cultural, XIII (1960), 7 (iul.), p. 59.

În raionul Birlad, concursul „Biblioteca în slujba construcției socialiste” a stimulat inițierea unor manifestări de masă legate de problemele actuale ale satelor. O formă deosebit de atractivă și eficace o constituie întrecerea cititorilor în cadrul unor concursuri gen „Cine știe, câștigă”, având ca scop popularizarea cărții agrotehnice.

DAVIDEANU, N. *Aspecte privind realizările social-culturale în regiunea Iași, în anii puterii populare.* In: Revista de statistică, IX (1960), 7 (iul.), p. 34—42.

Făcînd un bilanț al realizărilor privind creșterea continuă a nivelului cultural și de instruire a populației în regiunea Iași, autorul trece în revistă și realizările în domeniul dezvoltării rețelei de biblioteci publice în această regiune.

DANCIULESCU, VIRGIL. *La îndemîna tuturor.* In: România liberă, XVIII (1960), 4936 (28 aug.), p. 2.

Marea dezvoltare pe care a luat-o în anii de democrație populară rețeaua de biblioteci publice din țara noastră.

DUMITRESCU, BIANCA. *O zi la biblioteca copiilor.* In: Informația Bucureștiului, VIII (1960), 2150 (4 iul.), p. 2.

Reportaj de la Filiala pentru copii a Bibliotecii centrale de stat a R.P.R.

GRIGORESCU, DAN. *Cititori — propagandiști*. In: *Scinteia tineretului*, XVI (1960), 3510 (28 aug.), p. 1 și 3.

Din activitatea bibliotecii schelei Băicoi. Cu câteva luni în urmă, clubul schelei lansase chemarea: „Fiecare muncitor — un cititor”. Articolul trece în revistă rezultatele obținute în primul semestru al anului.

In vizită la trei biblioteci. In: *Indrumătorul cultural*, XIII (1960), 7 (iul.), p. 48—49.

Constatări dintr-o vizită la biblioteca raională și la bibliotecile populare „Barbu Delavrancea” și „Anton Pann”, din raionul Tudor Vladimirescu — București. Comparind unele date privind înscrierea cititorilor și difuzarea cărții, articolul scoate în evidență rezultatele bune pe care acestea le-au obținut în activitatea lor.

LAZARESCU, VIRGINIA. *Au și îndeplinit indicii prevăzuți*. In: *Indrumătorul cultural*, XIII (1960), 7 (iul.), p. 47.

O prezentare a activității bibliotecilor din raionul Giurgiu în cadrul concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”.

MANU, IOANA. *Raftul liber*. In: *Indrumătorul cultural*, XIII (1960), 7 (iul.), p. 57.

Aspecte din activitatea bibliotecii clubului fabricii „Iános Herbák” din Cluj, care oferă muncitorilor prin metoda „Raftului liber”, cărțile care îi interesează.

POMPONIU, GEORGETA. *Prietenii cărții tehnice*. In: *Scinteia tineretului*, XVI (1960), 3488 (2 aug.), p. 2.

La fabrica de hirtie „1 Septembrie”, din Bușteni, a fost inițiată, printre altele, acțiunea „Citiți cărți tehnice” — acțiune de mobilizare largă a tinerilor pentru lectura cărților tehnice.

POPESCU, GH. *Fiecare tinăr colectivist, un cititor al cărții agrozootehnice*. In: *Scinteia tineretului*, XVI (1960), 3497 (12 aug.), p. 3.

Activitatea bibliotecilor din regiunea Constanța în domeniul cărții agrozootehnice.

TRANDAF, V. *Despre igiena în depozitele de arhivă și unele măsuri de conservare a materialelor documentare*. In: *Revista arhivelor*, III (1960), (1 oct.), p. 282—299.

Articolul urmărește să readucă în centrul preocupărilor bibliotecărești, lupta pentru asigurarea condițiilor necesare păstrării avutului documentar.

VADU, P. *Cartea prezentă în viața satului*. In: *Albina*, II (1960), 653 (20 iul.), p. 4.

Insemnări din activitatea bibliotecii comunale Scurtești, raionul Buzău, în timpul campaniei agricole de vară.

ZAINESCU, A. I. ...*Și cărțile vor avea mai mulți prieteni.* In : *Scînteia tineretului*, XVI (1960), 3511 (30 aug.), p. 1.

Despre activitatea rodnică și variată a bibliotecii comunale Pietroasele din raionul Mizil.

III. ORGANIZAREA MUNCII INTELECTUALE

DIMA, AL. *Despre munca științifică.* In : *Luceafărul*, III (1960), 11 (1 iun.), p. 1.

Recomandări adresate tinerilor privind lectura și munca științifică de cercetare în domeniul istoriei literaturii.

KERNBACH, VICTOR. *A citi și a alege.* In : *Veac nou*, XVI (1960), 27 (8 iul.), p. 4.

Despre cititorul nou al epocii construirii socialismului, cititor exigent care dorește să învețe cit mai mult din cărțile pe care le citește.

POPESCU, I. *Lectura elevilor pe timpul vacanței.* In : *Luceafărul*, III (1960), 14 (15 iul.), p. 8.

Găsirea metodelor celor mai eficace pentru orientarea efectivă și operativă a lecturii elevilor trebuie să constituie o preocupare serioasă a întregului colectiv didactic al oricărei școli. Autorul subliniază necesitatea cultivării gustului tineretului pentru lectura aleasă, educativă, pentru contactul permanent cu cartea, mai ales în timpul vacanțelor.

RIPEANU, VALERIU. *Tineretul și cultura.* In : *Luceafărul*, II (1960), 16 (15 aug.), p. 2 și 17 (1 sept.), p. 2.

Rolul și rostul lecturii în anii de formare a personalității tinerilor.

IV. EDITURA. POLIGRAFIE. DIFUZAREA CĂRȚII.

Anul Tolstoi. In : *Luceafărul*, III (1960), 12 (15 iul.), p. 12.

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la moartea marelui scriitor, editurile sovietice pregătesc o serie de lucrări despre Tolstoi, precum și reeditări ale operelor acestuia.

Cărți românești peste hotare între anii 1957—1960. In : *Luceafărul*, III (1960), 12 (15 iun.), p. 12.

METEA, OCTAVIAN. *Despre tirajul unor cărți.* In : *Scrisul bănățean*, XI (1960), 8 (aug.), p. 79—80.

Subliniind marele progres care s-a făcut în domeniul difuzării cărții în anii puterii populare, autorul constată totodată insuficiența unor tiraje.

Noi, peste hotare. In : *Luceafărul*, III (1960), 11 (1 iun.), p. 12.

Știri de peste hotare privind editarea în limbi străine a operelor unor scriitori români.

ROMAN, ION. *Un succes editorial.* (Noua serie a colecției „Biblioteca pentru toți”). In : *Contemporanul*, 1960, 35 (26 aug.), p. 3.

Se recomandă

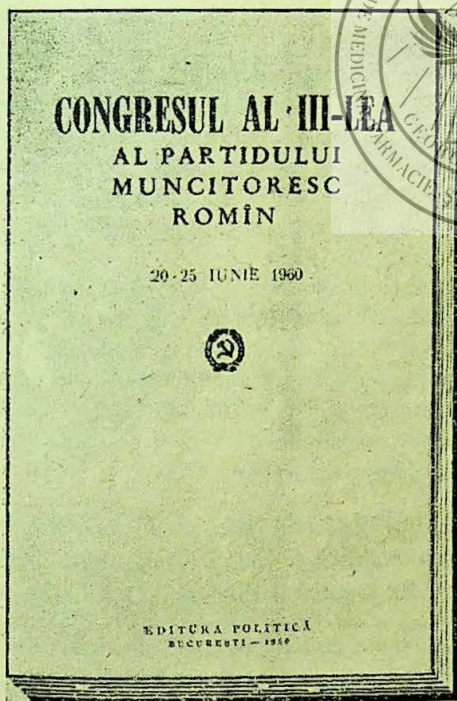
CONGRESUL AL III-lea AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN.

20—25 Iunie 1960

București, Editura politică, 1960,
760 p.

Volumul cuprinde rapoartele, rezoluția și directivele adoptate de Congres, textul Statutului P.M.R. și modificările aprobate de Congres.

conducătorilor delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești, telegramele de salut sosite pe adresa Congresului din partea unor partide frățești, rezultatul alegerii membrilor în organele conducătoare ale partidului, cuvântarea de încheiere a lucrărilor Congresului rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum și cuvântările rostite la marele miting al oamenilor muncii din Capitală organizat cu prilejul încheierii lucrărilor Congresului.

discuțiile la rapoarte, cuvântările delegațiilor organizațiilor de partid și orășenești, cuvântările de salut ale

Republica Populară Română. București,
Editura „Meridiane” și S.R.S.C., 1960. 870 p.

Atlasul Republicii Populare Române apărut în condițiuni grafice excepționale, fapt pentru care i s-a acordat medalia de aur la Expoziția internațională de la Leipzig, apărut în limbile rusă, germană, engleză și franceză în anul 1959 și acum în limba română, bogat ilustrat, cuprinzând numeroase hărți geografice, care prezintă sugestiv bogățiile și frumusețile patriei, completează un gol resimțit de foarte multă vreme în literatura noastră de acest gen.

Pe lângă expunerea condițiilor naturale în care este așezată patria noastră, lucrarea face un scurt istoric al dezvoltării societății omenеști pe teritoriul R.P.R., începînd cu epoca străveche și terminînd cu zilele noastre. Un amplu capitol se ocupă de economia R.P.R., iar literatura, arta și folclorul sînt

prezentate cu exemplificări bine alese. Presei, editurilor, radiodifuziunii și televiziunii li se acordă de asemenea un spațiu larg. Turismului în general i-a fost rezervat un capitol bogat ilustrat, în care orașele de interes republican sînt prezentate cu caracteristicile fiecăruia. Lucrarea constituie un prețios material informativ asupra realizărilor regimului nostru de democrație populară în toate domeniile vieții sociale.

ANDRIEȘ, MIHAI GHEORGHE. *Republica populară Bulgaria*. Buc., Editura științifică, 1959. 259 p. cu ilustr. + 5 h.

Sintem apropiați din punct de vedere geografic și istoric de harnicul popor bulgar și dorim să cunoaștem cît mai mult din trecutul și realitățile prezentului în țara dintre Dunăre și munții Rodopi.

Mihai Andrieș, ca unul din cei care au avut prilejul să viziteze țara vecină în ultimii ani, apropie cititorului român cartea sa *Republica Populară Bulgaria* de „uriașul șantier în care constructorii bulgari clădesc o lume nouă“.

Cum este și firesc, autorul își începe cartea cu descrierea condițiilor naturale — relief, climă, ape, vegetație — în care își duce viața, de mai bine de 1300 de ani, poporul bulgar. O sintetică prezentare a istoriei acestui popor și a orînduirii sale de stat actuale încheie partea de informare generală asupra țării vecine.

Un interes deosebit suscită capitolul despre populație și dezvoltarea bunăstării poporului. Creșterea natalității și scăderea mortalității generale sînt consecința îmbunătățirii condițiilor de trai pe care orînduirea democrat-populară le-a adus poporului bulgar. În ceea ce privește învățămîntul și cultura, Bulgaria a făcut în cei 16 ani de la eliberare un uriaș pas înainte. Neștiința de carte este de domeniul trecutului iar în ceea ce privește numărul studenților ce ur-

mează cursurile universitare, R.P. Bulgaria a depășit de mult unele state capitaliste.

Economia națională și relațiile economice externe, care oglindesc saltul istoric ce a așezat Bulgaria pe un loc de seamă în cadrul comunității țărilor socialiste și i-a ridicat prestigiul internațional, sînt tratate cu deosebită atenție. Mai bine de jumătate din carte este acordată acestor probleme.

Dintr-o țară înapoiată, cu o industrie slab dezvoltată, ea a devenit un stat socialist puternic care, prin amploarea construcției sale economice și larga desfășurare a forțelor sale materiale și culturale se impune atenției lumii întregi. Astăzi producția industrială reprezintă 68,3% din produsul social total, volumul producției industriale globale fiind în 1957 de 8 ori mai mare față de 1939. Bulgaria a depășit de mult Turcia și Grecia în privința producției pe cap de locuitor la unele produse industriale principale (energie electrică, cărbuni, ciment, țesături de bumbac).

Dacă înainte de 1944 Bulgaria importa fier, oțel, cărbune, energie electrică, mașini agricole și utilaj petrolifer, astăzi acestea se produc în cantități ce acopăr nevoile economiei naționale. Mai mult chiar, Bulgaria exportă mașini agricole și utilaj petrolifer. Volumul producției la principalele culturi agricole a crescut între 1951—1957 cu 15—45% față de 1939.

Lăsînd să vorbească mai mult faptele și cifrele, împletind într-un chip fericit limbajul descriptiv al științei cu poezia, Mihai Gheorghe Andrieș a dat literaturii consacrate țărilor vecine, o valoroasă lucrare de informare generală asupra Republicii Populare Bulgaria.

DUMITRIU, VASILE. *R. P. Bulgaria. Un drum de luptă și victorii*. Buc., Editura politică, 1960. 168 p. cu ilustr. + 1 h.

Prietenia dintre popoarele romîn și bulgar, cimentată de-a lungul secolelor în focul eroicelor lupte pentru libertate, independență națională și construirea unei societăți noi, solicită o mai profundă cunoaștere a realităților din țările noastre. Dorința de cu-

noaştere a măreţelor realizări obţinute de vecinul nostru de peste Dunăre, sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist Bulgar, primeşte, prin apariţia cărţii lui Vasile Dumitriu, un vrednic răspuns.

Aplecat asupra hărţii, cititorului român i se prezintă într-un limbaj apropiat, peisajul colorat al ţării străjuită de munţii Balcani şi Rodopi, de Dunăre şi Marea Neagră.

Filele de istorie aduc, parcă aevea, în faţa noastră vremurile de demult, presărate din belşug de răscoale populare, sîngeros înăbuşite de asupritorii bizantini sau turci.

Dar zorii eliberării, pentru care s-au jertfit Hristo Botev, Liuben Karavelov, Vasile Levski, Nikola Vapţarov se revarsă peste plaiurile Bulgariei. Eliberarea de sub jugul turcesc de la 1878, este desăvîrşită la 9 septembrie 1944, cînd poporul bulgar, cu ajutorul frăţesc al popoarelor sovietice, se eliberează de sub jugul fascist, croindu-şi un drum nou în istorie.

Perioada de avînt furtunos ce a urmat eliberării şi care a dus poporul bulgar la punerea bazelor noii orînduirii sociale, este tratată cu multă atenţie de autor, care ştie să împletească vigurozitatea verbelor „a construi şi a lupta“ cu căldura ce izvorăşte din avîntul creator al poporului. În cei 16 ani de la eliberare faţa ţării de la sudul Dunării a cunoscut schimbări uriaşe.

Uzine noi, oraşe noi au apărut pe harta Bulgariei — Dimitrovgrad, Madan, Ruzodem...

Bulgaria produce astăzi maşini agricole şi utilaj petrolifer, pe care mai înainte le importa. În 1953 s-a produs, pentru prima dată, oţel în uzinele siderurgice din Bulgaria.

Imense lanuri de grîu, culturi întinse de porumb şi plante industriale acoperă ogoarele gospodăriilor agricole colective din Bulgaria, prima din ţările democrat populare care a terminat cooperativizarea agriculturii.

Neştiinţa de carte a fost complet lichidată. O întinsă reţea de şcoli de toate gradele, alături de biblioteci, cămine culturale, teatre şi cinematografe, duc lumina ştiinţei şi culturii pînă în cele mai depărtate sate,

pregătind în acelaşi timp cadrele de nădejde ale construcţiei socialiste.

O deosebită atenţie acordă Vasile Dumitriu, în cartea sa, legăturilor de prietenie pe toate tărîmurile vieţii sociale, politice, economice şi culturale dintre poporul nostru şi poporul bulgar, insistînd asupra preţurii ţării noastre în ţara vecină.

SAHIA, ALEXANDRU. *Scieri alese*. Cu un cuvînt înainte de G. Macovescu şi o prefaţă de Pompiliu Marcea. Buc., E.S.P.L.A., 1960. 432 p. + portr.

Ediţia de faţă cuprinde o selecţie reprezentativă din opera lui Alexandru Sahia. Volumul se împarte în trei mari capitole: *Nuvele şi schiţe*; fragmente din cartea *U.R.S.S. — azi şi Articole şi reportaje*, culese din periodicele la care a lucrat Sahia. Unele schiţe şi articole apar pentru prima oară în volum.

Scriitorul Alexandru Sahia, deşi n-a lăsat o vastă operă literară, poate fi considerat drept pionierul realismului socialist în literatura noastră. Socotind scrisul ca „o contribuţie la eforturile de eliberare a masei muncitoreşti“, Sahia a demască cu vigoare şi curaj exploatarea şi oprimarea muncitorimii, rasismul şi şovinismul, războiul şi militarismul. Aşa precum se subliniază în „cuvîntul înainte“ al volumului recent tipărit de E.S.P.L.A. „nuvelele lui Sahia sînt un exemplu de literatură militantă pentru cauza clasei muncitoare. Valoarea lor rezidă în atitudinea partinică a scriitorului faţă de problemele esenţiale ale societăţii în care trăia; în tratarea acestor probleme de poziţiile clasei muncitoare; în mesajul transmis masei“.

Astfel, în nuvelele *Uzina vie* şi *Revoltă în port* este vorba de muncitori înaintaţi, cu conştiinţa clară a luptei, cu încredere în forţa şi destinul clasei lor. Protestul răspicat împotriva războiului, a ororilor lui, răzbate cu putere din schiţele *Intoarcearea tatei din război*, *În cîmpia de singe a Mă-răşeştilor*, după cum în *Ploaia din iunie* ni se înfăţişează un tablou zguduitor al vieţii ţăranilor din România burghezo-moşierească.

Gazetar înăscut, pasionat, Sahia a militat pentru cauza celor mulți, protestînd cu vehemență împotriva exploatării, a întemnițării și schingiurii celor mai buni fii ai poporului muncitor. Articolele sale din *Cuvîntul liber*, *Facla*, *Veac nou*, *Bluze albastre*, *Dimineața* etc. — și din care, o bună parte sînt reproduse în acest volum, — sînt o curajoasă pledoarie pentru o zi mai bună, izvorită din dragostea și solidaritatea cu masele ce gemeau sub călcîiul nemilos al exploataților. Din anii aceia, ai negrei ilegalități, Sahia a cunoscut și s-a împrietenit cu Constantin David și Ilie Pintilie.

Volumul reproduce apoi fragmente cuprinzătoare din cartea *U.R.S.S. — azi*, apărută în 1935.

În întregul ei, recenta ediție de *Scrieri alese* cinstește memoria marelui scriitor, prezentînd o imagine cuprinzătoare a activității scriitoricești și ziaristice a lui Alexandru Sahia, prilejuind cunoașterea temeinică și prețioasă a binemeritată a operei sale.

NICOLAU, EDMOND. *Roboții și mașina*. București, Editura tineretului, 1960, 261 p. (Colecția „Știința învinge“).

Este bine stabilit adevărul că nu se poate confunda creierul omului cu o mașină, na- tura și organizarea lor fiind diferite ca și funcțiile pe care la rîndul lor le îndeplinesc. Creierul gîndește, iar mașina reproduce anumite operații indicate de om. Cartea profesorului universitar Edmond Nicolau ne înfățișează originea și evoluția roboților, cău- tînd să demonstreze în ce măsură pot ei în- locui creierul și pot ușura munca omului.

Autorul dă la un nivel accesibil maselor largi de cititori, explicații științifice despre caracteristicile mecanismelor puse să ex- ecuta un program gîndit de om, demonstrînd că automatul poate lua decizii cînd i se creiază scheme și condiții precise de func- ționare. Lucrarea este completată cu schițe și desene sugestive care dau cititorului o imagine vie asupra mecanismelor și a ope- rațiunilor ce pot fi executate de mașini. Un capitol întreg este consacrat stadiului ac- tual al automatizării. Folosirii mașinilor electronice în munca de documentare, i se

rezervă de asemenea o prezentare foarte sugestivă. Operațiunea de sortare a fișelor și de extragere a informațiilor referitoare la o anumită temă, se pare că este rezolvată de bibliotecarul electronic, care răspunde prompt și precis la întrebările puse, comu- nicînd în cel mai scurt timp care sînt arti- colele în care se tratează problema căutată și indicînd la nevoie și rezumatul lor. În carte, ne vom întîlni cu medicul electronic care examinează inima și vasele sanguine, stabilește și înregistrează diagnosticul, iar apoi recomandă regimul de urmat. Sînt pre- zentate mașinile-ingineri, care întocmesc scheme sau rezolvă analize chimice, piloți automați care dirijează avioanele și nume- roase alte automate care dau imaginea unei ore din viața unui oraș al anului 1970.

KOZLOWSKI, B. *Istoricul navei*. Bucu- rești, Editura științifică, 1960, 403 p. cu

ilustr. Într-un volum bogat ilustrat cu foto- grafi, schițe și numeroase desene, această lucrare tradusă din limba poloneză, oferă publicului cititor un „istoric al navei“ de la copacul plutitor folosit de strămoșii noștri, pînă la spargătorul atomic de ghiță Lenin care poate naviga 2—3 ani fără să-și impro- spăteze rezerva de combustibil. Deși lucrarea abundă în amănunte istorice și conține nu- meroase schițe tehnice și exemplificări ale procesului tehnologic în construcția dife- ritelor tipuri de nave, — dînd în același timp multe date asupra drumului parcurs de înaintașii noștri pentru a transforma mește- șugul navigării, în știință, datorită stilului limpede, și foarte viu, — cartea este acce- sibilă maselor largi. Odată începută, lectura acestei cărți trezește cu fiecare pagină in- teresul cititorului, chiar dacă nu este un spe- cialist în construcții de nave sau un pasio- nat navigator. Bogăția materialului infor- mativ completează — în mod plăcut — no- țiunile de cultură generală necesare oricărui tînar, dar în același timp oferă o lectură in- teresantă cititorului adult.

Lucrarea se încheie cu 2 anexe prețioase care indică: „Izvoarele bibliografice mai importante“ și „Dicționarul termenilor ma- rinărești folosiți în carte“.

În scrieri CITITORII

Popularizarea cărților de literatură beletristică realist-socialistă

căutînd să-i apropie cît mai mult
scriitorilor noștri contemporani.

Folosind agitația vizuală bibliotecile au reușit să atragă atenția cititorilor asupra unor cărți ca: *Rădăcinile sînt amare* de Zaharia Stancu, *Pe multe de cuît* de Mihail Beniuc, *Străinul și Setea* de Titus Popovici, *Cuscii* de Al. I. Ghilia, *Șoseaua Nordului* de Eugen Barbu, *Moromeștii* de Marin Preda, *La cea mai înaltă tensiune* de Nagy Istvan și altele. La panoul bibliotecii raionale cît și la gazetele de stradă la sate se afixează liste de recomandare a cărților noi intrate în biblioteci. Deservirea cititorilor la sate se face prin bibliotecile de casă și colportaj. Metodele acestea au dat frumoase rezultate în răspîndirea cărților care tratează viața nouă a satelor noastre, cum sînt *Piine albă* de Dumitru Mircea, *Desfășurarea* de Marin Preda, *A venit un om* și *Lența* de Francisc Munteanu și altele, care acum au o largă circulație. Sînt evidențiat în această direcție bibliotecile din comunele Toncești, Gornești, Dedrad, Lăneriu, Monor, Gurghiu, Suseni.

Experiența a dovedit că o influență hotărîtoare asupra cititorilor o are cercetarea cărții însăși, posibilitatea de a o răsfoi. De aceea în activitatea bibliotecilor noastre, s-au introdus atît expoziția noutăților, care popularizează noile titluri de cărți intrate în bibliotecă, cît și raftul liber, unde cărțile sînt selecționate, punîndu-se la dispoziția cititorilor a celor mai bune și mai noi cărți. Bune rezultate s-au obținut în această direcție în bibliotecile comunale din Petelea, Gornești, Dedrad și altele.

Dar cea mai importantă latură a muncii bibliotecilor din raionul Reghin este organizarea manifestărilor de masă, care apropie pe cititor și mai mult de carte. Ținînd seamă că în ultimii ani cititorii noștri au devenit mai pretențioși, dorînd un conținut mai bogal al manifestărilor de masă, bibliotecile noastre au trecut la organizarea unor forme mai avansate de popularizare a acestora ca: seri literare, concursuri literare, seri de poezie pe diferite teme, expoziții de cărți.

În cursul semestrului I în cuprinsul raionului s-au organizat 331 recenzii, 211 seri literare, 136 expoziții, 237 consfătuiri cu cititorii, etc. care au adus o contribuție însemnată la răspîndirea în mase a cărților de literatură realist-socialistă. Bibliotecarii noștri au hotărît ca în această iarnă să organizeze întîlniri între cititori și scriitori, pentru a dezvolta și mai mult dragostea pentru lectura cărților de literatură care oglindesc realitatea zilelor noastre.

MIRCEA LEON

bibliotecar principal

la Biblioteca raională Reghin (R.A.M.)

Sîntem mai bine pre-
gătiți și vom munci
cu mai multă eficacitate

După șapte săptămîni de muncă intensă, am absolvit cursurile de perfecționare organizate prin grija Direcției generale a așezămintelor culturale din Ministerul Învățămîntului și Culturii. Imi dau seama acum, cît de interesantă este munca de bibliotecar, de aceea ea mi-a devenit mai dragă.

În orele de curs și de seminarii, în timpul studiului individual și al zilelor de practică am parcurs cu interes și rivnă disciplinele de specialitate din program, pornind de la noțiunile elementare ale tehnicii de bibliotecă și pînă la variatele forme ale muncii de masă cu cartea. Am descifrat „tainele” clasificării zecimale și am întocmit materiale de agitație vizuală, fișe pentru cataloage și lucrări bibliografice.

Lecțiile ideologico-politice ca și cele de pedagogie și literatură ne-au lărgit mult orizontul și ne-au apropiat de o înțelegere mai completă a sarcinilor și particularităților activității noastre, cit și a condițiilor social-politice în care ea se desfășoară.

Conferințele de literatură ne-au fixat noțiunile de bază ale realismului-socialist, ne-au înfățișat scriitori și opere reprezentative din literatura noastră sovietică și universală și în general ne-au înlesnit o mai bună cunoaștere a unuia din principalele instrumente ale muncii noastre — cartea de literatură beletristică.

Făcînd bilanțul cunoștințelor noi pe care le-am acumulat, ni se întărește convingerea utilității cursului pe care l-am absolvit pentru activitatea noastră profesională viitoare. Sintem acum capabili să lucrăm mai sigur și cu mai multă eficacitate în domeniul organizării bibliotecilor noastre și al propagandei cărții, mai bine înarmați din punct de vedere ideologic, cultural și profesional.

Ca activiști culturali la sate, sau ca sprijinitori ai procesului instructiv-educativ din școli, vom munci neobosit pentru a face mai simțită contribuția noastră în efortul colectiv de ridicare economică și culturală a patriei.

OLGA BOGUȘ

bibliotecară la Școala elementară de 7 ani nr. 1
„Gh. Asachi“ din Iași

● **NOI CARACTERE TIPOGRAFICE.** În Armenia se studiază proiectul de îmbunătățire a caracterelor tipografice naționale. În acest scop s-a instituit un premiu. La concurs participă în afară de specialiști din R.S.S. Armeană numeroși pictori și poligrafi din alte state. Noile caractere vor trebui să păstreze liniile esențiale ale alfabetului armean, în schimb să fie mai frumoase și mai lizibile.

● **NOUA INVENȚIE.** Una din cele mai recente invenții în domeniul editorial este hîrtia de nylon (paper-tex), care este flexibilă, nu putrezește, este neinflamabilă, rezistă la orice agenți chimici, bacterii, uscăciune și modificări de temperatură.

● **ACCES LIBER LA RAFT.** În Biblioteca științifică a universității din Moscova și la Biblioteca unio-

mală de Stat „V. I. Lenin“ s-a organizat accesul liber al cititorilor la un fond de 200.000 de cărți și respectiv 60.000 de cărți. Această nouă organizare a favorizat creșterea numărului de publicații consultate de cititori.

ARHIVA FEUCHTWANGER. Academia germană de arte din Berlin a înființat recent o arhivă Lyon Feuchtwanger cuprinzînd manuscrise și documente privitoare la activitatea literară a acestui mare scriitor. Numeroși prieteni ai scriitorului au făcut donații importante de materiale puțin cunoscute. Arhiva pregătește o ediție critică a operei lui.

● **PRIMA ENCICLOPEDIIE POLONEZA.** Editura Academiei poloneze de științe va edita prima Enciclopedie

poloneză universală. Enciclopedia va apare într-un volum de 1.300 pagini, va cuprinde aproximativ 40.000 de articole și 3.000 de ilustrații și hărți.

● **IMPOTRIVA INCHIDERII BIBLIOTECILOR DIN SUDUL S.U.A.** La cererea negrilor din statele din sudul S.U.A. de a folosi bibliotecile publice, autoritățile au luat măsuri ca aceste biblioteci să fie închise. William Faulkner, mare scriitor progresist american a luat poziție împotriva acestei măsuri. El a spus: „Cărțile trebuie să fie la îndemîna oricui. Cred că oricare om trebuie nu numai să aibă dreptul să cerceteze orice se tipărește, dar ar trebui să fie obligat de lege s-o facă. Cînd omul alb se lasă condus de prejudecăți învechite și face ceea ce face, mi se pare că întreaga rasă neagră rîde de el“.